

495, 918

๑.๖๖๗๗

๖.๖

การศึกษาปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมศึกษาดังกักรมสามัญศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
วิดาวัลย์ อิมเอม

-4 พ.ศ. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2528
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178046

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้อย่าง
รอบคอบแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....
.....
.....

.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....
.....
.....

.....กรรมการ

.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แนะนำ พร้อมทั้งให้แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานัน รุ่งเรืองธรรม อาจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุนันท์ ศลโกสุม และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมสร วงษ์น้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์พิศศรี แจ่งไพร อาจารย์สมบัติ สุวรรณพิทักษ์ อาจารย์ คารณี วงษ์น้อย อาจารย์จำนง อินทองคำ และอาจารย์บุญนำ นวลละออง ที่กรุณา ตรวจสอบแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณจุลศักดิ์ อมรกุล ที่กรุณาให้การสนับสนุนงานวิจัยทุก ๆ ด้าน และให้ข้อเสนอแนะที่ดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณคุณสัญญา คำดี และคุณวิฑูรย์ มาดามร ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และให้กำลังใจจนงานสำเร็จลงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนและครูสอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณคุณนุชนาถ ชัยจินดา คุณสายหยุด สุทธิชาติ คุณยิ่งพิศ กลิ่นทอง คุณวรรณภา พลอยล้อม คุณจิราภรณ์ สอนเจตน์ และคุณวาสนา ทองการุณ ที่กรุณา ให้ความช่วยเหลือด้วยวิธีการทั้งงานวิจัยสำเร็จลงอย่างสมบูรณ์

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณคุณพ่อผู้ล่วงลับ คุณแม่ ครู อาจารย์ พร้อมทั้ง เพื่อน ๆ และผู้มีส่วนช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลง อย่างสมบูรณ์

วิลาวัลย์ อิมเอม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาภาษาไทย	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย	27
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	32
การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	32
วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	38
การหาคุณภาพเครื่องมือ	41
วิธีรวบรวมข้อมูล	41
วิธีจัดกระทำข้อมูล	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
	ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของครูและนักเรียน	
	ที่ใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2	49
	ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนที่ใช้	
	หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ของครู	
	และนักเรียน	69
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	166
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	166
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	166
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	167
	การวิเคราะห์ข้อมูล	168
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	168
	อภิปรายผล	176
	ข้อเสนอแนะ	192
	บรรณานุกรม	195
	ภาคผนวก	201

บัญชีการวาง

การวาง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างครู	33
2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียน	34
3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ได้จากการสุ่มตามโรงเรียน	34
4 แสดงจำนวนครูภาษาไทย จำแนกตามเพศ	49
5 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่างครู	50
6 แสดงจำนวนครูภาษาไทย จำแนกตามขนาดโรงเรียน	51
7 แสดงจำนวนครูภาษาไทย จำแนกตามวุฒิ	52
8 แสดงระยะเวลาในการสอนภาษาไทย	53
9 แสดงจำนวนชั่วโมงในการสอนภาษาไทยต่อสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่าง ..	54
10 แสดงจำนวนชั่วโมงสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อสัปดาห์ ...	55
11 แสดงจำนวนครูภาษาไทย จำแนกตามการเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือ แบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2	56
12 แสดงเหตุผลในการสอนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง	57
13 แสดงสาเหตุที่ไม่อยากสอนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง	58
14 แสดงงานพิเศษที่กลุ่มตัวอย่างทำนอกเหนือจากการสอน	59
15 แสดงคุณภาพหนังสือคู่มือการสอนภาษาไทยซึ่งจัดทำโดยกรมวิชาการ ...	60
16 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ	61
17 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน	62
18 แสดงกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน	63
19 แสดงกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำแนกตามแผนการเรียน	64

20	แสดงการอ่านหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ก่อนการเริ่มการสอน	65
21	แสดงการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของครู ต่อนักเรียน	66
22	แสดงคุณภาพแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ตามความ คิดเห็นของนักเรียน	67
23	แสดงประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของการเรียนการสอนภาษาไทยที่ใช้ หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2	68
24	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณหาตัวหารระหว่างครูที่ร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรม เชิงปฏิบัติการ กับครูที่ไม่ได้ร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรมเชิง ปฏิบัติการ	70
25	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการเรียนการสอน ระหว่างครูที่ร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการ กับครูที่ไม่ได้ร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรม เชิงปฏิบัติการ	73
26	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างครูที่ ได้ร่วมการประชุมสัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการ กับครูที่ไม่ได้ร่วม การประชุมสัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการ	78
27	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการเรียนการสอนระหว่างครูที่ร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการ กับครูที่ไม่ได้ร่วมการประชุมสัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการ	81
28	เปรียบเทียบการวัดและประเมินผล ระหว่างครูที่ร่วมประชุมสัมมนาหรือ อบรมเชิงปฏิบัติการ กับครูที่ไม่ได้ร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรมเชิง ปฏิบัติการ	84

29	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชา ระหว่างครูที่สอนอยู่ในโรงเรียน ขนาดต่างกัน	87
30	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการ เรียนการสอน ระหว่างครูที่สอนอยู่ใน โรงเรียนขนาดต่างกัน	89
31	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการ เรียนการสอนระหว่างครู ที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	92
32	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนระหว่างครู ที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน	93
33	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณสื่อการ เรียนการสอน ระหว่างครูที่สอนอยู่ ในโรงเรียนขนาดต่างกัน	95
34	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการวัดและประเมินผล ระหว่างครูที่สอนอยู่ ในโรงเรียนขนาดต่างกัน	97
35	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชา ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง...	99
36	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการ เรียนการสอนระหว่างนักเรียนชายกับ นักเรียนหญิง	103
37	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนระหว่าง นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง	106
38	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณสื่อการ เรียนการสอน ระหว่างนักเรียนชายกับ นักเรียนหญิง	109
39	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการวัดและประเมินผล ระหว่างนักเรียนชาย กับนักเรียนหญิง	112
40	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชา ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	116

41	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชา เรื่อง เนื้อหาที่นำ มาให้เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ ระหว่างนักเรียนที่เรียนใน โรงเรียนขนาดต่างกัน	119
42	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชา เรื่อง เนื้อหาที่ นำมาใช้เรียนไม่น่าสนใจ ระหว่างนักเรียนที่เรียนในโรงเรียน ขนาดต่างกัน	120
43	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการเรียนการสอนของนักเรียน ระหว่างนักเรียน ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	121
44	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการเรียนการสอน เรื่องครูใช้วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนขนาดต่างกัน	123
45	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการเรียนการสอน เรื่องครูมัก สอนไม่ทันเวลา หรือไม่จบเนื้อหา ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	124
46	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการเรียนการสอน เรื่องครูไม่ ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	125
47	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการเรียนการสอน เรื่องครู เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ระหว่าง นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน	126
48	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการเรียนการสอน เรื่องนักเรียน ไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน ที่มีขนาดต่างกัน	127

- 49 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการ เรียนการสอน เรื่องนักเรียน
ไม่ค่อยมีเวลาในการอ่านหนังสือ ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ใน
โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน 128
- 50 เปรียบเทียบปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนของนักเรียน.
ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน 129
- 51 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน
เรื่องครูจัดกิจกรรมเหมาะสมกับบทเรียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่
ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน 131
- 52 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการ เรียน
การสอน เรื่องครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความ
เบื่อหน่าย ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาด
ต่างกัน 132
- 53 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการ เรียน
การสอน เรื่องครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของ
นักเรียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาด
ต่างกัน 133
- 54 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการ เรียน
การสอน เรื่องครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทยส่งเสริมความรู้ลึกที่ดี
ของนักเรียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาด
ต่างกัน 134
- 55 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการ เรียน
การสอน เรื่องกิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน 135

56	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องเวลาในการจัดกิจกรรมมีไม่พอ ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	136
57	เปรียบเทียบปัญหาคำถามสื่อการสอน ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	137
58	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามสื่อการสอน เรื่องอุปกรณ์ การสอนทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	139
59	เปรียบเทียบปัญหาคำถามการวัดและประเมินผล ระหว่างนักเรียนที่เรียน อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	140
60	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการวัดและประเมินผล เรื่องข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน ระหว่างนักเรียนที่เรียน อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	142
61	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการวัดและประเมินผล เรื่องครูมีเวลาในการทดสอบน้อย ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	143
62	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการวัดและประเมินผล เรื่องหลังการสอนแต่ละครั้งนักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	144
63	เปรียบเทียบปัญหาคำถามเนื้อหาวิชา ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ต่างกัน	145

64	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชา เรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้ เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ต่างกัน	147
65	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการเรียนการสอน ระหว่างนักเรียนที่เรียน แผนการเรียนต่างกัน	148
66	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการเรียนการสอน เรื่อง ครู สอนไม่ทันเวลา หรือไม่จบเนื้อหา ระหว่างนักเรียนที่เรียน แผนการเรียนต่างกัน	150
67	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการเรียนการสอน เรื่อง ขั้นตอน การสอนของครูสัมฤทธิ์ผลได้เข้าใจยาก ระหว่างนักเรียนที่เรียน แผนการเรียนต่างกัน	151
68	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณ การเรียนการสอน เรื่องนักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ระหว่าง นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน	152
69	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ระหว่าง นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน	153
70	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน เรื่องครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน	155
71	เปรียบเทียบปัญหาคำนวณสื่อการสอน ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ต่างกัน	156

72	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามเพื่อการเรียนการสอน เรื่องครูใช้ อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยาก ระหว่างนักเรียนที่เรียน แผนการเรียนต่างกัน	158
73	เปรียบเทียบปัญหาคำถามการวัดและประเมินผล ระหว่างนักเรียนที่เรียน แผนการเรียนต่างกัน	159
74	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการวัดและประเมินผล เรื่องข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้ ระหว่าง นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน	161
75	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการวัดและประเมินผล เรื่องข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน ระหว่างนักเรียนที่เรียน แผนการเรียนต่างกัน	162
76	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการวัดและประเมินผล เรื่องนักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ระหว่าง นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน	163

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาในความหมายกว้าง ๆ คือ การรวบรวมความรู้ ความคิดใหม่ ๆ อย่างมีระบบระเบียบที่เหมาะสม เพื่อย้ายทอดวิชาความรู้เหล่านั้นให้แก่ผู้ชนรุ่นหลังสืบต่อไป การถ่ายทอดความรู้หรือการให้การศึกษา หมายถึงการให้วิชาความรู้ การถ่ายทอดวัฒนธรรม การปลูกฝังเจตคติ ค่านิยม และการสร้างความเจริญเติบโตแก่ผู้รับการถ่ายทอด ให้สมบูรณ์ทั้งทางกายและจิตใจ สื่อกลางที่สำคัญที่สุดในการถ่ายทอดก็คือ ภาษาไทย ซึ่ง สุจริต เพียรชอบ (สุจริต เพียรชอบ 2522 : 2) กล่าวว่า ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย การที่คนไทยในปัจจุบันนี้ยังสามารถคงความเป็นไทย มีชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย ๆ หรือที่เรียกกันว่าวัฒนธรรมนั้นก็เพราะเรามีภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดและเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทยทั้งชาติ ทำให้เกิดความสละสลวย เกิดความเข้าใจตรงกัน การมีภาษาใช้ร่วมกันในระหว่างคนหมู่มากทำให้เกิดพลัง เกิดความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ภาษาไทยเป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติไทย เป็นเอกลักษณ์ของชาติ นอกจากนั้นภาษายังเป็นวัฒนธรรมประจำชาติอย่างหนึ่งที่นาฏมิจิควรแก่การรักษาไว้ (สุจริต เพียรชอบ 2522 : 1) และ บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2513 : 33) กล่าวว่า แท้จริงภาษาไทยมีความสำคัญเป็นพิเศษอยู่แล้ว เพราะภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เอกลักษณ์ หมายถึงสิ่งทั้งหลายที่ทำให้ชาติดำรงอยู่ได้ ภาษาเป็นสิ่งที่ดำรงชาติได้ก็อย่างหนึ่ง ประวัติศาสตร์ได้แสดงให้เห็นว่าแม้รักษาภาษาของตนไว้ได้แล้ว ถึงจะตกเป็นเมืองขึ้นหรืออาณานิคมของชาติอื่นก็ศตวรรษก็ยังรักษาความเป็นตนเองอยู่ได้ ดังนั้น การเรียนการสอนเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญยิ่ง

ของคนไทย เพราะปัจจุบัน ภาษาไทยเป็นศูนย์กลางของการศึกษาทุกแขนง (บุญถิ่น
 อัครถาวร 2502 - 2514 : 292) วิชาภาษาไทยสำคัญยิ่งกว่าวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์
 หรืออะไรทั้งสิ้น แต่เป็นแขนงวิชาที่ถูกทอดทิ้ง และได้รับการเอาใจใส่น้อยที่สุด (บุญถิ่น
 อัครถาวร 2502 - 2514 : 292) ถึงแม้ว่าภาษาของเราจะพัฒนาอย่างน่าภาคภูมิใจ
 แต่การสอนในโรงเรียนไม่พัฒนาให้ทันกาลเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตหนังสือเรียน
 วิชาภาษาไทย เกือบจะเรียกได้ว่า ไม่เขียบไปเลย เป็นผลทำให้เกิดความระส่ำระสาย
 ในวงการของภาษาไทยในขณะนี้ (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2520 : 4) เพราะหนังสือ
 เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมสติปัญญาและเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความคิด อันจะ
 ช่วยให้อำเภอเมืองของชาติ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะประเทศที่
 กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทย เป็นต้น (ประคินมภ์ คัมภีร์มย์ 2523 : 3)

หนังสือแบบเรียนมีบทบาทสำคัญในค่านเป็นเครื่องมือช่วยครูในเรื่องเนื้อหา
 การจกกิจกรรมและการวัดผล แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและวิธีสอนใหม่ ๆ
 ก็ตาม หนังสือแบบเรียนก็ยังมีบทบาทเสมอมา (ศรีโสภาส พูลภิญโญ 2523 : 9)
 หนังสือแบบเรียนมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอน เพราะจะบรรจุเนื้อหาวิชาและ
 ความมุ่งหมายให้เป็นไปตามแนวหลักสูตรแม่บท เพื่อให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ได้ตาม
 เป้าประสงค์ สนิท เนียมสา (สนิท เนียมสา 2523 : คำนำ) กล่าวว่า เมื่อหลักสูตร
 แม่บทเปลี่ยนแปลงไป หนังสือแบบเรียนซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของหลักสูตรจะต้อง
 เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย หนังสือแบบเรียนนับว่าเป็นอุปกรณ์การสอนที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง
 การเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ต้องอาศัยหนังสือแบบเรียน ซึ่งครูและนักเรียนใช้เป็น
 เครื่องมือสื่อความหมายซึ่งกันและกัน ครูส่วนมากถือเป็นแนวทางในการสอน เพราะ
 รายละเอียดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ กราฟ สถิติ กิจกรรม
 แบบฝึกหัด บทสรุป และสิ่งต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในแบบเรียน นับว่าเป็นเครื่องมือและ
 อุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์มากสำหรับครูที่จะนำไปใช้ในการดำเนินการเรียนการสอน

อย่างไรก็ตาม ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาเท่าที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน ครูส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจการจัดเนื้อหาในการสอนอย่างเพียงพอ ครูยึดหลักสูตรมากเกินไป ก็มักจะเร่งสอนให้ครบทุกเรื่องที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จึงไม่ได้ฝึกฝนนักเรียนเท่าที่ควร หรือมีเด็กรู้ใช้ตำราเล่นเกี้ยวตลอดปี ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย นอกจากนี้ยังมีปัญหาเนื่องจากความเข้าใจไม่ตรงกันระหว่างผู้จัดทำและผู้ใช้หลักสูตร คือ ผู้ชำนาญไปใช้โดยไม่ตรงกับเจตนาของผู้จัดทำ (นวลทิพย์ รักษาทรัพย์ 2522 : บทนำ) กิ่งที่ ประสม นนทสุวรรณ (ประสม นนทสุวรรณ 2524 : 116) วิจัยพบว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร คือ ปฏิบัติตามคำแนะนำที่ระบุไว้ในคู่มือไถ่ยาก ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพราะวางไว้ซับซ้อนเกินไป และขาดหนังสือคู่มือ สำหรับในการเตรียมตัวครู ครูส่วนใหญ่เห็นว่า มีชั่วโมงสอนมาก ครูไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนและมีงานในหน้าที่ต้องปฏิบัติอีกมาก เพราะฉะนั้นจึงทำให้เกิดปัญหาในการสอนตามคู่มือครู ครูไม่มีความสามารถสอนให้สัมพันธ์กันทั้งวิชาการและชีวิต การใช้ภาษา และหลักภาษา และจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้ครูสอนจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในกิจกรรม และต้องการให้ครูสอนใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อให้นักเรียนน่าสนใจ สนุกสนาน รวมทั้งให้นักเรียนมีโอกาสได้ศึกษาด้วยตนเอง เช่น การค้นคว้ารายงาน การอภิปราย เป็นต้น

ในด้านการสอน นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้ครูได้ใช้อุปกรณ์การสอนในการเรียนการสอน ส่วนแบบเรียนนั้นนักเรียนส่วนใหญ่เสนอว่า ต้องการแบบเรียนที่มีเนื้อหาแทรกคติและข้อเตือนใจ เป็นเรื่องสั้นอิงประวัติศาสตร์ มีคำอธิบายศัพท์ มีแบบฝึกหัดท้ายบท และใช้ภาษาที่ง่าย พิมพ์ตัวสะกดการันต์และภาพประกอบที่ชัดเจนถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ อุบลรัตน์ ตะปินตา (อุบลรัตน์ ตะปินตา 2524 : 12) ที่พบว่าครูประสบปัญหาในการใช้หลักสูตรและคู่มือครู คือ เห็นว่ายังไม่สามารถตีความ

ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ข้างต้นได้ ส่วนคำแนะนำในการสอนตามคู่มือครูนั้น ครูเห็นว่า
ยังปฏิบัติได้ยาก และคู่มือครูยังไม่พอกับจำนวนครูผู้สอน สำหรับปัญหาในการเตรียมตัว
ครูนั้น ครูมีความเห็นว่าคนมีปัญหเกี่ยวกับเวลาสอนและงานพิเศษอื่น ๆ รวมทั้งปัญหา
เรื่องการเตรียมการสอน เกี่ยวกับปัญหาค้นหาการประเมินผล ครูเองประสบปัญหาใน
เรื่องความไม่เข้าใจวิธีวัดผลในแง่ทักษะสัมพันธ์ และไม่สามารถวัดได้ตามวัตถุประสงค์
ผู้วิจัยคนเดียวกันนี้วิจัยพบว่า นักเรียนต้องการให้ตนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นและ
รวมกิจกรรมในชั้นเรียน ตลอดจนศึกษาคุณค่าด้วยตนเอง โดยการให้เขียนรายงานหรือ
อภิปรายให้มากขึ้น ในแง่การจัดกิจกรรมและการใช้อุปกรณ์นั้น นักเรียนเห็นว่า ครูควร
พยายามจัดกิจกรรมและใช้อุปกรณ์การสอนมากขึ้น เพราะจะช่วยให้ นักเรียนสนใจ
บทเรียน ได้เรียนอย่างมีชีวิตชีวา และเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น นักเรียนได้ให้ข้อเสนอ
เกี่ยวกับหนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบว่า อยากให้มีภาพประกอบและมีคำอธิบาย
ศัพท์เพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ จันทรจรรยา พลอยแก้ว (จันทรจรรยา พลอยแก้ว 2527 : 166)
วิจัยพบว่านักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นในการเรียนการสอนวิชาการอ่านและ
พิจารณาวรรณกรรมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีลักษณ์ บุญยะภาณุจน
(ฉวีลักษณ์ บุญยะภาณุจน 2525 : 53 - 59) ที่กล่าวว่า ความสนใจในการเลือก
อ่านของเพศชายและหญิงจะแตกต่างกันตามระดับการพัฒนาการอ่าน

จากผลการวิจัยดังกล่าว ทำให้มองเห็นว่าปัญหาในการสอนวิชาภาษาไทย
มีอยู่มากมาย โดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และ
เพื่อดำรงรักษาเอกลักษณ์ทางภาษาและความเป็นเอกภาพของชาติ โดยกำหนดให้เรียน
ให้ครบ 6 หน่วยการเรียนรู้ จึงจะจบหลักสูตรวิชาภาษาไทยที่กำหนดให้เรียนในระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีวิชาบังคับที่กำหนดไว้ คือ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ท. 401	ภาษาไทย	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ท. 402	ภาษาไทย	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ท. 503	ภาษาไทย	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ท. 504	ภาษาไทย	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ท. 605	ภาษาไทย	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ท. 606	ภาษาไทย	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้

วิชาภาษาไทยอันเป็นวิชาบังคับดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยในฐานะที่ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้เล็งเห็นว่าหนังสือแบบเรียนมีบทบาทสำคัญมากในเรื่องเนื้อหา การเรียนการสอน กลวิธีการสอน การจัดกิจกรรมและการวัดผล และถึงแม้ว่าหนังสือแบบเรียนจะบรรจุเนื้อหาวิชาและความมุ่งหมายให้เป็นไปตามหลักสูตรแม่บทก็ตาม ก็อาจมีปัญหามาในทางปฏิบัติเกิดขึ้นได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาต่าง ๆ อันอาจเกิดจากการใช้หนังสือแบบเรียนชุดวรรณวิจักษ์ เล่ม 2 โดยศึกษาข้อเท็จจริงตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน ในด้านเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นเพื่อเป็นแนวทางแก้ไข ปัญหาการเรียนการสอน และปรับปรุงแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาของครูและนักเรียนในการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของครูในเรื่องการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 โดยจำแนกครูตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน และ จำแนกตามประสบการณ์จากการอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหา การใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ของนักเรียน ซึ่งจำแนกตามเพศ แผนการเรียน และขนาดของโรงเรียนที่ นักเรียนเรียนอยู่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อจะได้ทราบปัญหาของการใช้แบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 สำหรับเป็นแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพขึ้น
2. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลใหญ่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหนังสือแบบเรียน ภาษาไทย ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ได้ทางช่วยเหลือครูภาษาไทย เพื่อที่จะทำให้ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนภาษาไทย และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 92 โรงเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอนโดยใช้หนังสือแบบเรียนชุดวรรณวิจักขณ์
เล่ม 2 จำนวน 121 คน

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 30,555 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง สุ่มตัวอย่างครูและนักเรียนที่ใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 โดยยึดขนาดของโรงเรียนเป็นเกณฑ์ จากประชากรครูทั้งหมด
มาจำนวน 61 คน และจากประชากรนักเรียนทั้งหมดมาจำนวน 1,180 คน ใช้วิธีสุ่มแบบ
Stratified Random Sampling

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรต้นทางด้านครู ได้แก่

3.1.1 ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอนอยู่ แบ่งเป็น
ขนาดใหญ่
ขนาดกลาง
ขนาดเล็ก

3.1.2 การเข้าร่วมอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการทางภาษาไทย
โดยใช้หนังสือแบบเรียนชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งจัดโดย
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มเคยเข้าร่วมอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ
กลุ่มไม่เคยเข้าร่วมอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ

3.2 ตัวแปรคนทางค่านักเรียน ได้แก่

3.2.1 เพศของนักเรียน

ชาย

หญิง

3.2.2 ขนาดของโรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่ แบ่งเป็น

ขนาดใหญ่

ขนาดกลาง

ขนาดเล็ก

3.2.3 แผนการเรียน แบ่งตามลักษณะวิชา ดังนี้

ภาษาอังกฤษ - ฝรั่งเศส

ภาษาอังกฤษ - คณิตศาสตร์

ภาษาอังกฤษ - สังคม

3.3 ตัวแปรตามทั้งครูและนักเรียน ได้แก่ ปัญหาของการใช้หนังสือ แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ในแต่ละค่านดังนี้

ค่านเนื้อหาวิชา

ค่านการเรียนการสอน

ค่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ค่านสื่อการเรียนการสอน

ค่านการวัดและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหา หมายถึง ข้อขัดแย้งที่ครูและนักเรียนผู้ใช้แบบเรียนชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ประสบในการเรียนการสอน ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

1.1 ปัญหาการเรียนเนื้อหาวิชา หมายถึง ข้อขัดแย้งของครูและนักเรียน ที่มีต่อความสอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ความสอดคล้องกับ สภาพปัจจุบัน ความยากง่ายของเนื้อหาวิชา ความเหมาะสมกับวัย ประสบการณ์ วุฒิภาวะ และเวลาเรียน ตลอดจนความสอดคล้องกับค่านิยมและเจตคติที่ดี

1.2 ปัญหาการเรียนการสอน หมายถึง ข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สอน ปัญหาการเตรียมการสอน ปัญหาการใช้วิธีสอน ปัญหาเกี่ยวกับเทคนิคการสอนวิธีต่าง ๆ ปัญหาชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ ปัญหาเกี่ยวกับความสนใจ เจตคติ ความคิดวิพากษ์วิจารณ์ และปัญหาเกี่ยวกับการฝึกทักษะต่าง ๆ

1.3 ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ข้อขัดแย้ง ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์แก่ผู้เรียน ได้แก่ การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับ เนื้อหาวิชา ความเหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้เรียน ความสะดวกในการจัด กิจกรรมและกิจกรรมที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

1.4 ปัญหาเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน หมายถึง ข้อขัดแย้งในการ ใช้อุปกรณ์ของครู เช่น ความสามารถของครูในการเลือกใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับ เนื้อหา วัย ประสบการณ์ และความสนใจของผู้เรียน ตลอดจนความเพียงพอของอุปกรณ์ การสอน

1.5 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง ข้อขัดแย้งในการวัด และประเมินผล เช่น การวัดผลให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การออกข้อสอบ ให้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่สอน ความเข้าใจในเกณฑ์การตัดสิน และอนุมัติผลการเรียน ตลอดจนช่วงเวลาในการประเมินผล

2. หนังสือแบบเรียนชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 หมายถึง หนังสือที่ใช้ใน การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการบังคับใช้ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

3. ผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2

4. ผู้เรียน หมายถึง ผู้กำลังเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2

5. การเข้าร่วมอบรม หรือประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การเข้าร่วมอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการก่อนทำการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ซึ่งจัดโดยหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

6. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง การแบ่งขนาดของโรงเรียน โดยถือจำนวนนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ปี 2521 เป็นเกณฑ์ ดังนี้

ก. โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียน 1,500 คนขึ้นไป

ข. โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียน 501 - 1,500 คน

ค. โรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียน 500 คน หรือน้อยกว่า

7. แผนการเรียน หมายถึง แผนการเรียนที่เปิดสอนในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งตามลักษณะวิชา คือ ภาษาอังกฤษ - ฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ - คณิตศาสตร์ และ ภาษาอังกฤษ - สังคม

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้เข้าร่วมการอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ กับครูผู้สอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ได้เข้าร่วมอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ มีปัญหาในการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 แตกต่างกัน

2. ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาในการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาในการเรียนโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาในการเรียนโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 แตกต่างกัน

5. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาในการเรียนโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้แยกลักษณะการค้นคว้าออกเป็น 2 ตอน
ดังนี้คือ

1. ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาภาษาไทย
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาไทย

ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาภาษาไทย

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่สำคัญมาก จึงถูกบรรจุให้เป็นวิชาบังคับในหลักสูตร
ปัจจุบัน เพราะภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ จุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของการสอน
ภาษาไทยก็คือ ให้เด็กสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และ
การเขียน ซึ่ง สุจริต เพียรชอบ (สุจริต เพียรชอบ 2523 : 2 - 3) กล่าวถึง
ความสำคัญและคุณค่าของภาษาไทยไว้เป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทยทั้งชาติ ทำให้
มีความเข้าใจตรงกัน
2. ภาษาไทยเป็นศูนย์รวมน้ำใจ แสดงความเป็นคนไทย เป็นชาติไทย
ทำให้เกิดพลังเกิดความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
3. ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์แสดงความเป็นไทย เป็นเครื่องหมายแสดง
ความเป็นชาติไทย
4. ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน
ของคนไทยทั้งชาติ ทั้งที่เป็นภาษาปากที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันตามธรรมดา และภาษาราชการ

5. ภาษาไทยแสดงวัฒนธรรมประจำชาติ ที่ทำให้ภาคภูมิใจที่คนไทยมีภาษาของตนเอง ควรแก่การรักษาและสืบทอดต่อไป

6. ภาษาไทยแสดงความเป็นไทย แสดงความอิสระเสรี แสดงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย

7. ภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของไทย

8. ภาษาไทยใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพที่ใช้ภาษาโดยตรง เช่น เลขานุการ นักหนังสือพิมพ์ นักประพันธ์ ครูภาษาไทย และอื่น ๆ

9. ผู้มีความสามารถทางภาษาสูง เมื่อใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความรู้ ความคิดได้ก็จะประสบความสำเร็จในชีวิต มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น นักพูด นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ และนักการเมืองที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

10. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการศึกษาและแสวงหาความรู้ในสรรพวิทยาการสาขาต่าง ๆ

11. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของชาวต่างประเทศบางกลุ่มที่อยู่ในประเทศไทยใกล้เคียง

นอกจากนี้ สนม. ครุฑเมือง (สนม. ครุฑเมือง 2523 : 3) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า

1. ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชาติ ทำให้มีความเข้าใจตรงกัน ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน

2. ช่วยให้เกิดรักในวัฒนธรรมของตนเอง เช่น ภาษาเป็นเอกลักษณ์แสดงความเป็นไทย เป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติ ภาษาไทยแสดงวัฒนธรรมประจำชาติ ที่ทำให้เกิดความภาคภูมิใจที่คนไทยมีภาษาของตนเอง ต้องรักษาสืบทอดต่อไปและการสอนภาษาไทยต่อคนไทย ทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาษาของตนคงหวงแหน และทำให้เกิดความสามัคคีของชนในชาติ

3. การสอนภาษาไทยช่วยในด้านความเจริญงอกงามของนักเรียน ทำให้
นักเรียนได้ความรู้ความเข้าใจ มีความเจริญงอกงามในด้านจิตใจอีกด้วย และสามารถ
นำภาษาไปศึกษาวิชาในแขนงต่าง ๆ ทั้งยังเป็นเครื่องแสวงหาความรู้ ในสรรพวิทยาการ
อื่น ๆ นำไปประกอบอาชีพได้ เช่น นักเขียน นักแปล นักหนังสือพิมพ์ ครูสอนภาษาไทย
นักการเมือง เป็นต้น

จากความสำคัญและคุณค่าของภาษาไทยนี้เอง กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนด
ให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับวิชาหนึ่งในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีพุทธศักราช
2524 ที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนให้ครบจึงจบหลักสูตร หนังสือเรียนจึงมีบทบาทสำคัญ
มาก เนื่องจากหนังสือแบบเรียนเป็นอุปกรณ์ที่มีเนื้อหาวิชาตามแนวหลักสูตร เพื่อให้
นักเรียนศึกษาได้ครบถ้วนตามจุดหมายของหลักสูตร ทั้งยังเป็นเครื่องช่วยครูในด้าน
การเสนอเนื้อหาวิชาการ จัดแผนการสอน วิธีดำเนินการสอน การใช้อุปกรณ์ การจัด
กิจกรรม ตลอดจนการวัดผล ซึ่ง จินตนา ใบกาชฎี (จินตนา ใบกาชฎี 2520 :
20) ได้กล่าวถึงความหมายของหนังสือแบบเรียนไว้ว่า หนังสือแบบเรียนคือ หนังสือ
ประเภทหนึ่งที่รวบรวมวิชาความรู้เป็นหมวดวิชาหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อเรื่องตรงตามหลักสูตรที่
กำหนดไว้อย่างถูกต้องและครบถ้วน หนังสือแบบเรียนมีจุดมุ่งหมายใช้ในการเรียนการสอน
โดยเฉพาะ จึงมีกฎเกณฑ์การเขียนพิเศษ เช่น เขียนเป็นรายวิชาสำหรับเรียนตามระดับ
ชั้นต่าง ๆ มีความง่ายตามวัยผู้เรียน ลักษณะการเรียบเรียงเป็นพิธีการเชิงวิทยาการ
ให้แต่ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง เทียงธรรมเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ท้ายเล่มมักจะมีกิจกรรม
เสนอแนะการเรียนการสอน และ สมพงษ์ พระสุริย์ (สมพงษ์ พระสุริย์ 2521 : 29)
ได้อธิบายความหมายของหนังสือแบบเรียนไว้ว่า ถ้าที่หน้าปกของหนังสือเรียน นักเรียน
จะเลือกไปเป็นเกณฑ์ในการเรียน ครูจะเอาหนังสือเล่มนี้ไปสอน เอาไปให้เด็กจก
เอาไปทำแบบฝึกหัด

กอง เคลือบพานิชกุล (กอง เคลือบพานิชกุล 2516 : 3) ได้สรุป
ประโยชน์และความสำคัญของแบบเรียนไว้ ดังนี้

1. ช่วยจัดลำดับ และรวบรวมเนื้อหาวิชาในการเรียนการสอน
2. เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญ ซึ่งมีเนื้อหาวิชาของหลักสูตรกำหนดขึ้นเพื่อให้นักเรียน
ศึกษาหาความรู้ได้เต็มตามความมุ่งหมายของหลักสูตร และตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน
ดังนั้น แบบเรียนจึงมีบทบาทในการช่วยส่งเสริมและปรับปรุงหลักสูตร
3. ช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และฝึกทักษะในการ
อ่านเพิ่มเติม เพื่อกระตุ้นและฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดหาเหตุผล วิเคราะห์เปรียบเทียบ สรุป
ความจริงที่ค้นคว้า ทำให้เข้าใจว่าส่วนใดของแบบเรียนเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้แต่ง
ส่วนใดเป็นความจริง
4. เป็นศูนย์กลางให้นักเรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ร่วมเรียน
เรื่องเดียวกัน
5. เป็นคู่มือแนะนำการทำกิจกรรมเพิ่มเติม และทำวัสดุประกอบการเรียน
การสอน กับช่วยวางโครงการเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียนในห้องเรียน
6. ส่งเสริมให้มีแหล่งความรู้ ช่วยสรุปเนื้อหาให้ง่ายเหมาะแก่วัย และความ
สนใจของผู้เรียน
7. ช่วยสื่อความหมายให้ครูและนักเรียนเข้าใจเนื้อหาเรื่องเดียวกันได้ตรงกัน
เพื่อกำเนินการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จ

ประภาศรี สีหอำไพ (ประภาศรี สีหอำไพ 2524 : 24) เขียนถึง
ประโยชน์ของหนังสือแบบเรียนไว้ดังนี้ คือ

1. ช่วยการสอนเป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเอง
ตามความสนใจ เพื่อจะได้เลือกอ่านตามที่ตนต้องการ
2. ช่วยในค่านเศรษฐกิจ เนื่องจากแบบเรียนมีเนื้อหาครบ มีภาพประกอบ
แผนภูมิ แผนที่ ตาราง เมื่อเทียบกับอุปกรณ์อื่น ๆ แล้ว จะเห็นว่าหนังสือแบบเรียนมี
ราคาถูกกว่ามาก

3. ช่วยแนะวิธีสอนหลายรูปแบบ เพราะในหนังสือแบบเรียนจะมีเนื้อหาประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งมีรายละเอียดของหนังสืออยู่ในบรรณานุกรมสำหรับให้ผู้เรียนที่สนใจในการอ่านได้ค้นคว้าต่อไป

4. ช่วยปรับปรุงการสอน ทำให้ครูมีทักษะการสอน และแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยใช้สื่อความหมายและทฤษฎีของเนื้อหาวิชานั้นได้มากขึ้น

นอกจากนี้ ฮาร์ล อาร์ ดูกลาส (Harl R. Douglass. 1956 : 162) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสือแบบเรียน ดังนี้

1. ช่วยจัดเนื้อหาของการเรียนการสอนให้มีระเบียบ
2. ช่วยในการจัดเนื้อหาต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันตามลำดับขั้นตอน
3. ช่วยเสนอองค์ประกอบพื้นฐาน เพื่อให้เข้าใจหลักสูตรโดยทั่วไป
4. ช่วยเสนอแนวทางต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์สำหรับนำไปใช้ในการเรียน

การสอน

5. ช่วยเพิ่มพูนแหล่งข้อมูล

ความสำคัญและประโยชน์ดังกล่าว ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าหนังสือแบบเรียนมีส่วนสำคัญ คือ เป็นอุปกรณ์การสอนที่รวบรวมเนื้อหาวิชาในการเรียนการสอน ตลอดจนจุดมุ่งหมายของการเรียน และช่วยแนะนำกิจกรรม รวมทั้งโครงการสอนของครูที่จะช่วยให้ นักเรียนได้รับความรู้ มีเหตุผล สามารถสรุปความจริงด้วยตนเองได้ว่า สิ่งที่เป็นจริงหรือไม่ นอกจากนั้นยังเป็นสิ่งที่ช่วยสื่อความหมายให้ครูและนักเรียนเข้าใจเรื่องเดียวกันได้ตรงกัน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปและประสบผลสำเร็จ (สนิท นิยมสา 2523 : 13) ดังนั้น ครูจึงนำหนังสือแบบเรียนไปใช้ในการเรียนการสอนได้หลายด้านดังนี้

การเตรียมการสอน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสอนที่ดี เพราะการเตรียมการสอนจะช่วยให้ครูมองเห็นแนวทางที่จะทำให้บทเรียนน่าสนใจ และช่วยให้การเรียนของเด็กได้ผลดียิ่งขึ้น การเตรียมการสอนเป็นเคล็ดลับอย่างหนึ่งในการสอน เพราะว่าความสำเร็จในการสอนมักจะเป็นสัดส่วนกับการเตรียมการสอนเสมอ ยิ่งถ้าเตรียมมาก

ความสำเร็จย่อมมีมาก ถ้าเตรียมน้อยความสำเร็จก็ย่อมมีน้อย (กุลวดี เรื่องเลข 2518 : 4)

นีล (Neal. 1966 : 46) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเตรียมการสอน ของครู โดยให้เหตุผลดังนี้ คือ

1. การเตรียมการสอน จะช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอน
2. การเตรียมการสอน จะช่วยป้องกันการสอนไม่ให้ออกไปนอกคอกนอกทาง
3. การเตรียมการสอน จะช่วยขจัดคำถามที่ไม่เป็นประโยชน์
4. การเตรียมการสอน จะช่วยให้การอธิบายของครูมีจุดมุ่งหมายยิ่งขึ้น
5. การเตรียมการสอน จะเป็นเครื่องชี้นำถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้น และบอกถึง

แนวทางในการแก้ปัญหาเหล่านั้น ๆ

6. การเตรียมการสอน จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ

สำหรับการเตรียมการสอนของครูนั้น ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2513 : 21 - 26) กล่าวว่า

เริ่มแรกผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร แบบเรียน คู่มือครู และประมวลการสอน อย่างละเอียด แล้ววางแผนการสอนทั้งระยะยาวและระยะสั้น ผู้สอนควรทำให้เกิด ศรัทธา และสนุกในการสอน ควรสนใจนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้ความเป็นกันเองกับ นักเรียน และควรทราบพื้นฐานความรู้ของนักเรียนด้วย นอกจากนี้การสอนที่ครูผู้สอนต้อง สอนให้สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิม และความสนใจของนักเรียนแต่ละคนประกอบกันไป ดังนั้น ครูควรเข้าใจความต้องการของเด็ก เห็นความสามารถ และกระตุ้นให้ใช้ความสามารถในการศึกษากายตนเอง และฝึกให้เด็กมีการแก้ปัญหาในทุกโอกาสที่สามารถทำได้

การสอนภาษาไทยให้ได้ผลดีนั้น นอกจากครูจะต้องเตรียมการสอนให้พร้อมแล้ว ครูยังต้องรู้จักเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา และจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่ง ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2516 : 10 - 14) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ การสอนภาษาไทย และวิธีสอนภาษาไทย ดังนี้

หลักที่ช่วยในการสอนภาษา

1. หลักจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็กวัยรุ่น
2. หลักความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. หลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้
4. หลักภาษาศาสตร์

วิธีสอนภาษาไทย

1. การสอนโดยฝึกฝนทักษะทั้ง 4 คือ อ่าน พูด ฟัง เขียน ให้สัมพันธ์กัน
2. การสอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น
3. การสอนโดยมีกิจกรรม
4. การสอนให้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

กอ สวัสดิพิพาณิชย์ (กอ สวัสดิพิพาณิชย์ 2514 : 1) กล่าวว่า การสอนภาษาไม่ว่าภาษาใด ๆ เป็นการสอนทักษะ การสอนภาษาต้องดำเนินไปตามขั้น ดังนี้

1. การปลูกฝังทักษะที่จำเป็น
2. การฝึกให้เกิดทักษะ
3. การจัดประสบการณ์ เพื่อให้เด็กใช้ทักษะอย่างกว้างขวาง
4. การแก้ไขข้อบกพร่อง

ประสงค์ ราชณสุข (ประสงค์ ราชณสุข 2506 : 112) เสนอแนะวิธีสอนว่า

1. ควรรู้จักเลือกเนื้อหาวิชาที่สอนให้เหมาะสมกับชีวิตประจำวัน
2. ควรสอนวิชาในหมวดวิชาภาษาไทยให้สัมพันธ์กันทุกวิชา
3. ผู้สอนควรมีอารมณ์ขัน เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อหน่าย
4. ควรตั้งใจสอนอย่างเต็มที่ ต้องประณีต สุขุม และเข้มงวดกวดขันกับ

นักเรียนจริง ๆ ไม่ใช่สอนอย่างขอไปที

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายท่าน พอสรุปได้ว่า การที่ครูจะสอนภาษาไทยให้ได้ดีนั้น ครูจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ 4 ประการ คือ

1. ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาวัยรุ่น หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ หลักความแตกต่างระหว่างบุคคล และหลักภาษาศาสตร์
2. ต้องสอนให้สัมพันธ์กัน ทั้งในหมวดวิชาภาษาไทย และต้องสอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น
3. ต้องฝึกทักษะที่จำเป็นทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน
4. ต้องสอนอย่างเต็มที่ มีอารมณ์ขัน รู้จักหากิจกรรม และสอนให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อย่างไรก็ตาม การสอนหรือการสื่อความหมายอาจไม่สมบูรณ์ ถ้าครูใช้วิธีปรากฏเพียงอย่างเดียว เพราะบางครั้งครูก็ไม่สามารถอธิบาย หรือบรรยายด้วยถ้อยคำเพื่อให้ นักเรียนเกิดมโนภาพ เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้อง หรือเข้าใจลักษณะที่เป็นรูปธรรมได้ ดังนั้น การนำสื่อการสอนมาใช้ประกอบการสอนในรูปแบบที่นักเรียนเข้าใจได้จึงมีคุณค่าทางการเรียนการสอนอย่างมาก (ปิ่น มาลากุล 2502 : 19)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2521 : 95) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ใช้เป็นสื่อกลางให้ผู้สอนสามารถส่งหรือถ่ายทอดไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับที่ นุชรินทร์ พาร์มขาว (นุชรินทร์ พาร์มขาว 2522 : 7) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง วัสดุและเครื่องมือต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้แก่ รูปภาพ สไลด์ फिल्मสตริป ภาพยนตร์ โทรทัศน์ แผนภูมิ หุ่นจำลอง ของจริง แบบเรียนโปรแกรม เป็นต้น

นักวิชาการ ได้แบ่งประเภทของสื่อการสอนแตกต่างกันออกไป ดังเช่น โรเบิร์ต อี. เดอ คีฟเฟอร์ (Robert E. De Kieffer. 1965 : 3) ได้แบ่งสื่อการสอนออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ 3 ประเภท คือ

1. วัสดุและเครื่องมือที่ไม่ต้องฉาย (Non - Projected Materials and Equipments) ได้แก่ วัสดุและเครื่องมือที่ไม่ต้องอาศัยเครื่องฉายและจอ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ กราฟ ของจริง ของตัวอย่าง หุ่นจำลอง ลูกโลก แผนที่ กระดานดำ ป้ายนิเทศก์

เป็นต้น รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ทักษะศึกษา การแสดงละคร นิทรรศการ การสาธิต และการทดลอง เป็นต้น

2. วัสดุและเครื่องมือที่คงทน (Projected Materials and Equipments) ได้แก่ สิ่งที่ต้องใช้เครื่องฉาย เช่น สไลด์ फिल्मสตริป फिल्मลู่ฟ แผ่นภาพ โปร่งแสง ภาพยนตร์ ภาพทึบแสง หรือสิ่งที่จะต้องนำไปฉาย เหล่านี้เรียกว่า วัสดุ (Materials or Self Ware) ส่วนเครื่องมือที่ใช้ฉาย ได้แก่ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉาย फिल्मสตริป เครื่องฉาย फिल्मลู่ฟ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉาย ภาพทึบแสง เครื่องฉายจุลทรรศน์ เป็นต้น ซึ่งเรียกว่า อุปกรณ์ (Equipment or Mard Ware)

3. โสตทัศนวัสดุและเครื่องมือ (Audio Materials and Equipments) ได้แก่ อุปกรณ์และเครื่องมือเกี่ยวกับเสียง เช่น แผ่นเสียง เทปบันทึกเสียง เครื่องขยายเสียง เป็นต้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2523 : 112) ได้แบ่งประเภทของสื่อการสอนไว้ 3 ประเภท คือ

1. วัสดุ หมายถึง สิ่งช่วยสอนที่มีการผู้พั่งสิ้นเปลือง เช่น ซอล์ค फिल्म ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สไลด์ ฯลฯ

2. อุปกรณ์ หมายถึง สิ่งช่วยสอนที่เป็นเครื่องมือ เช่น กระดานดำ กล้องถ่ายรูป เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องรับโทรทัศน์ ฯลฯ

3. กระบวนการและวิธีการ ได้แก่ การจัดระบบ การสาธิตทดลอง เกม และกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมที่ครูจัดทำขึ้น และมุ่งให้นักเรียนปฏิบัติ

สื่อการสอนมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนในฐานะตัวกลางที่จะช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. การเพิ่มจำนวนนักเรียน สื่อการสอนมีความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการสอน เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน

2. สื่อการสอนช่วยแก้ปัญหาพื้นฐาน หรือภูมิหลังของนักเรียนที่แตกต่างกัน

3. สื่อการสอนช่วยให้ครูสอนได้ดีขึ้น และช่วยให้การสอนของครูบรรลุเป้าหมาย

4. สื่อการสอนสำเร็จรูปช่วยให้นักเรียนที่อยู่ในสภาพเสียเปรียบ หรือผู้ยากไร้สามารถเรียนได้ทัดเทียมผู้ที่มีฐานะดีกว่า

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2523 : 113) ได้สรุปความเห็นของ อีริกสัน (Carlton W. H. Erickson) ซึ่งได้กล่าวถึงบทบาทและความสำคัญของสื่อการสอนไว้ ดังนี้

1. ช่วยจัดและเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน
2. ช่วยครูสอนเนื้อหาวิชาที่มีความหมายต่อชีวิตของเด็ก
3. ช่วยครูแนะนำ และกำกับนักเรียนให้มีปฏิริยาสัมพันธ์ในทางที่พึงปรารถนาโดยใช้สื่อต่าง ๆ
4. ช่วยนักเรียนให้สามารถประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไปตามเนื้อหาวิชา

5. ช่วยครูให้สามารถสอนได้รวดเร็ว และถูกต้องมากยิ่งขึ้น

นอกจากความสำคัญดังกล่าวนี้ สื่อการสอนจะช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนและของสังคม และประกอบกับปัจจุบันมีความรู้ใหม่เกิดขึ้นมากมาย ที่สำคัญนักเรียนมีจำนวนมากขึ้น ครูจึงต้องทำงานหนักมากยิ่งขึ้น สื่อการสอนจึงมีความจำเป็นเพิ่มขึ้น เพราะจะสามารถช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้มากขึ้น เช่น ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ปัญหาเกี่ยวกับภูมิหลังและประสบการณ์ของเด็ก ซึ่งสื่อการสอนจะช่วยให้การสอนของครูบรรลุเป้าหมายมากขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องค้นคว้าหาทางที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว ทั้งยังต้องหาทางให้นักเรียนได้รับประโยชน์ และเห็นความสำคัญของวิชานี้ คือ ครูต้องรู้จักสื่อและใช้สื่อเป็น เพราะสื่อจะช่วยให้ครูสอนภาษาไทยได้สนุก และนักเรียนก็จะสนใจเรียนและอยากติดตามบทเรียนมากขึ้น

สื่อการสอนทั้งหลายอาจนำมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมเนื่องในโอกาสต่าง ๆ ได้อีก เช่น การจัดนิทรรศการ การเขียนเรียงความ การจัดป้ายนิเทศ การแสดงละคร การอ่านทำนองเสนาะ เกม หรือการเล่นต่าง ๆ เป็นต้น

หลังจากที่การเรียนการสอนสิ้นสุดลงแล้ว การวัดผลประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนได้ทราบว่าการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ หรือบรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด ครูผู้สอนจะทราบสมรรถภาพ และประสิทธิภาพการสอนของตน เพื่อนำมาใช้ช่วยปรับปรุงการสอน แบบเรียน การใช้อุปกรณ์การสอน และการประเมินผลหลักสูตรภาษาไทยให้ดีขึ้น

สุนันท์ ศลโกสุม (สุนันท์ ศลโกสุม ม.ป.ป. : 6 - 7) กล่าวว่า การวัดผลเป็นขบวนการในการช่วยปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอน ช่วยให้มีพื้นฐานการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องกัน มีการแก้ไขปรับปรุง ถ้าไม่ทำการประเมินก็จะไม่ทราบจุดบกพร่องของนักเรียน นักเรียนที่เรียนอ่อนก็จะอ่อนตลอดไป ยิ่งเรียนไปนานก็จะอ่อนมากขึ้น เพราะนักเรียนไม่รู้เรื่องมาแต่เดิม และไม่ได้รับการแก้ไขใดทันเวลาที่ ทำให้ไม่รู้เรื่องมากขึ้น จนเกิดความเบื่อหน่าย รู้สึกว่าการเรียนเป็นเรื่องยากเย็น ทำให้เบื่อการเรียน

ดังนั้น การวัดผลและประเมินผล ครูจะต้องทราบหน้าที่ในการประเมินผลตามหลักสูตร ผู้สอนจำเป็นต้องสอนไปประเมินผลไป และเมื่อพบว่านักเรียนคนใดไม่ผ่านเกณฑ์ที่ครูตั้งไว้ ครูจะต้องให้นักเรียนซ่อมเสริม เพื่อจะช่วยให้เขาได้ผ่านเกณฑ์ หรือเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

สุนันท์ ศลโกสุม (สุนันท์ ศลโกสุม ม.ป.ป. : 6 - 7) กล่าวไว้ว่า การประเมินผลตามหลักสูตร จะต้องมีการประเมินผล 2 วิธี คือ

1. ประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative evaluation) หมายถึง การประเมินผลการเรียนที่มีจุดหมายเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนของนักเรียน หรือปรับปรุงการสอนของครู การประเมินผลตามความหมายนี้ครอบคลุมไปถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1.1 การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของนักเรียน แล้วประเมินผลการตรวจสอบนั้นว่า ควรปฏิบัติกับนักเรียนเหล่านั้นอย่างไร จึงจะเหมาะสมที่สุด

1.2 การประเมินผลว่านักเรียนมีความรู้ ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงพอ แล้วนำผลการประเมินผลมาพิจารณาว่า จะปรับปรุงการเรียนการสอนของนักเรียนอย่างไร หรือจะปรับปรุงการสอนของครูอย่างไร นักเรียนจึงจะเข้าใจ เป็นต้น

1.3 การประเมินผลปลายภาคเรียน โดยสอนตามวิชาหรือกลุ่มวิชา หรือสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละภาคเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้ทราบผลการเรียน แล้วนำไปปรับปรุงตนเอง หรือเพื่อให้ครูพิจารณาแผนการสอนที่ได้ทำมาแล้วในช่วงหนึ่ง ภาคเรียนว่าบกพร่องอะไร จะแก้ไขอย่างไร

2. การประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน หมายถึง การประเมินผล การเรียนที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินผลการเรียน โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว จะเป็นประโยชน์สำหรับการแนะแนวด้วย การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนนี้ครอบคลุมไปถึงการประเมินผล 2 อย่าง คือ

2.1 การประเมินผลการผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นส่วนรวมว่า เมื่อได้สอนมาถึงสิ้นปีการศึกษาแล้ว นักเรียนผ่านทั้งสิ้นประมาณเท่าใด ก็ข้อ ก็จุดประสงค์

2.2 การประเมินผลปลายปี โดยการประเมินผลเป็นส่วนรวมว่าเมื่อได้สอนมาถึงสิ้นปีการศึกษาแล้ว นักเรียนมีความรู้ความสามารถเป็นส่วนรวมในแต่ละวิชา/ หรือ กลุ่มวิชาเพียงใด ซึ่งจะเสนอผลการเรียนของนักเรียนออกมาเป็นระดับผลการเรียน

การประเมินผลทั้งเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และการประเมินผลเพื่อตัดสิน ผลการเรียนของนักเรียนนั้นมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาตัวนักเรียน มิใช่การตัดสินได้ตก หรือ การคิดเลียดกว่าคนนี้ดีกว่าคนนั้น ในทางปฏิบัติถ้านักเรียนคนใดเรียนดี ก็ควรหาทาง ส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น และในทางตรงข้าม หากนักเรียนคนใดยังมีข้อบกพร่อง หรือยังไม่ บรรลุถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ก็ต้องพยายามหาทางปรับปรุงแก้ไขให้ได้พัฒนาไปจนถึงเกณฑ์นั้น การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการสอนนั้นจำเป็นต้องมีการประเมินตั้งแต่เริ่มสอน สอนเสร็จ แล้วในหน่วยหนึ่ง ๆ ควรได้มีการวัดและประเมินผลทุกระยะ และเพื่อที่จะรูว่่านักเรียนที่ ครูสอนมีสมรรถภาพ และประสิทธิภาพเพียงใด ครูต้องจัดให้มีการวัดผลและประเมินผล

โดยการทดสอบเป็นระยะ ดังนี้ (สนม ครูทเมือง 2523 : 306)

1. ทดสอบก่อนเรียน ช่วยให้ครูรู้ว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถเพียงใด ครูจะช่วยให้ถูกทาง จัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้อง
2. ทดสอบหลังจากเรียนไปแล้ว จะช่วยให้ครูทราบพัฒนาการของนักเรียน หลังจากที่ได้เรียนไปแล้วว่ามีความก้าวหน้าเพียงใด การสอนของครูประสบผลสำเร็จเพียงใด อันจะเป็นแนวทางปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น มีประสิทธิภาพต่อไป
3. ทดสอบปลายเทอม จะเป็นการวัดผลตัวนักเรียนว่ามีความรู้เพียงใดหลังจากที่เรียนมาเป็นเวลานาน

สุจริต เพียรชอบ (สุจริต เพียรชอบ 2523 : 235) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการวัดผล และประเมินผลการสอนภาษาไทยไว้ ดังนี้

1. เพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยของนักเรียนที่ตนสอนว่า มีความรู้เพียงใด เป็นการทดสอบก่อนที่จะลงมือสอน การทดสอบแบบนี้จะช่วยให้ครูได้ทราบว่าเด็กนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถทางภาษาในขั้นไหนมากน้อยเพียงใด เมื่อครูทราบพื้นฐานความรู้ของนักเรียนแล้ว จะได้สามารถเริ่มสอนได้ถูก มิใช่เริ่มสอนโดยวิธีเคาะส้อมไปตามความคิดของตนเอง
2. เพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามความสามารถของนักเรียนเอง ในกรณีนี้หากโรงเรียนใดมีโครงการที่จะจัดสอนภาษาไทยโดยวิธีแบ่งเด็กตามความสามารถก็อาจจะทำได้
3. เพื่อวัดพัฒนาการและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนว่าได้มีความก้าวหน้า และเกิดการเรียนรู้ขึ้นมากน้อยเพียงใด
4. เพื่อให้ครูผู้สอนได้ทราบว่า การสอนของตนมีประสิทธิภาพหรือไม่ มากน้อยเพียงใด จะได้ปรับปรุงการสอนให้ประสบผลดียิ่งขึ้น
5. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทราบผลการเรียนของตนเป็นระยะ ๆ เป็นการทราบความก้าวหน้าและจุดบกพร่องของตน และปรับปรุงวิธีการเรียนของตนเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

6. เพื่อช่วยให้ครูได้พิจารณาว่า นักเรียนแต่ละคนมีข้อบกพร่องทางการเรียนภาษาไทยในชั้นใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ช่วยแก้ไข และสอนซ่อมเสริมให้ดีขึ้น
7. เพื่อสร้างความสนใจ ให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาไทย
8. เพื่อทราบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย และหาทางช่วยเหลือให้นักเรียนมีทัศนคติดีขึ้น

9. เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาในด้านการเลือกวิชาเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยต่อไป

10. เพื่อปรับปรุงวิธีการทดสอบ และข้อทดสอบให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

สำหรับการวัดผลการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น สนม ครูทเมือง (สนม ครูทเมือง 2523 : 307) ได้เสนอวิธีการวัดผลหลาย ๆ วิธี ประกอบกัน เช่น

1. การซักถาม (Question and Answer) เมื่อครูกำลังสอนอยู่ก็ซักถามนักเรียนเพื่อจะทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจเพียงใด ถ้าไม่เข้าใจจะได้กลับมาสอนซ้ำจนเกิดความเข้าใจ
2. การสอบปากเปล่า (Oral test) ทำให้ครูทราบถึงความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน และเป็นการส่งเสริมการพูดของนักเรียน
3. การสัมภาษณ์ (Interview) จะช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนของทุกคนยิ่งขึ้น ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมด้านอื่น ๆ เพื่อที่จะนำไปวิเคราะห์และประเมินผลกับวิธีอื่น ๆ ได้
4. การสนทนา (Dialogue) เป็นการพูดคุยกัน ซึ่งควรเป็นการสนทนาแบบกันเอง ในระหว่างที่สนทนากันครูก็จะทราบถึงความก้าวหน้าในชั้นต่าง ๆ ไปด้วย
5. การสังเกต (Observation) เครื่องวัดชนิดนี้ใช้คาและหุเป็นเครื่องวัด ครูผู้สอนจะต้องกำหนดขอบเขตการดู ฟังอย่างมีจุดประสงค์ พินิจพิเคราะห์ให้เสร็จแล้วต้องจำไว้ เมื่อสังเกตเสร็จจึงบันทึกไว้ ควรสังเกตทั้งก่อนหน้าและแอบสังเกตโดยไม่ให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัว

6. การบันทึก (Records) ได้แก่ การจดข้อเท็จจริงที่ประจักษ์ จะเป็นการส่งเสริมและช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่ยังบกพร่องให้ดีขึ้น ทำให้ได้ศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล และทราบการพัฒนาการของเด็กทุกระยะทุกชั้นตอน

7. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลตนเอง และได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้บ้าง

8. การรายงาน (Report) เมื่อครูสอนเสร็จแล้ว ก็อาจจะให้เด็กไปค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อให้มีประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งครูจะได้ตรวจการทำรายงานเหล่านั้น ซึ่งทำให้ทราบผลจากการเรียนได้ว่า นักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่เข้าใจเพียงใด

9. การอภิปราย (Discussion) การอภิปราย อาจเป็นการอภิปรายคนเดียว เป็นกลุ่ม เป็นหมู่คณะ การแลกเปลี่ยนความรู้กัน การประชุมสัมมนา จะทำให้ครูได้ทราบถึงพัฒนาการทางการเรียนของเด็กว่าเด็กมีความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายให้ไปค้นคว้าเพียงใด ซึ่งจะเป็นการฝึกให้เด็กแสดงความคิดเห็น และฝึกให้เป็นผู้มีเหตุผลยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ สนม ครูทเมือง (สนม ครูทเมือง 2523 : 309) กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลการสอนภาษาไทยไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูทราบถึงความเข้าใจเบื้องต้นก่อนที่นักเรียนจะเรียนเนื้อหาวิชาการ
2. ช่วยให้ครูได้ปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน
3. ช่วยสร้างจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนได้สอดคล้อง
4. ช่วยให้ทราบพัฒนาการหลังจากเรียนไปแล้วว่านักเรียนมีความเข้าใจและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายเพียงใด
5. การวัดผลภาษาไทยทุกระยะ จะช่วยทำให้เด็กนักเรียนมีความตื่นตัวในด้านการเรียนสม่ำเสมอ และทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนของตน
6. การวัดผลช่วยให้ครูภาษาไทยได้แบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถ เพื่อจะได้มอบหมายการทำงานบางอย่างที่แตกต่างกัน ไม่ต้องเสียเวลาในการรอเพื่อน ๆ

7. การให้นักเรียนทราบผลการเรียนซึ่งได้จากการวัดผลนั้น จะช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้นเป็นลำดับ

8. ช่วยให้นักเรียนทราบว่าตนถนัดในเรื่องการใช้ภาษา หลักภาษา หรือวรรณคดี และถ้ายังบกพร่องในด้านใดก็จะได้นำปรับปรุง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย

การศึกษาเกี่ยวกับการปัญหาและอุปสรรคการใช้หลักสูตรภาษาไทย และการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีผู้วิจัยไว้หลายคน ดังนี้

สุกัญญา โชติภพนิช (สุกัญญา โชติภพนิช 2518 : 115 - 118) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์แบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสิ่งที่ต้องปรับปรุงคือ คุณภาพในการจัดทำแบบเรียนด้านการพิมพ์ การจัดรูปเล่ม ภาพประกอบ ฯลฯ และควรเพิ่มเติมเนื้อหาแบบเรียนให้มากขึ้นอีก เรื่องที่ล่าสมัย ไม่น่าสนใจควรตัดออก เรื่องที่เห็นว่ามีควมเหมาะสมกับวัยความสนใจ และความต้องการของนักเรียนให้คงไว้ คำอธิบายศัพท์ควรเพิ่มเติม อธิบายสำนวนและโวหารที่แทรกในเรื่องบ้าง ส่วนกิจกรรมในแต่ละบทควรจัดให้มีมากขึ้น และจัดหลาย ๆ ประเภท เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่จะช่วยเสริมทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

อภิวัฒน์ ปรีชาประสงค์ (อภิวัฒน์ ปรีชาประสงค์ 2519 : 99 - 100) ทำปริญญานิพนธ์ชั้นมหาบัณฑิต เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 หมวดวิชาภาษาไทย สรุปความได้ว่า เนื้อหาแบบเรียนควรถูกต้องทันสมัย สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน ส่งเสริมสังคมไทย และความคิดสร้างสรรค์ ใช้ภาษาง่าย ไม่วกวน เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรม ส่วนรูปเล่มการพิมพ์ และการใช้ตัวอักษรต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วย

นวลทิพย์ รักษาทรัพย์ (นวลทิพย์ รักษาทรัพย์ 2522 : 180 - 187) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้หนังสือภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย

ปรากฏว่า ครูมีปัญหาเรื่องคู่มือการสอนไม่เพียงพอ วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยโดยใช้นั่งสื่อเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้น่าจะ
 แก่นำไปปฏิบัติ ขาดงบประมาณด้านอุปกรณ์การสอน เนื้อหาในหลักสูตรควรมีความ
 ยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน และควรมีสาระ ให้ความสนุกสนาน เนื้อหา
 ควรเป็นเรื่องร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง และควรแทรกเนื้อหาหลักภาษาไว้ในหนังสือชุด
 ทักษะสัมพันธ์ด้วย

เชมชาติ อุ๋นไชสง (เชมชาติ อุ๋นไชสง 2523 : 117) ศึกษาเกี่ยวกับการ
 การเรียนการสอนหนังสืออ่านนอกเวลาวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่า
 นักเรียนและครูมีความเห็นตรงกันในการเลือกหนังสือว่าควรจะเป็นหนังสือที่เหมาะสมกับ
 วัยของผู้เรียน มีคุณค่าอ่าน น่าติดตาม เกี่ยวกับผู้ผลิตหนังสือ ควรปรับปรุงทางด้าน
 รูปเล่ม ภาพประกอบ ความคงทนของหนังสือ และราคาไม่แพงเกินไป

ในปีพุทธศักราช 2523 สุนทรี เฉลิมพงษ์ (สุนทรี เฉลิมพงษ์ 2523
 : 104 - 106) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับ
 วรรณกรรมร้อยกรองไทย ผลวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรื่องที่ให้ความรู้และความรู้
 ต่อชีวิต ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความงอกงามทางสติปัญญา และควรปรับปรุง
 ให้มีแหล่งค้นคว้าทางวิชาการ ควรมีคำอธิบายศัพท์ยากเพิ่มขึ้น

ในปีเดียวกันนั้น ทวงรัตน์ คูหเจริญ (ทวงรัตน์ คูหเจริญ 2523 : 65 -
 91) วิเคราะห์หนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 3 พบว่า ครูมีปัญหาเรื่องคู่มือไม่เพียงพอ ครูมีความรู้ในบางเรื่อง ขาดอุปกรณ์
 และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม มีภาพ
 ประกอบน้อย การแยกศัพท์ออกจากบทเรียนทำให้ไม่สะดวกในการค้นคว้า สังเขปประวัติ
 ผู้แต่ง ทำให้ลำบากในการค้นคว้า รูปเล่มไม่เหมาะสม กิจกรรมมีมากเกินไป ไม่เหมาะสม
 กับเวลาเรียนที่กำหนดให้ ส่วนกิจกรรมทบทวนเนื้อเรื่องมีน้อย นักเรียนเห็นว่า การพิมพ์
 การสะกดคำไม่ถูกต้อง ภาพประกอบน้อย ทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจและเข้าใจเนื้อเรื่อง
 ไม่ชัดเจน เนื้อเรื่องยากเกินไป กิจกรรมบางอย่างยากแก่การปฏิบัติ และกิจกรรมให้

ประโยชน์น้อย มีคำอธิบายศัพท์น้อยเกินไป ศัพท์อยู่ด้านหลัง ทำให้ไม่สะดวกในการค้นคว้า หนังสือราคาแพง และภาคผนวกให้ความรู้ประกอบการเรียนน้อย

สถิติ ชนชัย (สถิติ ชนชัย 2524 : 121 - 123) ศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เขตการศึกษา 11 ปรากฏว่า ครูมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำแนะนำที่ระบุในคู่มือครู ใ้ยาก วัตถุประสงค์ที่วางไว้ซับซ้อนเกินไป ครูไม่สามารถปฏิบัติตามได้ ครูมีปัญหาในด้านการเรียนการสอน เพราะไม่แยกเป็นรายชั่วโมงแบบเดิม เนื้อหาน่าเบื่อ ครูไม่สามารถสอนให้สัมพันธ์กันทั้งวิชาวรรณคดี การใช้ภาษา และหลักภาษา ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์การสอนครูไม่มีเวลาจัดกิจกรรม การจัดเนื้อหาวิชาควรให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด และระวังไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน ควรปรับปรุงเนื้อหาหลักภาษาให้สัมพันธ์กับวรรณคดี และการใช้ภาษา และควรอยู่ในเล่มเดียวกัน ความง่ายของเนื้อหาควรเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน และให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น ส่วนนักเรียนเห็นว่า แบบเรียนควรมีรูปแบบน่าสนใจ มีการตรวจแก้ไขให้ถูกต้อง

ในปีเดียวกันนั้น พชร สายสิทธิ์ (พชร สายสิทธิ์ 2524 : 121 - 122) ได้ศึกษาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยใช้หนังสือชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูมีปัญหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวางไว้ซับซ้อนเกินไป ขาดคู่มือครู และขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอน เนื้อหาการสอนน่าเบื่อ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีสอนแบบทักษะสัมพันธ์ ไม่มีเวลาจัดกิจกรรมหรือเตรียมสื่อการสอน นักเรียนมีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ ครูผู้สอนต้องการเข้ามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร และเสนอแนะให้จัดเนื้อหาหลักภาษาไว้ในหนังสือภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เพื่อให้ดูน่าสนใจ ทำให้สะดวกในการสอน และสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาอื่น ส่วนนักเรียนเห็นว่า เนื้อหาในหนังสือเรียนดูเรียนเข้าใจยาก นักเรียนต้องการเนื้อเรื่องที่ป็นคติสอนใจ นิทาน บทละคร เรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และเรื่องราวของกษัตริย์ไทยในสมัยก่อน ควรมีภาพประกอบ และควรอธิบายคำศัพท์ให้มากขึ้น

อุบลรัตน์ ทะปินตา (อุบลรัตน์ ทะปินตา 2524 : 130) ได้วิจัยเรื่อง
 เกี่ยวกันในเขตการศึกษา 7 พบว่า ครูมีปัญหาเกี่ยวกับเวลาสอน และงานพิเศษอื่น ๆ
 การเตรียมการสอนและความร่วมมือระหว่างครูด้วยกัน หนังสือแบบเรียนควรมีภาพ
 ประกอบที่น่าสนใจมากขึ้น เพราะจะช่วยให้นักเรียนสนใจบทเรียน ได้เรียนอย่างมีชีวิตชีวา
 และเข้าใจบทเรียนได้ง่าย นักเรียนต้องการให้มีคำอธิบายศัพท์เพิ่มมากขึ้น เช่นเกี่ยวกับผล
 การวิจัยในเขตการศึกษา 3 ของ ประสม นนทสุวรรณ (ประสม นนทสุวรรณ 2524
 : 119 - 124) พบว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร
 คือปฏิบัติตามคำแนะนำที่ระบุไว้ในคู่มือไต่ถาม ครูไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
 เพราะวางไว้ซับซ้อนเกินไป สำหรับปัญหาการเตรียมการสอนเกิดจากครูมีงานในหน้าที่อื่น
 ต้องปฏิบัติอีกมาก ครูไม่สามารถสอนให้มีความสัมพันธ์กันทั้งวิชาวรรณคดี การใช้ภาษา และ
 หลักภาษา ปัญหาอันเกิดจากนักเรียน คือ นักเรียนไม่มีความคิดสร้างสรรค์ และนักเรียน
 ไม่มีความรู้พื้นฐาน หรือทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนเพียงพอ นอกจากนี้ครูเห็นว่า
 ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ ในด้านหนังสือแบบเรียน ควรจัดทำหนังสือ
 แบบเรียนให้เพียงพอทั้งจำนวนครูและนักเรียน ส่วนคู่มือการสอนนั้น ควรมีรายละเอียด
 เกี่ยวกับบทเรียนให้มากกว่าเดิม และควรมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการสอนการวัดผล
 และการจัดกิจกรรมพอสมควร ส่วนนักเรียนต้องการให้ครูสอนจัดการเรียนการสอนโดย
 ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทั้งยังต้องการให้ครูนำ
 ความรู้นอกเหนือจากหนังสือแบบเรียนมาประกอบการสอน ตลอดจนมีกิจกรรมประกอบ
 เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และช่วยให้บทเรียนสนุก นอกจากนี้ยังต้องการให้ครู
 ผู้สอน ใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อให้นักเรียนสนใจ รวมทั้งให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้า
 เพิ่มเติมด้วยตนเอง และนักเรียนยังต้องการให้ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายแสดง
 ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างกว้างขวางในคาบกิจกรรม นักเรียนต้องการให้ครูจัด
 กิจกรรม เพื่อจะได้แสดงออกซึ่งความสามารถของนักเรียน ในด้านอุปกรณ์การสอน
 นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้ครูใช้อุปกรณ์การสอนให้มากที่สุด เพื่อจะได้เข้าใจเนื้อหาวิชา
 ได้ง่าย ส่วนในด้านแบบเรียนนั้น นักเรียนส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ต้องการแบบเรียนที่มี

เนื้อหาที่แทรกคติและข้อเตือนใจ เป็นเรื่องสั้นอิงประวัติศาสตร์ มีคำอธิบายศัพท์ มีแบบฝึกหัดท้ายบท และใช้ภาษาที่ง่าย พิมพ์สะกด การันต์ และมีภาพประกอบที่ชัดเจน ถูกต้อง

จันทร์จรรยา พลอยแก้ว (จันทร์จรรยา พลอยแก้ว 2527 : 166) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย และพิจารณาการยอมรับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นทั้งสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังแตกต่างกันในด้านหลักสูตร และเนื้อหาวิชา ด้านการวัดผลและประเมินผลจะเห็นได้ว่าการที่นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากความแตกต่างในด้านความสนใจในการอ่านระหว่างเพศ ซึ่งอาจส่งผลต่อการมองปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งการวัดและประเมินผลแตกต่างกันไปด้วย

จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร แบบเรียน คู่มือครู และเตรียมการสอนอย่างดี การดำเนินการสอนก็ต้องมีกลวิธีที่ดี สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ครูผู้สอนต้องรู้จักใช้อุปกรณ์การสอน และจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ รวมทั้งวัดผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาไทย และให้เป็นไปตามแนวหลักสูตรใหม่ พุทธศักราช 2524 ซึ่งใช้หนังสือแบบเรียนชุดวรรณวิจิตรสำหรับให้นักเรียนพัฒนาทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการคิด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ในด้านเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล โดยสร้างแบบสอบถาม เพื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแบบเรียนและการเรียนการสอนสืบไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งวิธีดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอรายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนห้องเรียนและแผนการเรียนของแต่ละโรงเรียน จากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2. เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียน ผู้วิจัยได้แบ่งขนาดของโรงเรียนเป็นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยแบ่งตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 92 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 36 โรงเรียน ขนาดกลาง 47 โรงเรียน และขนาดเล็ก 9 โรงเรียน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นเกณฑ์ ด้วยวิธีสุ่มแบบแบ่งพวก (Stratified Random Sampling) และสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูจากโรงเรียนที่สุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ โดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างครูที่จะใช้ในการวิจัยทั้งหมดเป็น 50% ของประชากรทั้งหมด ในแต่ละขนาดของโรงเรียนดังนี้

1. โรงเรียนขนาดใหญ่มีครูสอนวิชาบังคับภาษาไทยทั้งหมด 64 คน
 2. โรงเรียนขนาดกลางมีครูสอนวิชาบังคับภาษาไทยทั้งหมด 48 คน
 3. โรงเรียนขนาดเล็กมีครูสอนวิชาบังคับภาษาไทยทั้งหมด 9 คน
- สุ่มกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาไทยบังคับจากประชากรทั้งหมด 121 คน
โดยใช้อัตราส่วน 50% ได้กลุ่มตัวอย่าง 61 คน ซึ่งกระจายอยู่ในแต่ละขนาดของโรงเรียน

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างครู

รายการ	ขนาดโรงเรียน			รวมทั้งหมด
	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	
ประชากร	64	48	9	121
กลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาด	32	24	5	61

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากโรงเรียนที่สุ่มกลุ่มตัวอย่างครูไว้ ทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งพวก (stratified Random Sampling) โดยยึดแผนการเรียนเป็นเกณฑ์ และสุ่มกลุ่มตัวอย่างนักเรียนแต่ละแผนการเรียนด้วยวิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling)

ตาราง 2 แสดงกลุ่มตัวอย่างนักเรียน

	ขนาดโรงเรียน			รวมทั้งหมด
	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	
ประชากร	17820	11835	900	30555
กลุ่มตัวอย่าง	463	381	336	1180

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนำมาแบ่งตามแผนการเรียน แล้วกระจายจำนวนนักเรียนไปทุกโรงเรียน ให้จำนวนนักเรียนแต่ละแผนการเรียนใกล้เคียงกัน ตามรายชื่อโรงเรียนที่สุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาด

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ซึ่งได้จากการสุ่มตามโรงเรียน

โรงเรียน	แผนการเรียน			ขนาด ประชากร โดย ประมาณ	กลุ่มตัวอย่าง
	ภาษา- ฝรั่งเศส	ภาษา- คณิตศาสตร์	ภาษา- สังคมศึกษา		
1. สตรี มหาพฤฒาราม	180	180	180	540	54
2. สตรีวัชรพงษ์	120	120	120	360	36
3. สตรี อัสสรวรรค์	120	120	120	360	36

ตาราง 3 (ต่อ)

โรงเรียน	แผนการเรียน			มวลด ประชากร โดย ประมาณ	กลุ่มตัวอย่าง
	ภาษา- ฝรั่งเศส	ภาษา- คณิตศาสตร์	ภาษา- สังคมศึกษา		
4. ศิษยานารี	225	225	-	450	45
5. โยธินบุรณะ	180	180	-	360	36
6. สวนกุหลาบ วิทยาลัย	240	240	240	720	72
7. ลาภปลาเค่า วิทยาคม	75	75	75	225	22.5
8. วัคสุทธีวราราม	135	135	135	405	40.5
9. บางกะปิ	180	180	180	540	54
10. สตรีวิทยา 2	180	180	180	540	54
11. บึงทองหลาง	60	60	60	180	18
12. มักกะสันวิทยา	90	90	90	270	27
13. นนทบุรีวิทยา	180	180	-	360	36
14. ยานนาวาเวช วิทยาคม	225	225	-	450	45
15. สิงห์ราช พิทยาคม	225	225	-	450	45
16. พระโขนง พิทยาคม	135	135	135	405	40.5

ตาราง 3 (ต่อ)

โรงเรียน	แนวการเรียน			มวลด ประชากร โดย ประมาณ	กลุ่มตัวอย่าง
	ภาษา- ฝรั่งเศส	ภาษา- คณิตศาสตร์	ภาษา- สังคมศึกษา		
17. วัดประดู่ในทรงธรรม	157	158	—	315	32
18. วัดบวรนิเวศ	180	180	—	360	36
19. สตรีเศรษฐบุตร บำเพ็ญ	90	90	—	180	18
20. จันทรหุ่นบำเพ็ญ	105	105	105	315	32
21. สุวรรณาราม วิทยาคม	150	150	150	450	45
22. วัดราชบพิธ	90	90	90	270	27
23. วัดเบญจมบพิตร	135	135	—	270	27
24. วัดน้อยใน	135	135	135	405	40.5
25. วัดอินทาราม	90	90	90	270	27
26. วัดสังเวช	90	90	90	270	27
27. วัดบวรเมกค	75	75	75	225	22.5
28. เจ้าพระยา วิทยาคม	112	113	—	225	22.5
29. มัชฌมวิเศษวิทยาคม	135	—	135	270	27
30. วัดประสาธ	67	—	68	135	13.5
31. วัดนายโรง	90	—	90	180	18

ตาราง 3 (ต่อ)

โรงเรียน	แผนการเรียน			มวค ประชากร โดย ประมาณ	กลุ่มตัวอย่าง
	ภาษา- ฝรั่งเศส	ภาษา- คณิตศาสตร์	ภาษา- สังคมศึกษา		
32. แจรงวอนวิทยา	135	135	—	270	27
33. ประชากรามูร์ อุปถัมภ์	90	—	90	180	18
34. เทพลีลา	135	—	135	27	27
35. ไชยนิคมพลวิทยาคม	67	68	—	135	13.5
36. บางประกอบวิทยาคม	135	135	—	270	27
37. เศรษฐบุศรบำเพ็ญ	—	90	90	180	18
38. มหรรณาราม	90	90	—	180	18
39. อิสลามวิทยาลัยฯ	45	45	45	135	13.5
40. สุวรรณสุทธาราม วิทยา	—	—	90	90	9
41. พุทธบูชาวิทยาคม	—	45	45	90	9
42. ศึกษานารีวิทยา	45	45	—	90	9
43. สวนอนันต์	30	30	30	90	9
รวม	5023	4644	3068	12735	1275
	503	465	307	—	1275
เก็บข้อมูลได้	463	381	336	—	1180
ร้อยละ					92.55

วิธีสร้างเครื่องมือสำหรับครูและนักเรียน

ในการสร้างเครื่องมือได้ดำเนินการสร้างเป็นลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของกระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาหนังสือแบบเรียนชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 และเอกสารประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบหลักการ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร ตลอดจนเนื้อหาของแบบเรียนเล่มนี้
2. ศึกษาค้นคว้าหนังสือ เอกสาร วารสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอน เพื่อใช้กำหนดข้อคำถามในแบบสอบถาม
3. รวบรวมข้อคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ครูที่สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา และปัญหาการใช้แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อทราบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสำหรับกำหนดข้อคำถามในแบบสอบถาม
4. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยแนวทางกำหนดข้อคำถามจากข้อ 1 - 3 แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามค่านเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ชุดคือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับครู 1 ชุด

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน 1 ชุด

แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบเลือกตอบเป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ

แบบสอบถามซึ่งถามเกี่ยวกับ เพศ วุฒิการศึกษา การอบรม หรือประชุมเชิงปฏิบัติการทางการเรียนการสอน จำนวนชั่วโมงที่รับผิดชอบ และอื่น ๆ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อความหรือเติมข้อความตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ปัจจุบันท่านมีอายุ ปี
3. วุฒิทางการศึกษาชั้นสูงสุด
 - ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - ☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 - ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้คะแนน 5 ระดับตามแบบของ ลีเคิร์ท (Likert) โดยจำแนกปัญหาเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านเนื้อหาวิชา
2. ด้านการเรียงการสอน
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านสื่อการสอน
5. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนสุดท้ายของปัญหาแต่ละด้านเป็นปัญหาปลายเปิด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือตามความเป็นจริงของปัญหาที่ท่านพบ

ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. <u>ปัญหาค้นเนื้อหาวิชา</u>					
1. การแบ่งน้ำหนักเนื้อหาได้เหมาะสมกับเวลา					
2. การเลือกเนื้อหาเหมาะสมกับประสบการณ์และวุฒิภาวะของนักเรียน					
3. ฯลฯ.....					
2. <u>ปัญหาค้นการเรียนรู้การสอน</u>					
1. เวลาที่จะใช้ในการเตรียมการสอน					
2. จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์					
3. ฯลฯ					

แบบสอบถามของนักเรียนจะมีความคล้ายคลึงกับแบบสอบถามของครูในตอนที่ 2 ส่วนในตอนที่ 1 จะถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เช่น

- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- ปัจจุบันท่านมีอายุ ปี

ฯลฯ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพเครื่องมือทำเป็น 4 ขั้นตอนคือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาไม่ต่ำกว่า 10 ปี พิจารณาความครอบคลุมเนื้อหาและการจัดรูปแบบของแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน โดยให้ครูและนักเรียนอ่านและทำแบบสอบถาม แล้วสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาและภาษาที่ใช้ เพื่อนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับความเหมาะสมของการใช้ภาษา
3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นสำหรับแบบสอบถามของครูทั้งฉบับเท่ากับ .99 และได้ค่าความเชื่อมั่นสำหรับแบบสอบถามสำหรับนักเรียนทั้งฉบับเท่ากับ .98

วิธีรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทั้งของครูและนักเรียนด้วยตนเอง
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะปลายเดือนสิงหาคม-กันยายน 2527 ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวม 4 สัปดาห์ โดยได้รับการร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

วิธีจัดกระทำข้อมูล

หลังจากที่รวบรวมแบบสอบถามได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับดังนี้

1. แยกประเภทแบบสอบถามของผู้สอนและผู้เรียนไว้เป็น 2 ชุด
2. คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทุกฉบับไว้
3. นำแบบสอบถามทั้งของผู้สอนและผู้เรียนมาแจกแจงความถี่
4. นำแบบสอบถามฉบับที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ยของค่าตอบจากข้อมูลแบบ

มาตราส่วนประมาณค่า โดยวิเคราะห์ค่าถามให้ค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) (Best, 1959 : 157 - 160) โดยข้อความที่มีลักษณะเชิงนิเสธ หรือข้อความในทางลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5
มาก	มีค่าเท่ากับ 4
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3
น้อย	มีค่าเท่ากับ 2
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1

สำหรับข้อความเชิงนิเสธหรือข้อความในทางบวก (Positive) ให้คะแนนกลับกับข้อความในทางลบ (Negative) และการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยได้กำหนดไว้ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายความว่า มีปัญหามากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายความว่า มีปัญหาค่อนข้างมาก
2.51 - 3.50	หมายความว่า มีปัญหাপานกลาง
1.51 - 2.50	หมายความว่า มีปัญหาค่อนข้างน้อย
1.00 - 1.50	หมายความว่า มีปัญหาน้อยที่สุด

สำหรับแบบสอบถามที่เป็นปัญหาปลายเปิด ผู้วิจัยทำการรวบรวมคำตอบแต่ละชุดมาจัดกลุ่มสรุปภายหลัง

5. นำค่าเฉลี่ยมาหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. นำปัญหาในการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตรเล่ม 2 ของครู มาเปรียบเทียบกับขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน และเปรียบเทียบความการเข้าร่วมอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการกับไม่ได้เข้าร่วมอบรมหรือประชุมปฏิบัติ

7. นำปัญหาของนักเรียนมาเปรียบเทียบกับตาม เพศ ขนาดของโรงเรียน และแผนการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 71)

2. หาค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อมูลมาวัดการกระจายของคะแนน จากแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง โดยการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$s = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 77)

3. หาค่าความแปรปรวนของคะแนนโดยใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

s เป็นความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

x เป็นคะแนนของแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

N เป็นจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

N - 1 เป็นจำนวนตัวแปรอิสระ (Degree of freedom)

$\bar{x}$ เป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 75)

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้สูตร โคเอฟฟิเชียนท์ แอลฟา

(Coefficient alpha) ของครอนบัค (Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n คือ จำนวนข้อทั้งหมด

s_i^2 คือ ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

s_t^2 คือ ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 171)

5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1$	เป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
$\bar{X}_2$	เป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
s_1^2	เป็นความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
s_2^2	เป็นความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2

Degree of Freedom คำนวณได้จาก

$$\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right)}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 2}}$$

(ดูน ส่ายยศ และอังคณา ส่ายยศ 2524 : 96 - 98)

6. เปรียบเทียบระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) (สวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 108) ใช้สูตร

$$F = \frac{M_{sb}}{M_{sw}}$$

เมื่อ F คือ ค่าที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution

M_{sb} คือ ความแปรปรวน (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม

M_{sw} คือ ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ถ้าพบว่า คะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ทำการทดสอบแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้สูตร Scheffe method (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 109)

$$S = MS_w \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right) (K - 1) F$$

เมื่อ S แทน ค่าสถิติใน Scheffe method

MS_w แทน Mean Squares ภายในกลุ่ม

n_i แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ i

n_j แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ j

K แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

F แทน ค่าสถิติที่ได้จาก F-distribution

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล และหาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์
โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science)
ของสถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	อัตราส่วนวิกฤติในการแจกแจง t-distribution
F	แทน	อัตราส่วนวิกฤติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจง F-distribution
df	แทน	degree of freedom
SS	แทน	ค่า Sum of Squares
MS	แทน	ค่า Mean Square
q	แทน	Studentized Range Statistic

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1. รายละเอียดทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
ที่ใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์เล่ม 2

1.2 รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียนที่ใช้หนังสือ
แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์เล่ม 2

ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยที่ใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2

2.1 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยของครูที่ใช้หนังสือแบบเรียน
ภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2

2.2 ปัญหาการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้หนังสือแบบเรียน
ภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไป

1.1 จากการวิจัยครั้งนี้ได้เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไป
ของกลุ่มตัวอย่าง ครู ดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวนครูภาษาไทยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
ชาย	6	9.8
หญิง	55	90.2
รวม	61	100

จากตาราง 4 พบว่า ครูสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 เป็นเพศหญิง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 90.2 เพศชาย
จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 แสดงว่า ครูสอนภาษาไทยที่ตอบแบบสอบถาม
มีเพศหญิงมากกว่า เพศชาย

ตาราง 5 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
21 - 25 ปี	1	1.64
26 - 30 ปี	12	19.67
31 - 35 ปี	21	34.43
36 - 40 ปี	9	14.75
41 - 45 ปี	7	11.48
46 - 50 ปี	10	16.39
51 - 55 ปี	1	1.64
56 - 60 ปี	-	-
รวม	61	100

จากตาราง 5 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยมีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี มากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 34.426 และรองลงมาคือช่วงอายุ 26 - 30 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.67 และช่วงอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 21 - 25 ปี และ 51 - 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.64 และปรากฏว่าไม่มีครูสอนภาษาไทยที่มีอายุอยู่ในช่วง 56 - 60 ปี เลย

ตาราง 6 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างครูจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
โรงเรียนขนาดใหญ่	32	52.5
โรงเรียนขนาดกลาง	24	39.3
โรงเรียนขนาดเล็ก	5	8.2
รวม	61	100

จากตาราง 6 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 และครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2

ตาราง 7 แสดงจำนวนครูภาษาไทยจำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	57	93.4
สูงกว่าปริญญาตรี	4	6.6
รวม	61	100

จากตาราง 7 ปรากฏว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทยมีจำนวนทั้งหมด 61 คน เป็นผู้มีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 93.4 รองลงมาได้แก่ ครูผู้มีวุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6.6 และปรากฏว่าไม่มีครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีเลย

ตาราง 8 แสดงระยะเวลาในการสอนภาษาไทย

ประสบการณ์	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2 ปี	-	-
2 - 4 ปี	2	3.28
4 ปีขึ้นไป	59	96.72
รวม	61	100

จากตาราง 8 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 61 คน เป็นครูสอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 96.72 รองลงมาเป็นครูสอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 2 - 4 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.28 และปรากฏว่าไม่มีครูสอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 2 ปีเลย

ตาราง 9 แสดงจำนวนชั่วโมงในการสอนภาษาไทยต่อสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนชั่วโมง	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
น้อยกว่า 12 ชั่วโมง	3	4.92
12 - 15 ชั่วโมง	22	36.07
16 - 19 ชั่วโมง	31	50.82
20 - 23 ชั่วโมง	5	8.19
24 ชั่วโมงขึ้นไป	-	-
รวม	61	100

จากตาราง 9 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 61 คน เป็นครูสอนภาษาไทยที่ทำการสอนวิชาภาษาไทยมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มากที่สุด คือ 16 - 19 ชั่วโมง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 50.82 รองลงมาคือ ครูสอนภาษาไทย ที่สอน 12 - 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 36.07 และครูสอน ภาษาไทยที่มีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์น้อยที่สุด คือน้อยกว่า 12 ชั่วโมง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.19

ตาราง 10 จำนวนชั่วโมงสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อสัปดาห์

จำนวนชั่วโมง	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
น้อยกว่า 8 ชั่วโมง	22	36.07
8 - 16 ชั่วโมง	34	55.74
16 ชั่วโมงขึ้นไป	5	8.19
รวม	61	100

จากตาราง 10 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มากที่สุด คือระหว่าง 8 - 16 ชั่วโมง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 55.74 รองลงมาคือครูสอนภาษาไทยที่มีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์น้อยกว่า 8 ชั่วโมง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 36.07 และครูสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์น้อยที่สุดคือ 16 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.19

ตาราง 11 ครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยที่ใช้แบบเรียนชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2

การอบรมสัมมนา	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
เคย	46	75.4
ไม่เคย	15	24.6
รวม	61	100

จากตาราง 11 ปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่ที่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบเรียนชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 75.4 และเป็นครูภาษาไทยที่ไม่เคยเข้าร่วมรับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6

ตาราง 12 แสดงเหตุผลในการสอนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง (ตอบได้หลายข้อ)

รายการ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก	60	98.36
ถนัดการสอนวิชาภาษาไทยมากกว่าวิชาอื่น ๆ	45	73.77
ด้วยความสมัครใจ	43	70.49
ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้สอน	5	8.19
ถูกขอร้องให้สอน	-	-
สอนแทนชั่วคราว	-	-
สอนเพื่อให้ครบจำนวนชั่วโมงของการทำงาน	-	-
ถูกจัดให้สอนเพราะไม่มีครูอื่นสอน	-	-

จากตาราง 12 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยทั้งหมด 60 คน ให้เหตุผลในการสอนวิชาภาษาไทยว่า เรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก คิดเป็นร้อยละ 98.36 มีครูสอนภาษาไทยที่กล่าวว่าตนถนัดสอนวิชาภาษาไทยมากกว่าวิชาอื่น ๆ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 73.77 และสอนภาษาไทยด้วยความสมัครใจ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 70.49 มีครูภาษาไทยจำนวน 5 คน สอนภาษาไทยเพราะผู้บังคับบัญชามอบหมายให้สอน คิดเป็นร้อยละ 8.19 และปรากฏว่า ไม่มีครูภาษาไทยที่ให้เหตุผลว่า ถูกขอร้องให้สอน สอนแทนชั่วคราว สอนเพื่อให้ครบจำนวนชั่วโมงของการทำงาน และถูกจัดให้สอนเพราะไม่มีครูอื่นสอน

ตาราง 13 แสดงถึงสาเหตุที่ไม่อยากสอนภาษาไทยโดยใช้แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักษ์
เล่ม 2 ของกลุ่มตัวอย่าง (ตอบได้หลายข้อ)

รายการ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
ถูกจัดให้สอนเพราะไม่มีผู้อื่นสอน	-	-
เห็นว่าเป็นวิชาที่น่าเบื่อ	1	1.64
ต้องเตรียมการสอนมาก	2	3.28
ไม่ได้ศึกษาวิธีสอนเกี่ยวกับวิชานี้มาโดยตรง	1	1.64
เด็กไม่ค่อยเห็นความสำคัญ	25	40.98
ไม่ประสบผลสำเร็จในการสอน	1	1.64
ผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญของวิชานี้ (ขาดการสนับสนุน)	4	6.56

จากตาราง 13 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยแสดงเหตุผลไม่อยากสอนภาษาไทย
คิดเป็นร้อยละ 55.74 ของกลุ่มตัวอย่าง ให้เหตุผลว่า ไม่อยากสอนวิชานี้เพราะเด็กไม่ค่อย
เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.98 รองลงมาคือ ร้อยละ
6.65 ไม่อยากสอนเนื่องจากผู้บังคับบัญชาขาดการสนับสนุนเพราะไม่เห็นความสำคัญ
ของวิชานี้

ตาราง 14 แสดงถึงงานพิเศษที่กลุ่มตัวอย่างทำนอกเหนือจากการสอน (ตอบได้หลายข้อ)

รายการ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
งานวิชาการ	10	16.39
งานธุรการ	6	9.84
งานการเงิน	3	4.92
งานปกครอง	20	32.79
งานบริการ	8	13.11
งานแนะแนว	5	8.19
หัวหน้าหมวดวิชา	6	9.84
งานอื่น ๆ เช่น งานโสตทัศนูปกรณ์ งานหัวหน้าระดับ	1	1.64

จากตาราง 14 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยมีงานพิเศษที่ทำมากที่สุด คือ งานปกครอง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 32.79 รองลงมา คือ งานวิชาการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.39

ตาราง 15 แสดงคุณภาพหนังสือคู่มือการสอนภาษาไทยซึ่งจัดทำโดยกรมวิชาการ (ตอบได้หลายข้อ)

รายการ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
ให้ความรู้แก่ครูมาก	21	34.43
สะดวกในการนำมาประกอบการสอน	34	55.74
เหมาะสมกับความต้องการของครู	16	26.23
ใช้ในการเตรียมการสอนได้ 1-3 เรื่อง	3	4.92
ใช้ในการเตรียมการสอนได้ 4-6 เรื่อง	11	18.03
ใช้ในการเตรียมการสอนได้ 7-9 เรื่อง	1	1.64
ใช้ในการเตรียมการสอนได้ทุกเรื่อง	22	36.07

จากตาราง 15 ปรากฏว่า ครูแสดงคุณภาพหนังสือคู่มือการสอนภาษาไทยชุด
วรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 มากที่สุดคือ สะดวกในการนำมาประกอบการสอน จำนวน 34 คน
คิดเป็นร้อยละ 55.74 รองลงมาคือ ใช้ในการเตรียมการสอนได้ทุกเรื่อง จำนวน 22 คน
คิดเป็นร้อยละ 36.07 และน้อยที่สุดคือ ครู 1 คน กล่าวว่า ใช้ในการเตรียมการสอนได้
9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.64

1.2 จากการวิจัยครั้งนี้ ได้เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน

ตาราง 16 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
ชาย	498	42.2
หญิง	682	57.8
รวม	1180	100

จากตาราง 16 ปรากฏว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงจำนวน 682 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 เป็นเพศชาย จำนวน 498 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 แสดงว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ตาราง 17 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
15 - 16 ปี	425	36.02
17 - 18 ปี	719	60.93
19 - 20 ปี	36	3.05
รวม	1180	100

จากตาราง 17 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อายุระหว่าง 17 - 18 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 719 คน คิดเป็นร้อยละ 60.93 รองลงมาคืออายุระหว่าง 15 - 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.02 และช่วงอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 19 - 20 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 3.05

ตาราง 18 แสดงกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
ขนาดใหญ่	463	39.2
ขนาดกลาง	381	32.3
ขนาดเล็ก	336	28.5
รวม	1180	100

จากตาราง 18 ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ จำนวน 463 คน คือร้อยละ 39.2 อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ รองลงมาคือ นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 381 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 และน้อยที่สุดคือ นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 336 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5

ตาราง 19 แสดงกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำแนกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
ภาษา - ฝรั่งเศส	329	27.9
ภาษา - คณิตศาสตร์	440	37.3
ภาษา - สังคมศึกษา	411	34.8
รวม	1180	100

จากตาราง 19 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ จำนวน 440 คน คือร้อยละ 37.3 เป็นนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - คณิตศาสตร์ รองลงมา คือ จำนวน 411 คน คือ ร้อยละ 34.8 เรียนแผนการเรียน ภาษา - สังคม และน้อยที่สุด จำนวน 329 คน คิดเป็น ร้อยละ 27.9 คือ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - ฝรั่งเศส

ตาราง 20 แสดงการอ่านหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักษ์ เล่ม 2 ของนักเรียน
ก่อนการเรียนการสอน

รายการ	จำนวนผตอบ	ร้อยละ
อ่านเสมอ ๆ	111	9.41
อ่านเป็นบางครั้ง	966	81.86
ไม่เคยอ่านเลย	103	8.73
รวม	1180	100

จากตาราง 20 ปรากฏว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 966 คน คิดเป็นร้อยละ 81.86 อ่านหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักษ์ เล่ม 2 ก่อนการเรียนการสอนเป็นบางครั้ง รองลงมาจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 9.41 อ่านเสมอ ๆ และ น้อยที่สุด 103 คน คิดเป็นร้อยละ 8.73 ไม่เคยอ่านหนังสือมาก่อนการเรียนการสอนเลย

ตาราง 21 แสดงการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของ
ครูท่อนักเรียน (ตอบได้หลายข้อ)

รายการ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
มอบหมายให้อ่านมาก่อน	572	48.47
ให้อ่านเมื่อครูสอนจบแล้ว	33	2.80
ให้อ่านตามครูและบันทึกสรุปเองในชั่วโมงเรียน	108	9.15
ให้อ่านในชั่วโมงและจดสรุปเองในชั่วโมงเรียน	130	11.02
ใช้หนังสือเป็นหลักในการสอนเพียงอย่างเดียว	154	13.05
ใช้หนังสือเป็นส่วนประกอบในการเรียนเท่านั้น	146	12.37
ความคิดเห็นอื่นๆ เช่น ใช้หนังสืออื่นประกอบการสอน ยกตัวอย่างที่อื่นประกอบบทเรียนในหนังสือ และอ่านพร้อมครู แล้วช่วยกันสรุปสาระสำคัญ	77	6.53

จากตาราง 21 ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ จำนวน 572 คน คิดเป็น
ร้อยละ 48.47 กล่าวว่าครูส่วนใหญ่ใช้แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2
โดยมอบหมายให้อ่านมาก่อน รองลงมาจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 13.05
กล่าวว่าครูใช้หนังสือเป็นหลักในการสอนอย่างเดียว และจำนวนน้อยที่สุด คือ 33 คน
คิดเป็นร้อยละ 2.80 กล่าวว่า ครูให้อ่านเมื่อครูสอนจบแล้ว

ตาราง 22 แสดงคุณภาพแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ตามความคิดเห็น
 ของนักเรียน (ตอบได้หลายข้อ)

รายการ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
ช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ครูสอนมากขึ้น	555	47.03
ช่วยให้มีแนวทางในการค้นคว้าเพิ่มเติม	309	26.19
ช่วยให้ไม่ต้องจดบันทึก	74	6.27
ช่วยให้มีแนวทางในการทำข้อสอบ	258	21.86
ความคิดเห็นอื่น ๆ เช่น ช่วยให้ทราบความเป็นอยู่ สมัยต่าง ๆ ช่วยให้ทราบแผนผังของรอยกรอง ชนิดต่าง ๆ ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินและ ช่วยให้ความรู้เพิ่มเติมในเรื่องต่าง ๆ	22	1.86

จากตาราง 22 ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ จำนวน 555 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 47.03 เห็นว่า หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ช่วยให้
 เข้าใจสิ่งที่ครูสอนมากขึ้น รองลงมา จำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 เห็นว่า
 ช่วยให้มีความรู้เพิ่มเติม และนักเรียนจำนวนน้อยที่สุดคือ 22 คน
 แสดงความเห็นในเรื่องอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.86

ตาราง 23 แสดงประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียน ที่ใช้หนังสือแบบเรียน
ภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2

รายการ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
มีประโยชน์มาก	143	12.12
มีประโยชน์พอสมควร	930	78.81
มีประโยชน์น้อยมาก	83	7.03
ไม่มีประโยชน์เลย	24	2.03
รวม	1,180	100.00

จากตาราง 23 ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ จำนวน 930 คน คิดเป็นร้อยละ 78.81 เห็นว่า หนังสือแบบเรียนภาษาไทยมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตพอสมควร รองลงมาจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 กล่าวว่า มีประโยชน์มาก และน้อยที่สุดจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 2.03 กล่าวว่าไม่มีประโยชน์เลย

ตอนที่ 2 ปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล แล้วจัดอันดับของปัญหา โดยดูจากค่าเฉลี่ยของปัญหาย่อย ซึ่งได้เสนอในรูปแบบของตาราง ประกอบด้วยปัญหา 5 ด้าน คือ

1. ด้านเนื้อหาวิชา
2. ด้านการเรียนการสอน
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับสภาพการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของครูในแต่ละด้านจำแนกตามตัวแปร การอบรมเชิงปฏิบัติการและขนาดของโรงเรียน
กึ่งตาราง 24 - 34

เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับสภาพการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของครูที่ได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการ กับครูที่ไม่ได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการในค่านเนื้อหาวิชา

ตาราง 24 เปรียบเทียบปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชาของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชา	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
1. การแบ่งน้ำหนักเนื้อหา ได้เหมาะสมกับเวลา	2.8696	0.123	5	3.1333	0.192	1	1.09
2. การเลือกเนื้อหาได้ เหมาะสมกับวัย ประสบการณ์และวุฒิภาวะ ของนักเรียน	2.9783	0.134	3	3.0000	0.138	2	0.09
3. เนื้อหาให้ความรู้และ ข้อเท็จจริงที่ทันสมัยและ สอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน	3.1087	0.136	1	2.6667	0.159	5	1.73
4. นักเรียนสามารถนำเนื้อหา ไปประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวันได้	0.0435	0.135	2	3.0000	0.218	2	0.16
5. เนื้อหาช่วยให้นักเรียนมี ความคิดสร้างสรรค์ และ มีการคิดอย่างมีเหตุผล	2.8696	0.148	5	2.6667	0.159	5	0.74

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัญหาคำนเนื่อหาวิชา	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
6. เนื้อหาส่งเสริมค่านิยม ที่ถูกต้องและเจตคติที่ดี คอสังคม	2.8261	0.143	6	2.7333	0.206	4	0.33
7. เนื้อหาช่วยให้นักเรียนมี พื้นฐานในการคิดตัดสินใจ เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ	2.9130	0.124	4	2.6667	0.187	5	1.02
8. คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ ในหนังสือเรียนเหมาะ สำหรับความรู้ของนักเรียน	2.8043	0.138	7	2.8000	0.243	3	0.02

จากตาราง 24 ปัญหาคำนเนื่อหาวิชา เมื่อนำค่าเฉลี่ยของปัญหารายข้อมาเปรียบเทียบ
ปรากฏว่า ครูภาษาไทยที่เคยได้รับการอบรมมีปัญหายอยู่ในระดับปานกลางทุกเรื่อง คือ มีปัญหาคำน
เนื่อหาให้ความรู้และข้อเท็จจริงที่ทันสมัยและสอดคล้องกับสังคมปัจจุบันเป็นอันดับ 1
($\bar{X} = 3.1087$) นักเรียนสามารถนำเนื้อหาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นอันดับ 2

($\bar{X} = 3.0435$) การเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมกับวัย ประสบการณ์และวุฒิภาวะของเด็ก เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 2.9783$) เนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 2.9130$) การแบ่งน้ำหนักเนื้อหาได้เหมาะสมกับเวลา และเนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และมีการคิดอย่างมีเหตุผล เป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 2.8696$) เนื้อหาส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้องและเจตคติที่ดีต่อสังคม เป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 2.8261$) คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในหนังสือเรียนเหมาะสมสำหรับความรู้ของนักเรียน เป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 2.8043$) ส่วนครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมมีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกับครูที่เคยได้รับการอบรมทุกเรื่อง คือ มีปัญหาการแบ่งน้ำหนักเนื้อหาวิชาได้เหมาะสมกับเวลา เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.1333$) การเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมกับวัย ประสบการณ์และวุฒิภาวะของนักเรียน และนักเรียนสามารถนำเนื้อหาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.0000$) คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในหนังสือเรียนเหมาะสมสำหรับความรู้ของนักเรียน เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 2.8000$) เนื้อหาส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้องและเจตคติที่ดีต่อสังคม เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 2.7333$) และเนื้อหาให้ความรู้และข้อเท็จจริงที่ทันสมัยและสอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน เนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และมีการคิดอย่างมีเหตุผล และเนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานในการคิดตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 2.6667$)

นอกจากนี้ยังพบว่า ครูที่เคยได้รับการอบรมกับครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักษ์ เล่ม 2 ด้านเนื้อหาวิชาไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง

เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยครูธรรมวิจิตร เล่ม 2 ด้าน
การเรียนการสอนระหว่างครูที่ได้รับการอบรมกับครูที่ไม่ได้รับการอบรม

ตาราง 25 เปรียบเทียบปัญหาคำถามการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาคำถามการเรียนการสอน	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
1. เวลาที่จะใช้ในการเตรียม การสอน	3.0435	0.158	7	2.8667	0.215	9	0.58
2. ความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องที่สอน	3.1522	0.164	5	3.2667	0.267	4	0.35
3. ความมั่นใจในขณะทำการ สอน	3.3047	0.184	3	3.6000	0.306	1	0.81
4. การเลือกใช้วิธีสอนให้ เหมาะสมกับเนื้อหา	3.1522	0.135	5	3.2000	0.243	5	0.17
5. การใช้เทคนิคการสอน วิธีต่าง ๆ	3.2609	0.141	4	3.1333	0.215	6	0.46

ตาราง 25 (ต่อ)

ปัญหาคำถามการเรียนการสอน	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
6. การเชื่อมโยงเนื้อหา ในบทเรียนกับสภาพ เหตุการณ์ปัจจุบัน	3.1304	0.160	6	3.4000	0.235	3	0.86
7. การฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ กับเด็กตามวัตถุประสงค์	2.8913	0.125	10	2.7333	0.267	11	0.59
8. จำนวนชั่วโมงที่สอน ต่อสัปดาห์	3.0435	0.149	7	2.4667	0.307	13	1.84
9. ความกล้าในการ แสดงออกของเด็ก	2.8043	0.175	13	3.0667	0.300	7	0.75
10. การมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ของเด็ก	2.9348	0.166	9	3.1333	0.291	6	0.59
11. ความมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน ของเด็ก	2.8261	0.143	12	3.0667	0.267	7	0.82

ตาราง 25 (ต่อ)

ปัญหาการเรียนการสอน	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
12. การมีความสนใจและกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ของเด็ก	3.0000	0.132	8	2.9333	0.284	8	0.24
13. การมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์และการรู้จักแสดงความคิดเห็นของเด็ก	2.8696	0.314	11	2.8667	0.256	9	0.01
14. การมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของเด็ก	3.0435	0.139	7	2.8000	0.200	10	0.90
15. การมีความสนใจในวิชาภาษาไทยของเด็ก	2.8696	0.134	11	2.6667	0.211	12	0.77
16. การมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยของเด็ก	3.0435	0.132	7	2.7333	0.206	11	1.20

ตาราง 25 (ต่อ)

ปัญหาคำถามการเรียนการสอน	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
17. ความร่วมมือจากหัวหน้า หมวดภาษาไทย	3.3261	0.176	2	3.4667	0.336	2	0.39
18. ความร่วมมือจากครู ผู้สอนวิชาเดียวกัน	3.3913	0.183	1	3.6000	0.289	1	0.53

จากตาราง 25 ปัญหาคำถามการเรียนการสอนเมื่อนำค่าเฉลี่ยของปัญหารายข้อมาเปรียบเทียบ ปรากฏว่า ครูภาษาไทยที่เคยได้รับการอบรมมีปัญหายู่ในระดับปานกลางทุกเรื่อง คือ มีปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือจากครูผู้สอนวิชาเดียวกัน เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.3913$) ความร่วมมือจากหัวหน้าหมวดภาษาไทย เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.3261$) ความมั่นใจในขณะทำการสอน เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.3047$) การใช้เทคนิคการสอนวิธีต่าง ๆ เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.2609$) การเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความรู้ความเข้าใจเรื่องที่สอนเป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 3.1522$) การเชื่อมโยงเนื้อหาในบทเรียนกับสภาพเหตุการณ์ปัจจุบัน เป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 3.1304$) เวลาที่จะใช้ในการเตรียมการสอน จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์ การมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของเด็ก และการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยของเด็ก เป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 3.0435$) การมีความสนใจของเด็กและกระตือรือร้น

ในการแสวงหาความรู้ของเด็ก เป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 3.0000$) การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็ก เป็นอันดับ 9 ($\bar{X} = 2.9348$) การฝึกทักษะต่าง ๆ ให้กับเด็กตามวัตถุประสงค์ เป็นอันดับ 10 ($\bar{X} = 2.8913$) การมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์และการรู้จักแสดงความคิดเห็นของเด็ก และการมีความสนใจในวิชาภาษาไทยของเด็ก เป็นอันดับ 11 ($\bar{X} = 2.8696$) ความมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนของเด็ก เป็นอันดับ 12 ($\bar{X} = 2.8261$) และความกล้าในการแสดงออกของเด็ก เป็นอันดับ 13 ($\bar{X} = 2.8043$) ส่วนครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เรื่องความร่วมมือจากครูผู้สอนวิชาเดียวกัน และความมั่นใจขณะทำการสอน เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.6000$) และครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกับครูที่เคยได้รับการอบรมในเรื่องต่อไปนี้ คือ ปัญหาความร่วมมือจากหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย ซึ่งจัดเป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.4667$) การเชื่อมโยงเนื้อหาในบทเรียนกับสภาพเหตุการณ์ปัจจุบัน จัดเป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.4000$) ความรู้ความเข้าใจสนใจสอนเรื่องที่สอน จัดเป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.2667$) การเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา จัดเป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 3.2000$) การใช้เทคนิคการสอนวิธีต่าง ๆ และการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็ก จัดเป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 3.1333$) ความกล้าในการแสดงออกของเด็ก ความมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนของเด็ก จัดเป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 3.0667$) การมีความสนใจและกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ของเด็ก จัดเป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 2.9333$) เวลาที่จะใช้ในการเตรียมการสอน และการมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์และการรู้จักแสดงความคิดเห็นของเด็ก จัดเป็นอันดับ 9 ($\bar{X} = 2.8667$) การมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของเด็ก จัดเป็นอันดับ 10 ($\bar{X} = 2.8000$) การฝึกทักษะต่าง ๆ ให้กับเด็กตามวัตถุประสงค์ และการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยของเด็ก จัดเป็นอันดับ 11 ($\bar{X} = 2.7333$) การมีความสนใจในวิชาภาษาไทยของเด็ก จัดเป็นอันดับ 12

($\bar{X} = 2.6667$) และครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมมีปัญหาในระดับน้อย เรื่องจำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์ ซึ่งจัดเป็นอันดับ 13 ($\bar{X} = 2.4667$)

นอกจากนี้ยังพบว่า ครูที่ได้รับการอบรมกับครูที่ไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง

เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ระหว่างครูที่ได้รับการอบรมกับครูที่ไม่ได้รับการอบรม

ตาราง 26 เปรียบเทียบปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
1. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม	3.1087	0.153	4	2.7333	0.284	6	1.20
2. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	3.3261	0.143	1	3.000	0.276	5	1.11
3. ความเป็นระเบียบในห้องเรียน	3.1304	0.134	3	3.0667	0.153	4	0.25

ตาราง 26 (ต่อ)

ปัญหาการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
4. การเลือกใช้กิจกรรมที่ เหมาะสมกับนักเรียนและ เนื้อหาวิชา	3.0870	0.124	5	3.0667	0.182	4	0.08
5. งบประมาณในการจัด กิจกรรม	3.0435	0.181	6	3.2000	0.279	2	0.44
6. สถานที่สำหรับทำ กิจกรรมส่งเสริมไม่เพียงพอ	2.8696	0.172	7	2.6667	0.270	7	0.60
7. การจัดกิจกรรมได้ สอดคล้องกับ ความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.1304	0.138	3	3.2000	0.145	2	0.27
8. การจัดกิจกรรมได้ตรง กับความสนใจของนักเรียน	3.1087	0.136	4	3.0667	0.118	4	0.17
9. การจัดกิจกรรมส่งเสริม เจตคติที่ดีของนักเรียน	3.1087	0.121	4	3.1333	0.192	3	0.10
10. กิจกรรมสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	3.2174	0.132	2	3.6000	0.190	1	1.50

จากตาราง 26 ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อนำค่าเฉลี่ยของปัญหารายข้อมาเปรียบเทียบ ปรากฏว่า ครูที่เคยได้รับการอบรม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกเรื่อง คือมีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.3261$) กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.2174$) ความเป็นระเบียบในห้องเรียนและการจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.1304$) ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการจัดกิจกรรมได้ตรงกับความสนใจของนักเรียน และการจัดกิจกรรมส่งเสริมเจตคติที่ดีของนักเรียน เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.1087$) การเลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาวิชา เป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 3.0870$) งบประมาณในการจัดกิจกรรม เป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 3.0435$) และปัญหาสถานที่สำหรับทำกิจกรรมส่งเสริมไม่ดีพอ เป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 2.8696$) ส่วนครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือปัญหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.6000$) และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเหมือนครูที่เคยได้รับการอบรมทุกเรื่อง ทั้งนี้คือ ปัญหางบประมาณในการจัดกิจกรรม และการจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งจัดเป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.2000$) การจัดกิจกรรมส่งเสริมเจตคติที่ดีของนักเรียน จัดเป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.1333$) ความเป็นระเบียบในห้องเรียน การเลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนและเนื้อหาวิชา และปัญหาการจัดกิจกรรมได้ตรงกับความสนใจของนักเรียน จัดเป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.0667$) ปัญหาจำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม จัดเป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 3.000$) ปัญหาระยะเวลาในการจัดกิจกรรม จัดเป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 2.7333$) และปัญหาสถานที่สำหรับทำกิจกรรมส่งเสริมไม่ดีพอ จัดเป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 2.6667$)

นอกจากนี้ยังพบว่า ครูที่เคยได้รับการอบรมกับครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง

เปรียบเทียบปัญหาการใช้แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ด้านสื่อ
การเรียนการสอนระหว่างครูที่ได้รับการอบรมกับครูที่ไม่ได้รับการอบรม

ตาราง 27 เปรียบเทียบปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
1. การมีสื่อการสอนให้เลือก ใช้ได้เหมาะสมกับเนื้อหา	3.0807	0.128	5	2.8000	0.200	5	1.14
2. การเลือกซื้อสื่อการสอน	3.0652	0.140	6	2.8000	0.243	5	0.94
3. การใช้วัสดุในห้องเรียน จัดทำสื่อการสอน	3.1739	0.159	3	3.0667	0.267	3	0.34
4. การใช้สื่อการสอนได้ เหมาะสมกับประสบการณ์ และวัยของนักเรียน	3.1522	0.112	4	3.0667	0.228	3	0.36
5. การใช้สื่อการสอนช่วย พัฒนาความคิดของผู้เรียน	3.1522	0.128	4	3.1333	0.215	2	0.07
6. การขาดงบประมาณในการ จัดซื้อสื่อการสอน	3.0652	0.147	6	3.4000	0.273	1	1.11

ตาราง 27 (ต่อ)

ปัญหาคำสั่งการเรียนการสอน	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
7. ความสอดคล้องของสื่อ การสอนกับกิจกรรม	3.2609	0.126	2	2.8000	0.175	5	1.90
8. วิธีการใช้สื่อการสอน ให้สอดคล้องตามความ มุ่งหมาย	3.1739	0.126	3	3.0667	0.182	3	0.44
9. การเก็บรักษาและ ซ่อมแซมสื่อการสอนที่ชำรุด	3.4565	0.127	1	3.1333	0.291	2	1.17
10. ความเพียงพอของ สื่อการสอน	2.9348	0.130	7	2.9333	0.330	4	0.00

จากตาราง 27 ปัญหาคำสั่งการเรียนการสอน เมื่อนำค่าเฉลี่ยของปัญหารายข้อ มาเปรียบเทียบ ปรากฏว่า ครูที่เคยได้รับการอบรมมีปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องการเก็บรักษาและซ่อมแซมสื่อการสอนที่ชำรุด เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.4565$) ความสอดคล้องของสื่อการสอนกับกิจกรรม เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.2609$) การใช้วัสดุในท้องถิ่นจัดทำสื่อการสอน

และวิธีการใช้สื่อการสอนให้ได้อัตตามความมุ่งหมายเป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.1739$) การใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับประสบการณ์และวัยของนักเรียนและปัญหาการใช้สื่อการสอนช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียน เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.1522$) การมีสื่อการสอนให้เลือกใช้ได้เหมาะสมกับเนื้อหา เป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 3.0807$) การเลือกซื้อสื่อการสอนและการขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอน เป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 3.0652$) และปัญหาความเพียงพอของสื่อการสอน เป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 2.9348$) ส่วนครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมมีปัญหาดูเรื่องอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกับครูที่เคยได้รับการอบรม คือมีปัญหาการขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอน เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.0652$) การใช้สื่อการสอนช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียน และการเก็บรักษาและซ่อมแซมสื่อการสอนที่ชำรุด เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.1333$) วิธี การใช้สื่อการสอนให้ได้อัตตามความมุ่งหมาย การใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับประสบการณ์และวัยของนักเรียน และการใช้วัสดุในท้องถิ่นจัดทำสื่อการสอน เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.0667$) ความเพียงพอของสื่อการสอน เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 2.9333$) การมีสื่อการสอนให้เลือกใช้ได้เหมาะสมกับเนื้อหา การเลือกซื้อสื่อการสอน และความสอดคล้องของสื่อการสอนกับกิจกรรม เป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 2.8000$)

นอกจากนี้ยังพบว่า ครูที่เคยได้รับการอบรมกับครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการสอน โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง

เปรียบเทียบ ปัญหาการไร้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2
 ด้านการวัดและประเมินผลระหว่างครูที่ได้รับการอบรมกับครูที่ไม่ได้รับการอบรม
 ตาราง 28 เปรียบเทียบปัญหาด้านการวัดและประเมินผลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
1. การสร้างข้อสอบได้ ครอบคลุมวัตถุประสงค์ การเรียนรู้	2.9565	0.149	8	3.3333	0.333	7	1.17
2. การสร้างข้อสอบให้ตรง ตามเนื้อหาวิชาที่สอน	3.2391	0.156	5	3.4667	0.256	5	0.73
3. การสร้างข้อสอบให้ตรง ตามตารางวิเคราะห์ หลักสูตร	3.1087	0.143	7	3.0667	0.182	8	0.15
4. การให้ความร่วมมือในการ สร้างข้อสอบร่วมกันของ ครูวิชาเดียวกัน	3.2391	0.168	5	3.4667	0.291	5	0.67

ตาราง 28 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	เคยได้รับการอบรม จำนวน 46 คน			ไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 15 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
5. ความเข้าใจในเกณฑ์การ ตัดสินและอนุมัติผล การเรียน	3.3478	0.156	1	3.8000	0.262	1	1.45
6. การประเมินผลเพื่อ ปรับปรุงการเรียนการสอน	3.3261	0.117	4	3.5333	0.256	4	0.83
7. ความเหมาะสมของช่วง เวลาในการประเมินผล	3.2609	0.117	6	3.4000	0.214	6	0.49
8. ความเข้าใจในเรื่องวิธี การประเมินผลประเภท ต่าง ๆ	3.4565	0.138	2	3.6667	0.232	2	0.76
9. ความเข้าใจในเรื่อง เครื่องมือการประเมินผล	3.4348	0.131	3	3.6000	0.190	3	0.65

จากตาราง 28 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล เมื่อนำค่าเฉลี่ยของปัญหารายข้อ มาเปรียบเทียบ ปรากฏว่า ครูที่เคยได้รับการอบรมมีปัญหอยู่ในระดับปานกลางทุกเรื่อง คือ

มีปัญหาคำเข้าใจในเกณฑ์การตัดสินและอนุมัติผลการเรียน เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.3478$) คำเข้าใจเรื่องวิธีการประเมินผลประเภทต่าง ๆ เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.4565$) คำเข้าใจในเรื่องเครื่องมือการประเมินผล เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.4348$) การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.3261$) การสร้างข้อสอบให้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่สอน และการให้ความร่วมมือในการสร้างข้อสอบร่วมกันของครูวิชาเดียวกัน เป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 3.2391$) ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการประเมินผล เป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 3.2609$) การสร้างข้อสอบให้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร เป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 3.1087$) และปัญหาการสร้างข้อสอบได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 2.9565$) ส่วนครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมมีปัญหายอยู่ในระดับมาก เรื่องคำเข้าใจในเกณฑ์การตัดสินและอนุมัติผลการเรียนเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.8000$) คำเข้าใจในเรื่องวิธีการประเมินผลประเภทต่าง ๆ เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.6667$) คำเข้าใจในเรื่องเครื่องมือการประเมินผล เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.6000$) การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.5333$) และมีปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องการสร้างข้อสอบให้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่สอน และปัญหาการให้ความร่วมมือในการสร้างข้อสอบร่วมกันของครูวิชาเดียวกัน ซึ่งจัดเป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 3.4667$) ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการประเมินผล จัดเป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 3.4000$) การสร้างข้อสอบได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จัดเป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 3.3333$) และปัญหาการสร้างข้อสอบให้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร จัดเป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 3.0667$)

นอกจากนี้ยังพบว่า ครูที่เคยได้รับการอบรมกับครูที่ไม่ได้รับการอบรม มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุด
วรรณวิจักษ์ เล่ม 2 ของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกันในแต่ละด้าน

ตาราง 29 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยของครูที่สอนอยู่ใน
โรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ด้านเนื้อหาวิชา

ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. การแบ่งน้ำหนักเนื้อหาได้เหมาะสม กับเวลา	ระหว่างกลุ่ม	1.0294	0.5147	0.771
	ภายในกลุ่ม	38.7083	0.6674	
2. การเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมกับวัย	ระหว่างกลุ่ม	0.2565	0.1283	0.183
	ภายในกลุ่ม	40.7271	0.7022	
3. เนื้อหาให้ความรู้และข้อเท็จจริงที่ ทันสมัย สอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	1.9667	0.9833	1.295
	ภายในกลุ่ม	44.0333	0.7592	
4. นักเรียนสามารถนำเนื้อหาไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวันได้	ระหว่างกลุ่ม	1.4011	0.7005	0.873
	ภายในกลุ่ม	46.5333	0.8023	
5. เนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีความคิด สร้างสรรค์และมีการคิดอย่างมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	1.1393	0.5697	0.662
	ภายในกลุ่ม	49.8771	0.8599	

ตาราง 29 (ต่อ)

ปัญหาคำนเนื่อหาวิชา	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
6. เนื้อหาส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้องและเจตคติที่ดีต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.8873 50.7521	0.4436 0.8750	0.507
7. เนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานในการคิดตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.1700 37.5021	1.0850 0.6466	1.678
8. คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในหนังสือเรียน เหมาะสมสำหรับความรู้ของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.0123 50.6271	0.5061 0.8729	0.580

* $F_{.05} (df 2, 58) = 3.16$

จากการาง 29 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยที่สอนอยู่ในโรงเรียนมีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยบูรพวรรณวิจิตร เล่ม 2 คำนเนื่อหาวิชาไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบ ปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยของครูที่สอนในโรงเรียน
การเรียนการสอน ระหว่างครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ตาราง 30 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยของครู ที่สอนอยู่ในโรงเรียน
ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ด้านการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. เวลาที่จะใช้ในการเตรียมการสอน	ระหว่างกลุ่ม	6.5917	3.2958	3.450 *
	ภายในกลุ่ม	55.4083	0.9553	
2. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สอน	ระหว่างกลุ่ม	2.3164	1.1582	0.978
	ภายในกลุ่ม	68.7000	1.1845	
3. ความมั่นใจขณะทำการสอน	ระหว่างกลุ่ม	0.7758	0.3879	0.251
	ภายในกลุ่ม	89.5521	1.5440	
4. การเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับ เนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	0.2586	0.1293	0.150
	ภายในกลุ่ม	50.1021	0.8638	
5. การใช้เทคนิคการสอนวิธีต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	1.2848	0.6424	0.753
	ภายในกลุ่ม	49.5021	0.8535	
6. การเชื่อมโยงเนื้อหาในบทเรียน กับสภาพเหตุการณ์ปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	1.2956	0.6478	0.584
	ภายในกลุ่ม	64.3437	1.1094	
7. การฝึกทักษะต่าง ๆ ให้เด็กตาม วัตถุประสงค์	ระหว่างกลุ่ม	0.9450	0.4725	0.587
	ภายในกลุ่ม	46.7271	0.8056	

ตาราง 30 (ต่อ)

ปัญหาด้านการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
8. จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์	ระหว่างกลุ่ม	5.2328	2.6164	2.367
	ภายในกลุ่ม	64.1771	1.1065	
9. ความกล้าในการแสดงออกของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	4.4925	2.2464	1.661
	ภายในกลุ่ม	78.4583	1.3527	
10. การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	3.8815	1.9408	1.583
	ภายในกลุ่ม	71.1021	1.2259	
11. การมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและ เขียนของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	1.4030	0.7015	0.716
	ภายในกลุ่ม	56.7937	0.9792	
12. การมีความสนใจและกระตือรือร้น ในการแสวงหาความรู้ของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	0.9815	0.4908	0.547
	ภายในกลุ่ม	52.0021	0.8966	
13. การมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์และการ รู้จักแสดงความคิดเห็นของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	0.6821	0.3410	0.393
	ภายในกลุ่ม	50.2687	0.8667	
14. การมีความรับผิดชอบในการทำงาน ร่วมกันของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	0.8586	0.4293	0.517
	ภายในกลุ่ม	48.1250	0.8297	
15. การมีความสนใจในวิชาภาษาไทย ของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	1.7976	0.8988	1.153
	ภายในกลุ่ม	45.2187	0.7796	

ตาราง 30 (ต่อ)

ปัญหาการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
16. การมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	1.6344	0.8172	1.070
	ภายในกลุ่ม	44.3000	0.7638	
17. ความร่วมมือจากหัวหน้าหมวดภาษาไทย	ระหว่างกลุ่ม	0.1572	0.0786	0.052
	ภายในกลุ่ม	87.9083	1.5157	
18. ความร่วมมือจากครูสอนวิชาเดียวกัน	ระหว่างกลุ่ม	3.2158	1.6079	1.112
	ภายในกลุ่ม	83.8333	1.4454	

*

$$F_{.05} (df 2, 58) = 3.16$$

จากตาราง 30 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยที่สอนอยู่ในโรงเรียนต่างกัน มีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เวลาที่จะใช้ในการเตรียมการสอนต่างกัน ส่วนเรื่องอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อต้องการทราบว่า ปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านการเรียนการสอนของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนมีขนาดต่างกัน ขนาดใดแตกต่างกันบ้าง จึงทำการทดสอบรายคู่ โดยใช้ Schoffe's Method

ตาราง 31 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาระหว่างครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ด้านการเรียนการสอน เรื่องเวลาที่จะใช้ในการเตรียมการสอน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.6000	2.6667	3.3125
ขนาดเล็ก	2.6000	-	D = 0.0667 S = 0.6092	D = 0.7125* S = 0.5553
ขนาดกลาง	2.6667		-	D = 0.6458 S = 0.6624
ขนาดใหญ่	3.3125			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงว่า ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาค้นหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาในการเรียนการสอน เรื่องเวลาที่จะใช้ในการเตรียมการสอนมากกว่า ๆ ที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ตาราง 32 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียน
ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.0250	0.0126	0.011
	ภายในกลุ่ม	66.9583	1.1545	
2. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.3031	0.1516	0.149
	ภายในกลุ่ม	59.0083	1.0174	
3. ความเป็นระเบียบในห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.5384	0.7692	1.097
	ภายในกลุ่ม	40.6583	0.7010	
4. การเลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสม กับนักเรียนและเนื้อหาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2.5568	1.2784	2.058
	ภายในกลุ่ม	36.0333	0.6213	
5. งบประมาณในการจัดกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4.2381	2.1190	1.530
	ภายในกลุ่ม	80.3521	1.3854	
6. สถานที่สำหรับทำกิจกรรมส่งเสริม ไม่คือพอ	ระหว่างกลุ่ม	2.3164	1.1582	0.899
	ภายในกลุ่ม	74.7000	1.2879	
7. การจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับ ความแตกต่างระหว่างบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	0.6638	0.3319	0.448
	ภายในกลุ่ม	43.0083	0.7415	

ตาราง 32 (ต่อ)

ปัญหาคำนวณการจัดกิจกรรม	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
8. การจัดกิจกรรมโดยตรงกับความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	0.5578	0.2789	0.396
	ภายในกลุ่ม	40.8521	0.7043	
9. การจัดกิจกรรมส่งเสริมเจตคติที่ดีของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.3967	0.6984	1.101
	ภายในกลุ่ม	36.8000	0.6345	
10. กิจกรรมสามารถนำไปใช้ในวิถีประจำวันได้	ระหว่างกลุ่ม	0.4753	0.2376	1.889
	ภายในกลุ่ม	42.5083	0.7329	

$$* F_{.05} (df \ 2, 58) = 3.16$$

จากตาราง 32 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 คำนวณการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้าน
สื่อการเรียนการสอน ของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ตาราง 33 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียน
ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ด้านสื่อการเรียนการสอน

ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. การมีสื่อการสอนให้เลือกใช้ได้ เหมาะสมกับเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.4753 42.5083	0.2376 0.7329	0.324
2. การเลือกซื้อสื่อการสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.0729 53.9271	0.0365 0.9298	0.039
3. การใช้วัสดุในห้องเรียนจัดทำสื่อการสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.0388 66.6333	0.5194 1.1489	0.452
4. การใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับ ประสบการณ์และวัยของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.2425 36.7082	0.1212 0.6329	0.192
5. การใช้สื่อการสอนช่วยพัฒนาความคิด ของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.3700 43.3021	0.1850 0.7466	0.248
6. การขาดงบประมาณในการจัดซื้อ สื่อการสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.4971 61.1750	0.2486 1.0547	0.236

ตาราง 33 (ต่อ)

ปัญหาคำนวณการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
7. ความสอดคล้องของสื่อการสอนกับกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.0471 39.6250	1.0236 0.6832	1.498
8. วิธีการใช้สื่อการสอนให้ไ้ผลตามความมุ่งหมาย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.1950 38.4771	0.5975 0.6634	0.901
9. การเก็บรักษาและซ่อมแซมสื่อการสอนที่ชำรุด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4.2029 48.1250	2.1014 0.8297	2.533
10. ความเพียงพอของสื่อการสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.6356 57.1021	0.3178 0.9845	0.323

*

$$F_{.05} (df 2, 58) = 3.16$$

จากตาราง 33 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาคำนวณการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ด้านการวัด
และประเมินผล ของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ตาราง 34 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียน
ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. การสร้างข้อสอบไต่รอบกลุ่มวัตถุประสงค์ การเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.6254 68.2271	1.3127 1.1763	1.116
2. การสร้างข้อสอบให้ตรงตามเนื้อหา วิชาที่สอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.0114 63.6771	0.5057 1.0979	0.461
3. การสร้างข้อสอบให้ตรงตามตาราง วิเคราะห์หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.2098 47.2000	1.1049 0.8138	1.353
4. การให้ความร่วมมือในการสร้างข้อสอบ ร่วมกันของครูวิชาเดียวกัน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.2635 76.4250	0.1318 1.3177	0.100
5. ความเข้าใจในเกณฑ์การตัดสินและ อนุมัติผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.0205 67.1271	0.0102 1.1574	0.009
6. การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียน การสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.1945 42.1333	0.0973 0.7264	0.134
7. ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการ ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.3885 53.3000	0.6943 0.9190	0.755

ตาราง 34 (ต่อ)

ปัญหาการวัดและประเมินผล	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
8. ความเข้าใจในเรื่องวิธีการประเมินผลประเภทต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	1.6022	0.8011	0.936
	ภายในกลุ่ม	49.6437	0.8559	
9. ความเข้าใจในเรื่องเครื่องมือการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	1.5548	0.7774	1.082
	ภายในกลุ่ม	41.6583	0.7182	

$$*F_{.05} (df \ 2, 58) = 3.16$$

จากตาราง 34 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาและการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้
วิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักษ์ เล่ม 2 ของนักเรียนใน
แต่ละตำบล จำแนกตามตัวแปร เพศ ขนาดโรงเรียน และแผนการเรียน

เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุด
วรรณวิจักษ์ เล่ม 2 ของนักเรียนตำบลเนื้อหาวิชา

ตาราง 35 เปรียบเทียบปัญหาคำถามเนื้อหาวิชาจำแนกตามเพศ

ปัญหาคำถามเนื้อหาวิชา	ชาย จำนวน 498 คน			หญิง จำนวน 682 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
1. เนื้อหาที่นำมาให้เรียน ยากเกินกว่าจะเข้าใจได้	2.6185	0.039	3	2.5725	0.030	3	0.95
2. เนื้อหาที่นำมาให้เรียน ไม่น่าสนใจ	2.2590	0.045	9	2.1728	0.038	8	1.48
3. เนื้อหาที่นำมาให้เรียน ไม่สัมพันธ์กับสภาพความ เป็นจริงในสังคมปัจจุบัน	2.6124	0.047	4	2.4217	0.039	5	3.13*

ตาราง 35 (ต่อ)

ปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชา	ชาย จำนวน 498 คน			หญิง จำนวน 682 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
4. เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสม กับเวลาเรียน	2.3996	0.051	8	2.2738	0.041	7	1.93
5. เนื้อหาวิชาสามารถนำไป ใช้ประโยชน์ในชีวิต ประจำวัน	2.8173	0.048	2	2.8082	0.041	2	0.14
6. เนื้อหาวิชาช่วยให้ นักเรียนมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์และมีการคิด อย่างมีเหตุผล	2.5442	0.046	6	2.4436	0.036	5	1.74
7. เนื้อหาช่วยส่งเสริมค่านิยม ที่ถูกต้องและเจตคติที่ดีต่อ สังคม	2.4418	0.043	7	2.3082	0.037	6	0.77

ตาราง 35 (ต่อ)

ปัญหาคำนเื้อหาวิชา	ชาย จำนวน 498 คน			หญิง จำนวน 682 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
8. เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียน มีพื้นฐานในการตัดสินใจ เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ	2.8574	0.043	1	2.8477	0.035	1	0.17
9. คำศัพท์และสำนวนภาษา ที่ใช้ในหนังสือเรียน เหมาะสมกับความรู้ของ นักเรียน	2.5643	0.046	5	2.5403	0.037	4	0.41

จากตาราง 35 ปัญหาคำนเื้อหาวิชา เมื่อนำค่าเฉลี่ยของปัญหารายข้อมาเปรียบเทียบ
ปรากฏว่า นักเรียนชายมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีปัญหาคำนเื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียน
มีพื้นฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 2.8574$) เนื้อหาวิชา
สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 2.8173$) เนื้อหาที่นำมา
ให้เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 2.6185$) เนื้อหาที่นำมาให้เรียน
ไม่สัมพันธ์กับสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 2.6124$) คำศัพท์
และสำนวนภาษาที่ใช้ในหนังสือเรียนเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียน เป็นอันดับ 5 ($\bar{X} =$
2.5643) เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีการก๊ออย่างมีเหตุผล

เป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 2.5442$) และมีปัญหาในระดับน้อย เรื่องเนื้อหาช่วยส่งเสริม
 ค่านิยมที่ถูกต้องและเจตคติที่ดีต่อสังคม ซึ่งจัดอยู่ในอันดับ 7 ($\bar{X} = 2.4418$) ปัญหา
 เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน จัดเป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 2.3996$) และปัญหา
 เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ จัดเป็นอันดับ 9 ($\bar{X} = 2.2590$) นอกจากนี้
 นักเรียนหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกับนักเรียนชาย เรื่องเนื้อหาวิชา
 ช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 2.8477$)
 เนื้อหาวิชาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 2.8082$)
 เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 2.5725$)
 คำศัพท์และสำนวนภาษาที่ใช้ในหนังสือเรียนเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียนเป็นอันดับ 4
 ($\bar{X} = 2.5403$) และมีปัญหาในระดับน้อย เรื่องเนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่สัมพันธ์กับ
 สภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน และเนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนมีความคิดริเริ่ม
 สร้างสรรค์และมีการคิดอย่างมีเหตุผลเป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 2.4436$) เนื้อหาช่วย
 ส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้องและเจตคติที่ดีต่อสังคม เป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 2.3082$) เนื้อหา
 วิชาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน เป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 2.2738$) และเนื้อหาที่นำมา
 ให้เรียนไม่น่าสนใจ เป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 2.1728$)

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียน
 ภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 แตกต่างกันเรื่องเนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่สัมพันธ์กับ
 ความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านการเรียนการสอนของนักเรียน

ตาราง 36 เปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนการสอนจำแนกตามเพศ

ปัญหาด้านการเรียนการสอน	ชาย จำนวน 498 คน			หญิง จำนวน 682 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
1. ครูใช้วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ	2.3394	0.051	8	2.2884	0.044	6	0.76
2. ครูมักสอนไม่ทันเวลา หรือไม่จบเนื้อหา	2.3956	0.050	6	2.2284	0.043	7	2.52 *
3. ครูเชื่อมโยงเนื้อหาใน บทเรียนกับสภาพ เหตุการณ์ปัจจุบัน	2.7088	0.046	5	2.5154	0.040	5	3.18 *
4. ครูไม่ค่อยมีเวลาในการ ฝึกทักษะต่าง ๆ	2.7952	0.049	3	2.6676	0.041	3	2.00 *
5. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นอย่าง มีเหตุผล	2.7570	0.049	4	2.6589	0.044	4	1.49

ตาราง 36 (ต่อ)

ปัญหาด้านการเรียนการสอน	ชาย			หญิง			t
	จำนวน 498 คน			จำนวน 682 คน			
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
6. ขั้นตอนการสอนของครู สับสนทำให้เข้าใจยาก	2.2570	0.048	9	2.0937	0.039	9	2.66*
7. นักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมาย ของการเรียนการสอน	2.3916	0.050	7	2.2225	0.041	8	2.62*
8. นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดง ความคิดเห็น วิพากษ์ วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ	2.9217	0.051	2	2.7335	0.044	2	2.77*
9. นักเรียนไม่ค่อยมีเวลา อ่านหนังสือ	3.1165	0.052	1	2.9297	0.043	1	2.77*

* $P > .05$

จากตาราง 36 ปัญหาด้านการเรียนการสอน เมื่อนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาเปรียบเทียบ
ปรากฏว่า นักเรียนชายมีปัญหาในระดับปานกลาง เรื่องนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือ เป็น
อันดับ 1 ($\bar{X} = 3.1165$) นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ

เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 2.9217$) ครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ เป็น
 อันดับ 3 ($\bar{X} = 2.7952$) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมี
 เหตุผล เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 2.7570$) ครูเชื่อมโยงเนื้อหาในบทเรียนกับสภาพ
 เหตุการณ์ปัจจุบัน เป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 2.7088$) และมีปัญหาในระดับน้อย เรื่อง
 ครูมักสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา ซึ่งจัดเป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 2.3956$)
 นักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน จัดเป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 2.3916$)
 ครูใช้วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ จัดเป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 2.3394$) ปัญหาขั้นตอนการสอน
 ของครูสับสนทำให้เข้าใจยาก จัดเป็นอันดับ 9 ($\bar{X} = 2.2570$) และนักเรียนหญิง
 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือ จัดเป็นอันดับ 1
 ($\bar{X} = 2.9297$) นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ
 เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 2.7335$) ครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ เป็นอันดับ
 3 ($\bar{X} = 2.6676$) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
 เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 2.6589$) ครูเชื่อมโยงเนื้อหาในบทเรียนกับสภาพเหตุการณ์
 ปัจจุบัน เป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 2.5154$) และมีปัญหาในระดับน้อยเรื่อง ครูใช้วิธีสอน
 ที่ไม่น่าสนใจ ซึ่งจัดเป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 2.2884$) ครูมักสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบ
 เนื้อหา จัดเป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 2.2284$) นักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียน
 การสอน จัดเป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 2.2225$) และปัญหาขั้นตอนการสอนของครูสับสนทำให้
 เข้าใจยาก จัดเป็นอันดับ 9 ($\bar{X} = 2.0937$)

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือ
 แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิภักดิ์ เล่ม 2 ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกัน เรื่อง
 ครูมักสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา การเชื่อมโยงเนื้อหาในบทเรียนกับสภาพเหตุการณ์
 ปัจจุบัน ขั้นตอนการสอนของครูสับสนทำให้เข้าใจยาก นักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมายของ
 การเรียน นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ และนักเรียน
 ไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือ ส่วนปัญหาเรื่องอื่น ๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจักษ์ เล่ม 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตาราง 37 เปรียบเทียบปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกตามเพศ

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรม	ชาย จำนวน 498 คน			หญิง จำนวน 682 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
1. ครูจัดกิจกรรมเหมาะสมกับบทเรียน	3.0964	0.048	4	3.1040	0.041	2	0.12
2. ครูจัดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ยาก	2.6285	0.042	8	2.4773	0.034	8	2.80 *
3. ครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย	2.1928	0.051	9	2.0395	0.042	9	2.34 *
4. ครูจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	3.4819	0.048	1	3.5051	0.039	1	0.38
5. ครูจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน	3.2149	0.048	2	3.0893	0.040	4	2.02 *

ตาราง 37 (ต่อ)

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรม	ชาย			หญิง			t
	จำนวน 498 คน			จำนวน 682 คน			
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
6. ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทย ส่งเสริมความรู้สึที่ดีของ นักเรียน	2.9578	0.049	6	2.7745	0.039	7	2.95
7. กิจกรรมสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้	2.9177	0.049	7	2.8272	0.041	6	1.42
8. เวลาในการจัดกิจกรรม มีไม่พอ	3.0402	0.056	5	3.0952	0.046	3	0.76
9. สถานที่สำหรับช่วย ส่งเสริมการทำกิจกรรม ไม่ดีพอ	3.1486	0.055	3	3.0630	0.046	5	1.20

จากตาราง 37 ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อนำค่าเฉลี่ยของ
ปัญหารายข้อมาเปรียบเทียบ ปรากฏว่า นักเรียนชายมีปัญหาในระดับปานกลางเรื่องครูจัด
กิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.4819$) ครูจัด

กิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.2149$)
 สถานที่สำหรับช่วยส่งเสริมการทำกิจกรรมไม่ดีพอ เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.1486$)
 ครูจัดกิจกรรมเหมาะสมกับบทเรียน เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.0964$) เวลาในการ
 จัดกิจกรรมมีไม่พอ เป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 3.0402$) ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทย
 ส่งเสริมความรู้สึที่ดีของนักเรียน เป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 2.9578$) กิจกรรมสามารถ
 นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 2.9177$) ครูจัดกิจกรรม
 ที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ยาก เป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 2.6285$) และมีปัญหาในระดับ
 น้อย เรื่องครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ส่วนนักเรียนหญิงมี
 ปัญหาในระดับปานกลางเหมือนกับนักเรียนชาย เรื่องครูจัดกิจกรรมสอดคล้องความต้องการ
 ของนักเรียน เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.5051$) ครูจัดกิจกรรมเหมาะสมกับบทเรียน
 เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.1040$) เวลาในการจัดกิจกรรมมีไม่พอ เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} =$
 3.0952) ครูจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน เป็นอันดับ 4 ($\bar{X} =$
 3.0893) สถานที่สำหรับช่วยส่งเสริมการทำกิจกรรมไม่ดีพอ เป็นอันดับ 5 ($\bar{X} =$
 3.0630) กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นอันดับ 6 ($\bar{X} =$
 2.8272) ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทยส่งเสริมความรู้สึที่ดีของนักเรียน เป็นอันดับ 7
 ($\bar{X} = 2.7745$) และนักเรียนหญิงมีปัญหาในระดับน้อย เรื่องครูจัดกิจกรรมที่นักเรียน
 สามารถปฏิบัติได้ยาก ซึ่งจัดเป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 2.4773$) และมีปัญหาในระดับน้อย
 เหมือนกับนักเรียนชาย เรื่องครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ซึ่ง
 จัดเป็นอันดับ 9 ($\bar{X} = 2.0395$)

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือ
 แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่าง
 กันเรื่องครูจัดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ยาก ครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียน
 เกิดความเบื่อหน่าย ครูจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ครูจัดกิจกรรมทาง
 ภาษาไทยส่งเสริมความรู้สึที่ดีของนักเรียน ส่วนปัญหาเรื่องอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ด้านสื่อการเรียนการสอน

ตาราง 38 เปรียบเทียบปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน	ชาย จำนวน 498 คน			หญิง จำนวน 682 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
1. ครูเลือกใช้อุปกรณ์ได้ เหมาะสมกับบทเรียน	3.1908	0.044	4	3.1874	0.040	4	0.06
2. ครูใช้อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียน เข้าใจบทเรียนยาก	2.3775	0.045	6	2.1406	0.037	6	4.10*
3. อุปกรณ์การสอนทำให้ บทเรียนไม่น่าสนใจ	2.3996	0.050	5	2.2635	0.042	5	2.10*
4. ครูนำสื่อมวลชน เช่น วิทยุ รายการทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ มาใช้ช่วยประกอบการสอน	3.9578	0.051	1	3.7467	0.047	1	3.02*

ตาราง 38 (ต่อ)

ปัญหาคำถามเพื่อการเรียนการสอน	ชาย จำนวน 498 คน			หญิง จำนวน 682 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
5. ครูเลือกใช้อุปกรณ์ เหมาะสมกับกิจกรรม	3.3474	0.046	3	3.4158	0.038	3	1.15
6. ความพอเพียงของอุปกรณ์	3.5221	0.051	2	3.5549	0.042	2	0.50

* $P < .05$

จากตาราง 38 ปัญหาคำถามเพื่อการเรียนการสอน เมื่อนำค่าเฉลี่ยของปัญหารายข้อ มาเปรียบเทียบ ปรากฏว่า นักเรียนชายมีปัญหายุ่งยากในระดับมาก เรื่องครูนำสื่อมาสอน เช่น วิดีโอ รายการทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ มาใช้ช่วยประกอบการสอน เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.9578$) ความพอเพียงของอุปกรณ์ เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.5221$) มีปัญหาในระดับ ปานกลาง เรื่องครูเลือกใช้อุปกรณ์เหมาะสมกับกิจกรรมเป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.3474$) ปัญหาครูเลือกใช้อุปกรณ์ได้เหมาะสมกับบทเรียนเป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.1908$) และมีปัญหายู่งยากในระดับน้อย เรื่อง อุปกรณ์การสอนทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ ซึ่งจัดเป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 2.3996$) และครูใช้อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยาก จัดเป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 2.3775$) นอกจากนี้ นักเรียนหญิงมีปัญหายู่งยากในระดับมากเหมือนกับนักเรียนชาย เรื่อง ปัญหาครูนำสื่อมาสอน เช่น วิดีโอ รายการทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ มาใช้ช่วยประกอบการสอน เป็นอันดับ 1

($\bar{X} = 3.7467$) ความพอใจของอุปกรณ์ เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.5549$) และนักเรียนหญิงมีปัญหาในระดับปานกลางเหมือนกับนักเรียนชาย เรื่องครูเลือกใช้ อุปกรณ์ได้เหมาะสมกับกิจกรรม ซึ่งจัดเป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.1874$) ครูเลือกใช้ อุปกรณ์ได้เหมาะสมกับบทเรียน จัดเป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 3.1874$) และมีปัญหา อยู่ในระดับน้อยเหมือนกันในเรื่องอุปกรณ์การสอนทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ ซึ่งจัดเป็น ปัญหาอันดับ 5 ($\bar{X} = 2.2635$) กับปัญหาครูใช้อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ยาก จัดเป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 2.1406$)

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน ที่ประกอบการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 แตกต่างกัน เรื่องครูใช้อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยาก อุปกรณ์การสอน ทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจและครุณาสื่อมวลชน เช่น วิทย์ รายการทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ มาใช้ช่วยประกอบการสอน ส่วนปัญหาเรื่องอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
 ชุวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 คำนการวัดและประเมินผล

ตาราง 39 เปรียบเทียบปัญหาคำนการวัดและประเมินผล จำแนกตามเพศ

ปัญหาคำนการวัดและประเมินผล	ชาย จำนวน 498 คน			หญิง จำนวน 682 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
1. ข้อสอบไม่สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้	2.1867	0.046	10	2.0717	0.038	10	1.93
2. ข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหา ที่ครูสอน	2.0884	0.043	12	1.8902	0.036	12	3.55 *
3. จำนวนครั้งในการสอบ แต่ละเดือนน้อย	2.5241	0.053	7	2.4290	0.046	7	1.36
4. จำนวนครั้งในการสอบ แต่ละเดือนมาก	3.8735	0.058	1	3.8873	0.050	1	0.18
5. ครูมีเวลาทำการทดสอบ น้อย	2.9177	0.049	5	2.8946	0.043	4	0.35

ตาราง 39 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	ชาย จำนวน 498 คน			หญิง จำนวน 682 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
6. การวัดผลของครูใช้แบบทดสอบเพียงอย่างเดียว	2.7871	0.051	6	2.5725	0.041	6	3.34*
7. ข้อสอบวัดเฉพาะความจำจากเนื้อเรื่อง	2.9859	0.053	4	2.7233	0.044	5	3.83*
8. ข้อสอบวัดเฉพาะความเข้าใจจากเนื้อเรื่อง	3.2972	0.049	3	3.2357	0.043	3	0.9
9. การประเมินผลของครูไม่นำมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.4498	0.049	8	2.2621	0.039	8	3.03*
10. นักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน	2.3373	0.052	9	2.1962	0.043	9	2.10*
11. หลังการสอบแต่ละครั้งนักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน	2.1124	0.052	11	1.9927	0.044	11	1.76

ตาราง 39 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	ชาย จำนวน 498 คน			หญิง จำนวน 682 คน			t
	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	$\bar{X}$	S^2	อันดับที่	
12. การไม่แจ้งผลการเรียน ทำให้นักเรียนไม่ทราบว่า ตนเองมีความสามารถ มากน้อยเพียงใด	3.6024	0.062	2	3.8811	0.049	2	3.57*

* $P < .05$

จากตาราง 39 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล เมื่อนำค่าเฉลี่ยของปัญหารายข้อ มาเปรียบเทียบ ปรากฏว่า นักเรียนชายมีปัญหายอยู่ในระดับมาก เรื่องปัญหาจำนวนครั้งในการ สดขแต่ละเดือนมาก เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.8735$) การไม่แจ้งผลการเรียนทำให้นักเรียน ไม่ทราบว่าตนเองมีความสามารถมากน้อยเพียงใด เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.6024$) และมี ปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องข้อสอบวัดเฉพาะความเข้าใจจากเนื้อเรื่อง ซึ่งจัดเป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.2972$) ข้อสอบวัดเฉพาะความจำจากเนื้อเรื่อง จัดเป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 2.9859$) ครุมีเวลาทำการทดสอบน้อย จัดเป็นอันดับ 5 ($\bar{X} = 2.9177$) การวัดผลของครูใช้แบบ ทดสอบเพียงอย่างเดียว จัดเป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 2.7871$) ปัญหาจำนวนครั้งในการสอบ แต่ละเดือนน้อย จัดเป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 2.5241$) และมีปัญหาในระดับน้อย เรื่อง การ ประเมินผลของครูไม่ได้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งจัดเป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 2.4498$)

นักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน จัดเป็นอันดับ 9 ($\bar{X} = 2.3373$)
 ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้ จัดเป็นอันดับ 10 ($\bar{X} = 2.1867$)
 หลังการสอบแต่ละครั้งนักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน จัดเป็นอันดับ 11 ($\bar{X} = 2.1124$) และข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน จัดเป็นอันดับ 12 ($\bar{X} = 2.0884$)
 ส่วนนักเรียนหญิงมีปัญหาในระดับมากเหมือนกับนักเรียนชาย เรื่องจำนวนครั้งในการ
 สอบแต่ละเดือนมาก เป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 3.8873$) การไม่แจ้งผลการเรียน ทำให้
 นักเรียนไม่ทราบว่าตนเองมีความสามารถมากน้อยเพียงใด เป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 3.8811$)
 และมีปัญหาในระดับปานกลางเหมือนกับนักเรียนชาย เรื่องข้อสอบวัดเฉพาะความเข้าใจ
 จากเนื้อเรื่อง ซึ่งจัดเป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 3.2357$) ครูมีเวลาทำการทดสอบน้อย
 จัดเป็นอันดับ 4 ($\bar{X} = 2.8946$) ข้อสอบวัดเฉพาะความจำจากเนื้อเรื่อง จัดเป็น
 อันดับ 5 ($\bar{X} = 2.7233$) การวัดผลของครูใช้แบบทดสอบเพียงอย่างเดียว จัด
 เป็นอันดับ 6 ($\bar{X} = 2.5725$) และมีปัญหาในระดับน้อย เรื่องจำนวนครั้งในการสอบ
 แต่ละเดือนน้อย ซึ่งจัดเป็นอันดับ 7 ($\bar{X} = 2.4290$) การประเมินผลของครูไม่ได้
 นำมาปรับปรุงการเรียนการสอน จัดเป็นอันดับ 8 ($\bar{X} = 2.2621$) นักเรียนไม่
 เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน จัดเป็นอันดับ 9 ($\bar{X} = 2.1962$) ข้อสอบไม่
 สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้ จัดเป็นอันดับ 10 ($\bar{X} = 2.0717$) หลังการ
 สอบแต่ละครั้งนักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน จัดเป็นอันดับ 11 ($\bar{X} = 1.9927$)
 และข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน จัดเป็นอันดับ 12 ($\bar{X} = 1.8902$)

นอกจากนี้ยังปรากฏว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกัน เรื่องข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน การวัดผลของครูใช้แบบทดสอบเพียงอย่างเดียว ข้อสอบวัดเฉพาะความจำจากเนื้อเรื่อง การประเมินผลของครูไม่นำมาปรับปรุงการเรียนการสอน นักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนและการไม่แจ้งผลการเรียนให้นักเรียนไม่ทราบว่าตนเองมีความสามารถมากน้อยเพียงใด ส่วนปัญหาเรื่องอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ของนักเรียนค่านเนื้อหาวิชา

ตาราง 40 เปรียบเทียบปัญหาค่านเนื้อหาวิชาจำแนกตามขนาดโรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก

ปัญหาค่านเนื้อหาวิชา	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
1. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้	ระหว่างกลุ่ม	6.1216	3.0608	4.534 *
	ภายในกลุ่ม	795.1604	0.6750	
2. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	16.3622	8.1811	8.447 *
	ภายในกลุ่ม	1140.9790	0.9686	
3. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่สัมพันธ์กับสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	3.8640	1.9320	1.796
	ภายในกลุ่ม	1267.3807	1.0759	

ตาราง 40 (ต่อ)

ปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชา	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
4. เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4.4070 1437.4321	2.2035 1.2202	1.806
5. เนื้อหาวิชาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.1759 1353.0933	0.5880 1.1486	0.512
6. เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีการคิดอย่างมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5.4177 1137.6018	2.7089 0.9657	2.805
7. เนื้อหาช่วยส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้องและเจตคติที่ดีต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.3306 1083.7041	0.6653 0.9200	0.723
8. เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.1342 1046.9344	1.0671 0.8887	1.201
9. คำศัพท์และสำนวนภาษาที่ใช้ในหนังสือเรียนเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.9732 1169.2791	0.4866 0.9926	0.490

* $F_{.05} (df \ 2, 1178) = 2.99$

จากตาราง 40 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 คำนี้อหวิชา แตกต่างกันในเรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินกว่าที่จะเข้าใจได้ เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ ส่วนปัญหาอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อต้องการทราบว่าปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 คำนี้อหวิชา ของนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ขนาดใดแตกต่างกันบ้าง จึงทำการทดสอบรายคู่ โดยใช้ Scheffe' Method ดังตาราง 41 - 42

ตาราง 41 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านเนื้อหาเรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้
เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
		2.5205	2.5853	2.6973
ขนาดใหญ่	2.5205	-	D=0.0648 S=0.1389	D=0.1768 * S=0.1439
ขนาดกลาง	2.5853		-	D=0.112 S=0.1503
ขนาดเล็ก	2.6973			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 41 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาดifferent อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ใน
โรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาด้านเนื้อหาวิชา เรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินกว่า
จะเข้าใจมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก

ตาราง 42 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านเนื้อหาวิชา เรื่อง เนื้อหาที่นำมา
ให้เรียนไม่น่าสนใจ ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
		2.0787	2.1632	2.3499
ขนาดกลาง	2.0787	-	D=0.0845 S=0.1817	D=0.2712 * S=0.1664
ขนาดเล็ก	2.1632		-	D=0.1867 * S=0.1724
ขนาดใหญ่	2.3499			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 42 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน ที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนโรงเรียน
ขนาดกลางมีปัญหา มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และนักเรียนที่เรียน
โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหา มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง
เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
 ไทยสุวรรณวิทย์ณ์ เล่ม 2 ด้านการเรียนการสอนของนักเรียน

ตาราง 43 เปรียบเทียบปัญหาค้นหาการเรียนการสอนจำแนกความยากของโรงเรียน
 ขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก

ปัญหาค้นหาการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
1. ครูใช้วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	11.0251	5.5125	4.296*
	ภายในกลุ่ม	1511.5490	1.2831	
2. ครูมักสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	9.2990	4.6495	3.666*
	ภายในกลุ่ม	1494.1896	1.2684	
3. ครูเชื่อมโยงเนื้อหาในบทเรียนกับสภาพเหตุการณ์ปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	0.8195	0.4098	0.380
	ภายในกลุ่ม	1269.3295	1.0775	
4. ครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	22.9565	11.4782	9.881*
	ภายในกลุ่ม	1368.3915	1.1616	
5. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	16.5154	8.2577	6.675*
	ภายในกลุ่ม	1457.3745	1.2372	

ตาราง 43 (ต่อ)

ปัญหาที่นักเรียนเรียนการสอน	แสดงความแปรปรวน	SS	MS	F
6. ขั้นตอนการสอนของครูสับสนทำให้เข้าใจยาก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.9270 1282.8588	0.9635 1.0890	0.885
7. นักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	7.0963 1413.9486	3.5481 1.2003	2.956
8. นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	11.0322 1562.6121	5.5161 1.3265	4.158*
9. นักเรียนไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	11.5828 1542.3326	5.7914 1.3093	4.423*

$$*F_{.05} (df 2, 1178) = 2.99$$

จากตาราง 43 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมี
ปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ด้านการเรียนการสอน
แตกต่างกัน เรื่องครูใช้วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ ครูมักสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา ครู
ไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นและนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาในการอ่านหนังสือ ส่วน
ปัญหาเรื่องอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 44 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านการเรียนการสอน เรื่องครูใช้
วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
		2.2100	2.2611	2.4276
ขนาดกลาง	2.2100	-	D=0.0511 S=0.2073	D=0.2176* S=0.1915
ขนาดเล็ก	2.2611		-	D=0.1665 S=0.1985
ขนาดใหญ่	2.4276			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 44 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ใน
โรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาด้านการเรียนการสอนเรื่องครูใช้วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ
มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ตาราง 45 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านการเรียนการสอน เรื่อง ครูมักสอน
ไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา ระหว่างนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.2107	2.2441	2.4082
ขนาดเล็ก	2.2107	-	D=0.0334 S=0.2061	D=0.1975* S=0.1973
ขนาดกลาง	2.2441		-	D=0.1641 S=0.1904
ขนาดใหญ่	2.4082			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 45 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ใน
โรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาด้านการเรียนการสอนเรื่อง ครูมักสอนไม่ทันเวลาหรือไม่
จบเนื้อหา มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ตาราง 46 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านการเรียนการสอนเรื่องครูไม่ค่อย
มีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
		2.5932	2.6291	2.8942
ขนาดกลาง	2.5932	-	D= 0.0359 S= 0.1972	D= 0.3010 * S= 0.1823
ขนาดเล็ก	2.6291		-	D= 0.2651 * S= 0.1888
ขนาดใหญ่	2.8942			-

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 46 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน
ขนาดกลาง มีปัญหาด้านการเรียนการสอนเรื่องครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ
มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน
ขนาดเล็ก มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ตาราง 47 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านการเรียนการสอน เรื่องครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.5460	2.6745	2.8337
ขนาดเล็ก	2,5460	-	D=0.1285 S=0.2035	D=0.2877* S=0.1949
ขนาดกลาง	2.6745		-	D=0.1592 S=0.1881
ขนาดใหญ่	2.8337			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 47 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาด้านการเรียนการสอนเรื่องครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ตาราง 48 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการเรียนการสอน เรื่องนักเรียน
ไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
		2.6824	2.8249	2.9114
ขนาดกลาง	2.6824	-	D=0.1425 S=0.2107	D=0.2290* S=0.1948
ขนาดเล็ก	2.8249		-	D=0.0865 S=0.2018
ขนาดใหญ่	2.9114			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 48 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกันมี
ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน
ขนาดกลาง มีปัญหาคำถามการเรียนการสอน เรื่องนักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น
มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ตาราง 49 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านการเรียนการสอน เรื่องนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาในการอ่านหนังสือระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
		2.9003	2.9674	3.1274
ขนาดกลาง	2.9003	-	D=0.0671 S=0.2094	D=0.2271* S=0.1935
ขนาดเล็ก	2.9674		-	D=0.1600 S=0.2005
ขนาดใหญ่	3.1274			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 49 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาด้านการเรียนการสอนเรื่องนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาในการอ่านหนังสือมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของนักเรียนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตาราง 50 เปรียบเทียบปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามขนาด
โรงเรียน คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. ครูจัดกิจกรรมเหมาะสม กับบทเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	12.6246 1346.3847	6.3123 1.1429	5.523*
2. ครูจัดกิจกรรมที่นักเรียน สามารถปฏิบัติได้ยาก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	10.6761 996.5821	0.3381 0.8460	0.400
3. ครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	11.0998 1451.0898	5.5499 1.2318	4.505*
4. ครูจัดกิจกรรมสอดคล้องกับ ความต้องการของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5.3025 1281.9219	2.6512 1.0882	2.436
5. ครูจัดกิจกรรมสอดคล้อง กับความสนใจของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	10.5262 1303.5754	5.2631 1.1066	4.756*
6. ครูจัดกิจกรรมทางภาษา ไทยส่งเสริมความรู้สึกที่ดี ของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	11.5526 1313.5160	5.7763 1.1150	5.180*

ตาราง 50 (ต่อ)

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรม	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
7. กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	ระหว่างกลุ่ม	19.6417	9.8208	8.457*
	ภายในกลุ่ม	1367.9519	1.1612	
8. เวลาในการจัดกิจกรรมมีไม่พอ	ระหว่างกลุ่ม	22.0659	11.0330	7.492*
	ภายในกลุ่ม	1734.8164	1.4727	
9. สถานที่สำหรับช่วยส่งเสริมการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	2.1871	1.0936	0.741
	ภายในกลุ่ม	1739.2219	1.4764	

$$*F_{.05} (df 2, 1178) = 2.99$$

จากตาราง 50 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน แตกต่างกันไป เรื่องครูจัดกิจกรรมเหมาะสมกับบทเรียน ครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทย ส่งเสริมความรู้สึกที่ดีของนักเรียน กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้ และเวลาในการจัดกิจกรรมมีไม่พอ ส่วนปัญหาอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 51 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
เรื่องการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับบทเรียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน
ที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.9763	3.0630	3.2225
ขนาดเล็ก	2.9763	-	D=0.0867 S=0.1956	D=0.2462* S=0.1873
ขนาดกลาง	3.0630		-	D=0.1595 S=0.1808
ขนาดใหญ่	3.2225			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 51 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน
ขนาดเล็ก มีปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง การจัดกิจกรรมเหมาะสม
กับบทเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ตาราง 52 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
เรื่องการจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายระหว่างนักเรียนที่เรียน
อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
		1.9816	2.0950	2.2117
ขนาดกลาง	1.9816	-	D=0.1134 S=0.2031	D=0.2301 * S=0.1863
ขนาดเล็ก	2.0950		-	D=0.1167 S=0.1945
ขนาดใหญ่	2.2117			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 52 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน
ขนาดกลาง มีปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง ครุจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ
ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ตาราง 53 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องการจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		3.0326	3.1024	3.2549
ขนาดเล็ก	3.0326	-	D=0.0698 S=0.1925	D=0.2223 * S=0.1843
ขนาดกลาง	3.1024		-	D=0.1525 S=0.1779
ขนาดใหญ่	3.2549			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 53 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องการจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ตาราง 54 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
เรื่องครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทยส่งเสริมความรู้สึกที่ดีของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียน
ขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.7567	2.7874	2.9741
ขนาดเล็ก	2.7567	-	0.0307 0.1932	0.2174 * 0.1850
ขนาดกลาง	2.7874		-	0.1867 * 0.1786
ขนาดใหญ่	2.9741			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 54 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ใน
โรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลางมีปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
เรื่อง ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทย ส่งเสริมความรู้สึกที่ดีของนักเรียนที่เรียนอยู่ใน
โรงเรียนขนาดใหญ่

ตาราง 55 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
เรื่องกิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ระหว่างนักเรียนที่เรียน
อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
		2.7375	2.7923	3.0238
ขนาดกลาง	2.7375	-	D=0.0548 S=0.1972	D=0.2863 * S=0.1822
ขนาดเล็ก	2.7923		-	D=0.2315 * S=0.1888
ขนาดใหญ่	3.0238			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 55 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน
ขนาดกลางและขนาดเล็กมีปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องกิจกรรม
สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน
ขนาดใหญ่

ตาราง 56 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 เรื่องเวลาในการจัดกิจกรรมมีไม่พอ ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มี
 ขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
		2.9528	2.9733	3.2419
ขนาดกลาง	2.9528	-	D=0.0205 S=0.2220	E=0.2891* S=0.2052
ขนาดเล็ก	2.9733		-	D=0.2686* S=0.2126
ขนาดใหญ่	3.2419			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 56 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีปัญหา
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน
 ขนาดกลางและขนาดเล็กมีปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องเวลาใน
 การจัดกิจกรรมมีไม่พอมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ของนักเรียนค่านสื่อการสอน

ตาราง 57 เปรียบเทียบปัญหาค่านสื่อการสอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน คือ ขนาดใหญ่
ขนาดกลาง ขนาดเล็ก

ปัญหาค่านสื่อการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. ครูเลือกใช้อุปกรณ์ได้ เหมาะสมกับบทเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.6282	0.3141	0.305
	ภายในกลุ่ม	1214.2643	1.0308	
2. ครูใช้อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียน เข้าใจบทเรียนยาก	ระหว่างกลุ่ม	0.0102	0.0051	0.005
	ภายในกลุ่ม	1147.6952	0.9743	
3. อุปกรณ์การสอนทำให้นักเรียน ไม่สนใจ	ระหว่างกลุ่ม	9.5364	4.7682	3.950*
	ภายในกลุ่ม	1421.8370	1.2070	
4. ครูนำสื่อมวลชน เช่น วิทยู รายการทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ มาใช้ ช่วยประกอบการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4.4931	2.2466	1.587
	ภายในกลุ่ม	1667.6390	1.4157	
5. ครูเลือกใช้อุปกรณ์เหมาะสม กับกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	5.2782	2.6391	2.589
	ภายในกลุ่ม	1200.8810	1.0194	

ตาราง 57 (ต่อ)

ปัญหาคำนวณการสอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
6. ความพอใจเพียงของอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	7.7443	3.8722	3.147
	ภายในกลุ่ม	1449.5139	1.2305	

$$*F_{.05} (df 2, 1178) = 2.99$$

จากตาราง 57 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาคำนวณการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยใช้หนังสือแบบเรียน ภาษาไทยชุดวรรณวิจักษ์ณ์ เล่ม 2 เรื่อง อุปกรณ์การสอนทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 58 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านสื่อการสอน เรื่อง อุปกรณ์การสอน
ทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
		2.2257	2.2789	2.4298
ขนาดกลาง	2.2257	-	D=0.0532 S=0.2010	D=0.2041* S=0.1858
ขนาดเล็ก	2.2789			D=0.1509 S=0.1925
ขนาดใหญ่	2.4298			-

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 58 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ใน
โรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาด้านสื่อการสอน เรื่องอุปกรณ์การสอนทำให้บทเรียน
ไม่น่าสนใจมากกว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของนักเรียนด้านการวัดและประเมินผล

ตาราง 59 เปรียบเทียบปัญหาค้นหาการวัดและประเมินผล จำแนกตามขนาดของโรงเรียน
คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

ปัญหาค้นหาการวัดและประเมินผล	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
1. ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้	ระหว่างกลุ่ม	1.0792	0.5396	0.526
	ภายในกลุ่ม	1207.8471	1.0253	
2. ข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน	ระหว่างกลุ่ม	5.7894	2.8947	3.210*
	ภายในกลุ่ม	1062.3969	0.9019	
3. จำนวนครั้งในการสอนในแต่ละเดือนน้อย	ระหว่างกลุ่ม	1.3735	0.6868	0.485
	ภายในกลุ่ม	1666.7484	1.4149	
4. จำนวนครั้งในการสอนในแต่ละเดือนมาก	ระหว่างกลุ่ม	7.0839	3.5420	2.103
	ภายในกลุ่ม	1984.3200	1.6845	
5. ครูมีเวลาในการทดสอบน้อย	ระหว่างกลุ่ม	14.0712	7.0356	5.731*
	ภายในกลุ่ม	1446.1168	1.2276	
6. การวัดผลของครูใช้แบบทดสอบเพียงอย่างเดียว	ระหว่างกลุ่ม	3.5184	1.7592	1.463
	ภายในกลุ่ม	1416.3546	1.2023	

ตาราง 59 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
7. ข้อสอบวัดเฉพาะความจำจากเนื้อเรื่อง	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.0920 1614.3796	0.5460 1.3704	0.398
8. ข้อสอบวัดเฉพาะความเข้าใจจากเรื่อง	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.8066 1463.3458	1.4033 1.2422	1.130
9. การประเมินผลของครูไม่ได้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.2959 1316.1858	0.6480 1.1173	0.580
10. นักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	6.9752 1527.7987	3.4876 1.2969	2.689
11. หลังการสอบแต่ละครั้งนักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	18.2668 1552.5290	9.1334 1.3191	6.924 *
12. การไม่แจ้งผลการเรียน ทำให้นักเรียนไม่ทราบว่าตนเองมีความสามารถมากน้อยเพียงใด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	9.4758 2071.5013	4.7379 1.7615	2.690

$$* F_{.05} (df = 2, 1178) = 2.99$$

จากตาราง 59 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย จรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกัน

ในเรื่องนี้มีเวลาในการทดสอบน้อย และหลังการสอบแต่ละครั้ง นักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน ส่วนปัญหาเรื่องอื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 60 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาคำถามการวัดและประเมินผล เรื่องข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
		1.8740	2.0030	2.0346
ขนาดกลาง	1.8740	-	D = 0.1290 S = 0.1737	D = 0.1606 S = 0.1606
ขนาดเล็ก	2.0030		-	D = 0.0316 S = 0.1664
ขนาดใหญ่	2.0346			-

จากตาราง 60 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาคำถามการวัดและประเมินผลเรื่องข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 61 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการวัดและประเมินผล เรื่องครุมีเวลา
ในการทดสอบย่อย ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่
		2.7507	2.9407	3.0043
ขนาดกลาง	2.7507		D=0.1900 S=0.2000	D=0.2536 * S=0.1874
ขนาดเล็ก	2.9407			D=0.0636 S=0.1941
ขนาดใหญ่	3.0043			-

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 61 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ใน
โรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาการวัดและประเมินผล เรื่องครุมีเวลาในการทดสอบย่อย
มากกว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่

ตาราง 62 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการวัดและประเมินผล เรื่องหลังการสอบ
แต่ละครั้งนักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ใน
โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

ขนาดโรงเรียน	$\bar{X}$	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
		1.9134	2.0446	2.2196
ขนาดใหญ่	1.9134	-	D= 0.1312 S= 0.1942	D=0.3062 * S=0.2012
ขนาดกลาง	2.0446		-	D=0.1750 S=0.2101
ขนาดเล็ก	2.2196			-

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 62 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ใน
โรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาด้านการวัดและประเมินผล เรื่องหลังการสอบแต่ละครั้ง
นักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ของนักเรียนค่านเนื้อหา

ตาราง 63 เปรียบเทียบปัญหาค่านเนื้อหาวิชา จำแนกตามแผนการเรียน คือ ภาษา-ฝรั่งเศส
ภาษา-คณิตศาสตร์ และภาษา-สังคมศึกษา

ปัญหาค่านเนื้อหาวิชา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยาก เกินกว่าจะเข้าใจได้	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	6.6446 794.4707	3.3223 0.6750	4.922 *
2. เนื้อหาที่นำมาเรียนไม่ สนใจ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5.3970 1151.9005	2.6985 0.9787	2.757
3. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่ สัมพันธ์กับสภาพความเป็นจริง ในสังคมปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.9962 1266.9902	0.9981 1.0765	0.927
4. เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับ เวลาเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.9407 1438.4449	1.4703 1.2221	1.203
5. เนื้อหาวิชาสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.5457 1348.9322	0.2729 1.1461	0.238

ตาราง 63 (ต่อ)

ปัญหาคำนเนื่อหาวิชา	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
6. เนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีความ คิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความ คิดอย่างมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.3391 1140.4160	1.1696 0.9689	1.207
7. เนื้อหาช่วยส่งเสริมค่านิยม ที่ถูกต้องและเจตคติที่ดีต่อ สังคม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.3163 1082.2091	0.1582 0.9192	0.172
8. เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียน มีพื้นฐานในการตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.8967 1047.1500	0.9483 0.8897	1.066
9. คำศัพท์และสำนวนภาษาที่ใช้ ในหนังสือเรียนเหมาะสม กับความรู้ของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.5072 1167.5428	1.2536 0.9920	1.264

$$^*F_{.05} (df = 2, 1178) = 2.99$$

จากตาราง 63 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิภังค์ เล่ม 2 ด้านเนื้อหาวิชา เรื่องเนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ ส่วนปัญหาเรื่องอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 64 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชาเรื่องเนื้อหาที่นำมาให้เรียน
ยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน

แผนการเรียน	$\bar{X}$	ภาษา-คณิตศาสตร์	ภาษา-ฝรั่งเศส	ภาษา-สังคมศึกษา
		2.5045	2.5957	2.6813
ภาษา-คณิตศาสตร์	2.5045	-	D = 0.0912 S = 0.1464	D = 0.1768 * S = 0.1378
ภาษา-ฝรั่งเศส	2.5957		-	D = 0.0856 S = 0.1486
ภาษา-สังคมศึกษา	2.6813			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 64 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์
มีปัญหาคำนวณเนื้อหาวิชาเรื่องเนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ มากกว่า
นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนภาษา-สังคมศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของนักเรียนด้านการเรียนการสอน

ตาราง 65 เปรียบเทียบปัญหาก่อนการเรียนการสอน จำแนกตามแผนการเรียน คือ ภาษา-
ฝรั่งเศส ภาษา-คณิตศาสตร์ ภาษา-สังคมศึกษา

ปัญหาคำถามการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. ครูใช้วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	3.4413	1.7207	1.340
	ภายในกลุ่ม	1511.8901	1.2845	
2. ครูมักสอนไม่ทันเวลาหรือ ไม่จบเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	25.7283	12.8642	10.266*
	ภายในกลุ่ม	1475.8640	1.2531	
3. ครูเชื่อมโยงเนื้อหาใน บทเรียนกับสภาพเหตุการณ์ ปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	5.6877	2.8439	2.648
	ภายในกลุ่ม	1264.2987	1.0742	
4. ครูไม่ค่อยมีเวลาในการ ฝึกทักษะต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	0.1462	0.0731	0.062
	ภายในกลุ่ม	1388.2360	1.1793	
5. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นอย่างมี เหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	0.6973	0.3486	0.279
	ภายในกลุ่ม	1471.5019	1.2502	

ตาราง 65 (ต่อ)

ปัญหาการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
6. ขั้นตอนการสอนของครูผู้สอน ทำให้เข้าใจยาก	ระหว่างกลุ่ม	8.8344	4.4172	4.085*
	ภายในกลุ่ม	1272.5724	1.0812	
7. นักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมาย ของการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	7.2937	3.6468	3.052*
	ภายในกลุ่ม	1406.4216	1.1949	
8. นักเรียนไม่ตอบคำถาม ความคิดเห็น	ระหว่างกลุ่ม	3.2990	1.6495	1.240
	ภายในกลุ่ม	1565.5578	1.3301	
9. นักเรียนไม่ค่อยมีเวลาอ่าน หนังสือ	ระหว่างกลุ่ม	0.3280	0.1640	0.124
	ภายในกลุ่ม	1553.5873	1.3200	

$$* F_{.05} \text{ df } (2, 1178) = 2.99$$

จากตาราง 65 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านการเรียนการสอนแตกต่างกันในเรื่อง ครูมักสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา ขั้นตอนการสอนของครูผู้สอนทำให้เข้าใจยาก ส่วนปัญหาเรื่องอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 66 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านการเรียนการสอน เรื่องครูสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน

แผนการเรียน	$\bar{X}$	ภาษา-คณิตศาสตร์	ภาษา-ฝรั่งเศส	ภาษา-สังคมศึกษา
		2.1409	2.2705	2.4866
ภาษา-คณิตศาสตร์	2.1409	-	D= 0.1296 S= 0.1995	D= 0.3457* S= 0.1877
ภาษา-ฝรั่งเศส	2.2705		-	D= 0.2161* S= 0.2025
ภาษา-สังคมศึกษา	2.4866			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 66 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา-คณิตศาสตร์กับนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา-สังคมศึกษา มีปัญหาด้านการเรียนการสอน เรื่องครูสอนไม่ทันเวลา หรือไม่จบเนื้อหามากกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา-สังคมศึกษา และนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา-ฝรั่งเศส มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา-สังคมศึกษา

ตาราง 67 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการเรียนการสอน เรื่องขั้นตอนการสอน
ของครูผู้สอนทำให้เข้าใจยาก ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน

แผนการเรียน	$\bar{X}$	ภาษา-คณิตศาสตร์	ภาษา-ฝรั่งเศส	ภาษา-สังคมศึกษา
		2.0614	2.1641	2.2652
ภาษา-คณิตศาสตร์	2.0614	-	D=0.1027 S=0.1853	D=0.2038 * S=0.1744
ภาษา-ฝรั่งเศส	2.1641		-	D=0.1011 S=0.1881
ภาษา-สังคมศึกษา	2.2652			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 67 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนภาษา-
คณิตศาสตร์มีปัญหาด้านการเรียนการสอนเรื่องขั้นตอนการสอนของครูผู้สอนทำให้เข้าใจยาก
มากกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียนภาษา-สังคมศึกษา

ตาราง 68 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาคำนการเรียนการสอน เรื่องนักเรียนไม่ทราบ
จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน

แผนการเรียน	$\bar{X}$	ภาษา-ฝรั่งเศส	ภาษา-คณิตศาสตร์	ภาษา-สังคมศึกษา
		2.2310	2.2364	2.3990
ภาษา-ฝรั่งเศส	2.2310	-	D = 0.0054 S = 0.1948	D = 0.1680 S = 0.1977
ภาษา-คณิตศาสตร์	2.2364		-	D = 0.1626 S = 0.1833
ภาษา-สังคมศึกษา	2.3990			-

จากตาราง 68 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกันมีปัญหาคำนการ
การเรียนการสอน เรื่องนักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
 จตุวรรณวิจักขณ เล่ม 2 ของนักเรียนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตาราง 69 เปรียบเทียบปัญหาค้นหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามแผน
 การเรียน คือ ภาษา-ฝรั่งเศส ภาษา-คณิตศาสตร์ และ ภาษา-สังคมศึกษา

ปัญหาค้นหาการจัดกิจกรรม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. ครูจัดกิจกรรมเหมาะสมกับ บทเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.6304 1354.7687	0.3152 1.1510	0.274
2. ครูจัดกิจกรรมที่นักเรียน สามารถปฏิบัติได้ยาก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.6978 993.1836	0.8489 0.8438	1.006
3. ครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	6.6254 1454.3441	3.3127 1.2356	2.681
4. ครูจัดกิจกรรมสอดคล้องกับ ความต้องการของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	3.9088 1281.0497	1.9544 1.0884	1.796
5. ครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้อง กับความสนใจของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.4076 1303.2398	3.7038 1.1073	3.345*
6. ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทย ส่งเสริมความรู้สึที่ดีของ นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.6142 1319.8358	0.3071 1.1214	0.274

ตาราง 69 (ต่อ)

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรม	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
7. กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	ระหว่างกลุ่ม	0.0050	0.0025	0.002
	ภายในกลุ่ม	1383.0281	1.1710	
8. เวลาในการจัดกิจกรรมมีไม่พอ	ระหว่างกลุ่ม	4.6628	2.3314	1.570
	ภายในกลุ่ม	1747.9228	1.4851	
9. สถานที่สำหรับช่วยส่งเสริมการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	1.0444	0.5222	0.354
	ภายในกลุ่ม	1735.9547	1.4749	

$$*F_{.05} (df 2, 1178) = 2.99$$

จากตาราง 69 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างก็มีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันในเรื่อง ครูจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ส่วนปัญหาเรื่องอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 70 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง
ครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน
ต่างกัน

แผนการเรียน	X	ภาษา-คณิตศาสตร์	ภาษา-ฝรั่งเศส	ภาษา-สังคมศึกษา
		3.0409	3.1733	3.2214
ภาษา-คณิตศาสตร์	3.0409	-	D = 0.1324 S = 0.1875	D = 0.0481 D = 0.1765
ภาษา-ฝรั่งเศส	3.1733		-	D = 0.0481 S = 0.1903
ภาษา-สังคมศึกษา	3.2214			-

จากตาราง 70 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาด้านการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน
ไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของนักเรียนชั้นสื่อการสอน

ตาราง 71 เปรียบเทียบปัญหาค้นสื่อการสอน จำแนกตามแผนการเรียน คือ ภาษา-ฝรั่งเศส
ภาษา-คณิตศาสตร์ และภาษา-สังคมศึกษา

ปัญหาค้นสื่อการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. ครูเลือกใช้อุปกรณ์ใดเหมาะสม กับบทเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5.7635 1205.8458	2.8818 1.0245	2.813
2. ครูใช้อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียน เข้าใจบทเรียนยาก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5.9796 1134.1043	2.9898 0.9636	3.103*
3. อุปกรณ์การสอนทำให้บทเรียน ไม่น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.5045 1425.7227	1.9522 1.2113	1.612
4. ครูนำสื่อมวลชน เช่น วิทยู รายการทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ มาใช้ ช่วยประกอบการสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.5910 1669.1844	0.7955 1.4182	0.561
7. ครูเลือกใช้อุปกรณ์เหมาะสม กับกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	3.4306 1200.1245	1.7153 1.0196	1.682

ตาราง 71 (ต่อ)

ปัญหาคำนวณการสอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
6. ความพอเพียงของอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	1.0193	0.5096	0.412
	ภายในกลุ่ม	1456.0282	1.2371	

$$*F_{.05} (df 2, 1178) = 2.99$$

จากตาราง 71 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาคำนวณการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 แตกต่างกัน เรื่องครูใช้อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยาก ส่วนปัญหาเรื่องอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 72 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหา ด้านสื่อการเรียนการสอน เรื่องครูใช้
อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยาก ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน

แผนการเรียน	$\bar{X}$	ภาษา-คณิตศาสตร์	ภาษา-ฝรั่งเศส	ภาษา-สังคมศึกษา
		2.1523	2.2523	2.3187
ภาษา-คณิตศาสตร์	2.1523	-	D=0.1000 S=0.1749	D=0.1664 * S=0.1646
ภาษา-ฝรั่งเศส	2.2523		-	D=0.0664 S=0.1775
ภาษา-สังคมศึกษา	2.3187			-

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 72 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนการสอนต่างกัน
มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน
ภาษา-คณิตศาสตร์มีปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน เรื่องครูใช้อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียน
เข้าใจบทเรียนยากมากกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียนภาษา-สังคมศึกษา

เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหา เกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุด
วรรณวิจิตร เล่ม 2 ของนักเรียนด้านการวัดและประเมินผล

ตาราง 73 เปรียบเทียบปัญหาด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามแผนการเรียน คือ
ภาษา-ฝรั่งเศส ภาษา-คณิตศาสตร์ และ ภาษา-สังคมศึกษา

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	MS	F
1. ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุด มุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	9.8574 1190.7689	4.9287 1.0117	4.872*
2. ข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหา ที่ครูสอน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	8.2564 1050.7640	4.1282 0.8927	4.624*
3. จำนวนครั้งในการสอบในแต่ละ เดือนมาก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.9082 1666.9316	0.4541 1.4163	0.321
4. จำนวนครั้งในการสอบ ในแต่ละเดือนน้อย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5.0867 1985.5396	2.5434 1.6869	1.508
5. ครูมีเวลาในการทดสอบน้อย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.1212 1453.6712	1.0606 1.2351	0.859
6. การวัดผลของครูใช้แบบทดสอบ เพียงอย่างเดียว	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.5822 1411.8246	1.2911 1.1995	1.076

ตาราง 73 (ต่อ)

ปัญหาคำนวณการวัดและประเมินผล	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F
7. ข้อสอบวัดเฉพาะความจำจากเนื้อเรื่อง	ระหว่างกลุ่ม	2.2104	1.1052	0.809
	ภายในกลุ่ม	1608.5659	1.3667	
8. ข้อสอบวัดเฉพาะความเข้าใจจากเนื้อเรื่อง	ระหว่างกลุ่ม	4.2505	2.1253	1.715
	ภายในกลุ่ม	1458.8775	1.2395	
9. การประเมินผลของครูไม่ได้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2.3209	1.1605	1.044
	ภายในกลุ่ม	1308.0859	1.1114	
10. นักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	13.2379	6.6189	5.146*
	ภายในกลุ่ม	1513.9986	1.2863	
11. หลังการสอบแต่ละครั้งนักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.4082	0.2041	0.153
	ภายในกลุ่ม	1569.2984	1.3344	
12. การไม่แจ้งผลการเรียน ทำให้นักเรียนไม่ทราบว่าตนเองมีความสามารถมากน้อยเพียงใด	ระหว่างกลุ่ม	3.8156	1.9078	1.080
	ภายในกลุ่ม	2075.6309	1.7665	

$$F_{.05} (df 2, 1178) = 2.99$$

จากตาราง 73 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักษ์ เล่ม 2 ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันในเรื่องข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้ ข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอนและนักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ส่วนปัญหาเรื่องอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 74 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านการวัดและประเมินผลเรื่องข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้ ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน

แผนการเรียน	$\bar{X}$	ภาษา-คณิตศาสตร์	ภาษา-ฝรั่งเศส	ภาษา-สังคมศึกษา
		2.0159	2.1125	2.2311
ภาษา-คณิตศาสตร์	2.0159	-	D=0.0966 S=0.1792	D=0.2152 * S=0.1687
ภาษา-ฝรั่งเศส	2.1125		-	D=0.1186 S=0.1819
ภาษา-สังคมศึกษา	2.2311			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 74 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกันมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา-คณิตศาสตร์ มีปัญหาด้านการวัดและประเมินผล เรื่องข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้ มากกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา-สังคมศึกษา

ตาราง 75 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาคำนวณการวัดและประเมินผล เรื่องข้อสอบ
ไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน

แผนการเรียน	$\bar{X}$	ภาษา-ฝรั่งเศส	ภาษา-คณิตศาสตร์	ภาษา-สังคมศึกษา
		1.8997	1.9182	2.0852
ภาษา-ฝรั่งเศส	1.8997	-	D= 0.0185 S= 0.1683	D= 0.1855 * S= 0.1709
ภาษา-คณิตศาสตร์	1.9182		-	D= 0.167 * S= 0.1584
ภาษา-สังคมศึกษา	2.0852			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 75 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกันมีปัญหา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน
ภาษา-ฝรั่งเศสกับนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา-คณิตศาสตร์ มีปัญหาคำนวณการวัด
และประเมินผล เรื่องข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอนมากกว่านักเรียนที่เรียน
แผนการเรียน ภาษา-สังคมศึกษา

ตาราง 76 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการวัดและประเมินผล เรื่องนักเรียน
ไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน

แผนการเรียน	$\bar{X}$	ภาษา-คณิตศาสตร์	ภาษา-ฝรั่งเศส	ภาษา-สังคมศึกษา
		2.1250	2.2766	2.3723
ภาษา-คณิตศาสตร์	2.1250	-	D=0.1516 S=0.2021	D=0.2473* S=0.1902
ภาษา-ฝรั่งเศส	2.2766		-	D=0.0957 S=0.2051
ภาษา-สังคมศึกษา	2.3723			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 76 แสดงว่า นักเรียนแผนการเรียนต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์
มีปัญหาด้านการวัดและประเมินผล เรื่องนักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน
มากกว่านักเรียนแผนการเรียนภาษา-สังคมศึกษา

จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด (Open-end) ในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้าน ผู้วิจัยรวบรวมคำตอบได้ดังนี้

1. ปัญหาทั่วไปของครูและนักเรียนที่ใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2

1.1 ครูประสบปัญหาเรื่องคู่มือครูมีน้อยและให้รายละเอียดไม่มากพอ

1.2 ครูประสบปัญหาเรื่องมีงานต้องทำมากและมีงานต้องตรวจมาก

1.3 นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย จึงไม่สนใจเรียน

1.4 นักเรียนบางคนประสบปัญหาไม่มีหนังสือเป็นของตนเอง

2. ปัญหาของครูและนักเรียนที่ใช้แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

2.1 ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา มีเนื้อหามากไม่ให้อ่านละเอียดเรื่องต่าง ๆ เท่าที่ควรและเวลาที่กำหนดให้น้อย ทำให้ครูสอนไม่ทัน นักเรียนเห็นว่าเป็นวิชาที่น่าเบื่อเพราะเนื้อหาเคยเรียนรู้อยู่แล้ว เนื้อหากว้างไปไม่รัดกุม บางเรื่องให้ความรู้โดยรวมทั้งมีศัพท์และสำนวนเก่า ๆ บางเรื่องทำให้เข้าใจยาก นักเรียนเห็นพ้องกันว่าเนื้อหาเป็นเรื่องสมัยเก่าและเป็นร้อยกรอง ทำให้เด็กไม่สนใจ

2.2 ปัญหาด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีปัญหาเรื่องครูสอนตามหนังสือและไม่นำความรู้จากนอกมาประกอบการสอน ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย นักเรียนเห็นว่าครูควรจัดให้มีการเรียนการสอนหลาย ๆ รูปแบบ และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกบ้าง ซึ่งครูเองก็มีปัญหาว่าไม่สามารถจัดการเรียนการสอนในหลาย ๆ แบบได้ เพราะมีเวลาจำกัด ทั้งมีปัญหาเรื่องนักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ

2.3 ปัญหาด้านกิจกรรม นักเรียนมีปัญหาเรื่องครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและไม่ช่วยให้นักเรียนสนใจเนื้อหา นักเรียนบางส่วนมีปัญหาเรื่องครูไม่เคยจัดกิจกรรม สอนตามหนังสืออย่างเดียว ส่วนครูมีปัญหาเรื่องไม่มีสถานที่จัดกิจกรรมที่ดีพอ

2.4 ปัญหาการเรียนการสอน ครูไม่ค่อยใช้อุปกรณ์อย่างอื่น นอกจากหนังสือเรียนอย่างเดียว ครูประสบปัญหาไม่มีสื่อการสอนเพียงพอและสื่อการสอนไม่มีคุณภาพ รวมทั้งขาดแคลนงบประมาณในการซื้ออุปกรณ์

2.5 การวัดและประเมินผล นักเรียนประสบปัญหาเรื่องครูมีเวลาในการทดสอบน้อย ข้อสอบวัดแต่ความจำ เวลาสอบกระชั้นชิด ทำให้เตรียมตัวไม่ทัน และปัญหาครูไม่ค่อยแจ้งคะแนนภายหลังสอบ ทำให้ไม่ทราบจุดบกพร่องของตนเอง

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ของครูและนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ของครูโดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน และประสบการณ์จากการประชุมสัมมนาหรืออบรมเชิงปฏิบัติการ
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ด้านเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนโดยจำแนกตามเพศ แผนการเรียน และขนาดของโรงเรียน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

1. กลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 61 คน ได้มาด้วยวิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Stratified

Random Sampling) โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นเกณฑ์

2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ได้มาจากโรงเรียนที่สุ่มไว้แล้ว สุ่มตัวอย่างนักเรียนตามแผนการเรียน ๆ ละ 10% โดยวิธีสุ่มแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้ คือ แผนการเรียน ภาษา-ฝรั่งเศส จำนวน 329 คน ภาษา-คณิตศาสตร์ จำนวน 440 คน และแผนการเรียน ภาษา-สังคมศึกษาจำนวน 411 คน กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 1,180 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม 2 ชุด คือ แบบสอบถามที่คำถามครู 1 ชุด และแบบสอบถามที่คำถามนักเรียน 1 ชุด แบบสอบถามทั้งสองชุดจะมีลักษณะคล้ายกัน แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

1. รายละเอียดเกี่ยวกับครูและนักเรียน
2. ปัญหา การใช้หนังสือแบบเรียน ภาษาไทยชุดวรรณวิจักษ์ เล่ม 2

ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบให้เลือกตอบ โดยถามปัญหาส่วนตัวของผู้ตอบ

ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ให้คะแนน 5 ระดับ โดยถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักษ์ เล่ม 2 ด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านเนื้อหาวิชา
- ด้านการเรียนการสอน
- ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

- ด้านสื่อการเรียนการสอน
- ด้านการวัดและประเมินผล

สำหรับตอนท้ายของแบบสอบถามทุกด้าน เป็นคำถามปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความแปรปรวน (S^2)
2. ใช้ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับปัญหาในการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2
3. วิเคราะห์ความแตกต่างของปัญหา การใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ระหว่างครูภาษาไทยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน และมีประสบการณ์จากการประชุม สัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการ และ ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน เพศและแผนการเรียนต่างกัน โดยใช้ F-test
4. ถ้าพบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยใช้ Scheffe Method หาค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่
5. หาค่าร้อยละของข้อความที่ไม่ใช่แบบมาตราจัดอันดับ (Rating Scale)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของครูและนักเรียน
 - 1.1 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของครู

ครูสอนภาษาไทยที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงมากกว่าชายครูส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ครูจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 53.4) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การสอน 4 ปีขึ้นไป มีชั่วโมงสอนตั้งแต่ 16 - 19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 - 16 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ครูสอนภาษาไทยจำนวนมากเข้าร่วมการประชุม สัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 (ร้อยละ 75.4) ครูจำนวนมากสอนวิชาภาษาไทยเพราะเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก (ร้อยละ 98.36) มีครูจำนวนน้อยที่ไม่อยากสอนภาษาไทยโดยให้เหตุผลว่าเด็กไม่ค่อยเห็นความสำคัญงานที่ครูทำนอกเหนือจากการสอนส่วนใหญ่ คืองานปกครอง (ร้อยละ 32.79) และครูจำนวนมาก (ร้อยละ 55.74) เห็นว่าคู่มือการสอนสะดวกในการนำมาประกอบการสอน

1.2 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียน

นักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม เป็นหญิงมากกว่าชาย มีอายุระหว่าง 17 - 18 ปี นักเรียนส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ (ร้อยละ 39.2) และเรียนแผนการเรียน ภาษา - คณิตศาสตร์ มากที่สุด คือ ร้อยละ 37.3 รองลงมาเรียนแผนการเรียน ภาษา - สังคม (ร้อยละ 34.8) นักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์เล่ม 2 มาก่อนเป็นบางครั้ง และส่วนมาก (ร้อยละ 48.47) ตอบว่า ครูใช้หนังสือแบบเรียนเล่มนี้ โดยมอบหมายให้อ่านมาก่อน รองลงมาเด็กตอบว่า ครูใช้หนังสือเป็นหลักในการสอนอย่างเดี่ยว ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่กล่าวว่าหนังสือเล่มนี้ช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ครูสอนมากขึ้น และร้อยละ 78.81

ของนักเรียนทั้งหมดเห็นว่า เป็นหนังสือที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตพอสมควร

2. ปัญหาและการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของครู

2.1. ปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของครูที่ได้รับการอบรมกับครูที่ไม่ได้รับการอบรม

- ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา พบว่าครูที่เคยได้รับการอบรม และครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมมีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง
- ปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่า ครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีปัญหาในระดับมาก เรื่อง ความร่วมมือจากครูผู้สอนวิชาเดียวกัน และมีปัญหาในระดับน้อย เรื่อง จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์ ส่วนปัญหาอื่น ๆ ทั้งครูที่ได้รับการอบรม และไม่ได้รับการอบรม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
- ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีปัญหาในระดับมาก เรื่อง การจัดกิจกรรมให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนปัญหาเรื่องอื่น ๆ ทั้งครูที่ได้รับการอบรมและไม่ได้รับการอบรม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
- ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่าครูที่เคยได้รับการอบรมกับครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง
- ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีปัญหาในระดับมาก เรื่อง ความเข้าใจในเกณฑ์ การตัดสินและอนุมัติผลการเรียน การประเมินผล เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ความเข้าใจในเรื่องวิธีการประเมินผล ประเภทต่าง ๆ และความเข้าใจในเรื่องมือการประเมินผล นอกนั้นมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่ได้รับการอบรมมีปัญหาทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ระหว่างครูที่ได้รับการอบรม กับครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม และระหว่างครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ปรากฏผลดังนี้

2.2.1 การเข้าร่วมการประชุม สัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติ การปรากฏว่า ครูสอนภาษาไทยที่เคยได้รับการอบรม และไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ไม่แตกต่างกันทุก ๆ ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2.2.2 ขนาดของโรงเรียนปรากฏว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาด้านการเรียนการสอน เรื่องเวลาที่ใช้ในการเตรียมการสอน มากกว่า ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านเนื้อหาวิชา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาและการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ในแต่ละด้าน ระหว่างนักเรียนชาย และหญิง ขนาดของโรงเรียนและแผนการเรียนที่แตกต่างกัน ปรากฏผลดังนี้

3.1 ปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

- บัญหาค้นเนื้อหาวิชา พบว่า นักเรียนชาย มีปัญหาในระดับน้อย เรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน เนื้อหาช่วยส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้อง และเจตคติที่ดีต่อสังคม ส่วนนักเรียนหญิง

มีปัญหาในระดับน้อย เรื่องเนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ ไม่สัมพันธ์กับสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน ไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน ช่วยให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และคิดอย่างมีเหตุผล ช่วยส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้องและเจตคติที่ดีต่อสังคมสำหรับเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

- ปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีปัญหาในระดับน้อยเหมือนกัน เรื่องครูใช้วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ ครูมักสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา ขั้นตอนการสอนของครูสับสนทำให้เข้าใจยาก นักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน

- ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีปัญหาในระดับน้อย เหมือนกัน เรื่อง ครูจัดกิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และนักเรียนหญิง มีปัญหาในระดับน้อย เรื่อง ครูจัดกิจกรรม ที่นักเรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้ยาก ส่วนนักเรียนชาย มีปัญหาเรื่องนี้ ในระดับปานกลาง

- ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีปัญหาในระดับมากเหมือนกัน เรื่อง การนำสื่อ-มวลชน เช่น วิทยุ รายการทางโทรทัศน์ ภาพยนต์ หนังสือพิมพ์ มาใช้ช่วยประกอบการสอน ความเพียงพอของอุปกรณ์ และมีปัญหาในระดับน้อยเหมือนกันในเรื่อง ครูใช้อุปกรณ์ที่ทำให้ให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยาก และอุปกรณ์การสอนทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาในระดับปานกลาง

- ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีปัญหาในระดับมาก เรื่อง จำนวนครั้งในการสอนแต่ละเดือนมาก

การไม่แจ้งผลการเรียนทำให้นักเรียนไม่ทราบว่าตนมีความสามารถมากน้อยเพียงใด และมีปัญหาในระดับน้อยเหมือนกัน เรื่อง ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้ ข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน การประเมินผลของครูไม่นำมาปรับปรุงการเรียนการสอน นักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน และหลังการสอนแต่ละครั้ง นักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน สำหรับเรื่องจำนวนครั้งในการสอนแต่ละเดือน น้อย นักเรียนหญิงมีปัญหาในระดับน้อย แต่นักเรียนชายมีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนเรื่องอื่น ๆ นักเรียนชาย กับนักเรียนหญิง มีปัญหาในระดับปานกลาง

3.2 นักเรียนชายและหญิง มีปัญหาในการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ทุก ๆ ด้าน คือ

- ด้านเนื้อหาวิชา แตกต่างกันในเรื่อง เนื้อหาวิชาที่นำมาให้เรียนไม่สัมพันธ์กับสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน

- ด้านการเรียนการสอน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีปัญหาแตกต่างกันในเรื่อง ครูสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา การเชื่อมโยงเนื้อหาในบทเรียนกับสภาพเหตุการณ์ปัจจุบัน ครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ ขั้นตอนการสอนของครูสับสนทำให้เข้าใจยาก นักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ และนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาในการอ่านหนังสือ

- ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปรากฏว่า นักเรียนหญิงมีปัญหาแตกต่างกับนักเรียนชาย เรื่อง ครูจัดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ยากครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน และครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทยส่งเสริมความรู้สึที่ดีของนักเรียน

- ด้านสื่อการเรียนการสอน ปรากฏว่า นักเรียนชายมีปัญหาแตกต่างกับนักเรียนหญิง เรื่อง ครูใช้อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยาก อุปกรณ์การสอนทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจและการนำสื่อมวลชน เช่น วิดีโอ รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ มาช่วยประกอบการสอน

- ด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีปัญหาแตกต่างกันในเรื่อง ข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน การวัดผลของครูใช้แบบทดสอบเพียงอย่างเดียว ข้อสอบวัดเฉพาะความจำจากเนื้อเรื่อง การประเมินผลของครูไม่ได้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอน นักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน และการไม่แจ้งผลการเรียนทำให้นักเรียนไม่ทราบว่าตนเองมีความสามารถมากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ผลปรากฏว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านต่อไปนี้

- ด้านเนื้อหาวิชา นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน ขนาดใหญ่ มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก เรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ ส่วนนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหามากกว่านักเรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ และนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ

- ด้านการเรียนการสอน นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง ครูใช้วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ ครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น

และนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาในการอ่านหนังสือ ส่วนนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง ครูมักสอนไม่ทันเวลา หรือไม่จบเนื้อหา ครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ และครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง ครูจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับบทเรียน ครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทย ส่งเสริมความรู้สึกที่มีของนักเรียน กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และเวลาในการจัดกิจกรรมมีไม่พอ ส่วนนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง ครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทยส่งเสริมความรู้สึกที่ดีของนักเรียน กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเวลาในการจัดกิจกรรมมีไม่พอ

- ด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง อุปกรณ์การสอนทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ

- ด้านการวัดและประเมินผล นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง ครูมีเวลาในการทดสอบน้อย นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก เรื่อง หลังการสอบแต่ละครั้งนักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน

3.4 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หนังสือ แบบเรียนภาษาไทยชุด
วรรณวิจิตร เล่ม 2 ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน .05 ในด้าน
ต่อไปนี้

- ด้านเนื้อหาวิชา มีปัญหาแตกต่างกัน เรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้
เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้
- ด้านการเรียนการสอน มีปัญหาแตกต่างกัน เรื่อง ครูมักสอน
ไม่ทันเวลา หรือไม่จบเนื้อหา ขั้นตอนการสอนของครูสับสนทำให้เข้าใจยาก และนักเรียน
ไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน
- ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาแตกต่างกัน
เรื่องครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน
- ด้านสื่อการเรียนการสอน มีปัญหาแตกต่างกัน เรื่อง ครูใช้
อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยาก
- ด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาแตกต่างกัน เรื่อง ข้อสอบ
ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้ ข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอนและ
นักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แยกอภิปรายผลออกเป็นเรื่อง ๆ ดังนี้

1. รายละเอียดเกี่ยวกับครูผู้สอนภาษาไทย และปัญหาการใช้แบบเรียน
ภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ด้านต่าง ๆ

1.1 ผลการวิจัย พบว่า ครูสอนภาษาไทยเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าครูสอนภาษาไทยเพศชาย และครูส่วนใหญ่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ครูจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 93.4) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก นอกจากนี้ปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่ผ่านการประชุมสัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 มาแล้ว มีครูจำนวนน้อยที่ไม่อยากสอนภาษาไทย โดยให้เหตุผลว่า เด็กไม่ค่อยเห็นความสำคัญ แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในชั้นนี้ มีคุณสมบัติเหมาะสมแก่การสอนระดับนี้อย่างยิ่ง และจากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ครูยังมีการงานหนักอื่น ๆ อีก ซึ่งส่วนใหญ่ก็งานปกครอง ครูจำนวนมากเห็นว่าคู่มือครูสะดวกในการนำมาประกอบการสอน

1.2 ปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียน ภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของครู

- ปัญหาค้นเนื้อหาวิชา ผลจากการวิจัยพบว่า ครูที่เคยได้รับการอบรม กับครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีปัญหาทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหนังสือแบบเรียนนั้นบรรจุเนื้อหาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งยังได้เสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนวิธีดำเนินการสอน การใช้อุปกรณ์การจัดกิจกรรม ตลอดจนการวัดและประเมินผลไว้ จึงนำครูภาษาไทย สามารถยึดหยุ่นเนื้อหาบทเรียน ให้เหมาะสมกับเวลาและสอนได้ตรงตามที่หลักสูตรวางจุดมุ่งหมายไว้

- ปัญหาด้านการเรียนการสอน ผลจากการวิจัยพบว่า ครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีปัญหาในระดับมาก เรื่อง ความร่วมมือจากครูผู้สอนวิชาเดียวกัน ทั้งนี้อาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ อาทิเช่น การขาดความสามัคคี

การไม่วางแผนการทำงานร่วมกันต่างคนต่างทำ หรืออาจเป็นเพราะเห็นว่าการทำงานร่วมกันทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะสร้างความสามัคคีขึ้นในกลุ่ม โดยเน้นให้ครูเล็งเห็นประโยชน์ของการทำงานร่วมกันจึงอาจแก้ปัญหานี้ได้

- ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลจากการวิจัยพบว่า ครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีปัญหาในระดับมาก เรื่อง การจัดกิจกรรมให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสัปดาห์ประจำวันได้ การที่ประสบปัญหาเช่นนี้ อาจเป็นเพราะครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม ไม่เคยเรียนรู้เรื่องการจัดกิจกรรมประกอบการเรียน โดยใช้หนังสือเล่มนี้มาก่อน จึงทำให้ครูที่ยังไม่ได้รับการอบรมมีปัญหาการเรียนการสอนแตกต่างจากครูที่ได้รับการอบรม

- ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน ผลจากการวิจัยพบว่า ครูที่ได้รับการอบรมและครูที่ไม่ได้รับการอบรมมีปัญหา เรื่อง สื่อการเรียนการสอนทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ใกล้แหล่งบริการและแหล่งค้นคว้าต่าง ๆ ดังนั้นจึงไม่ประสบปัญหาในด้านนี้มากนัก

- ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ผลจากการวิจัยพบว่า ครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีปัญหาในระดับมาก เรื่อง ความเข้าใจในเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ความเข้าใจเรื่องวิธีการประเมินผลประเภทต่าง ๆ และความเข้าใจในเรื่องเครื่องมือ การประเมินผลสาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ ครูภาษาไทยที่ไม่เคยได้รับการอบรมไม่มีความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้เพียงพอแม้จะเคยเรียนรู้เรื่องการวัดผลโดยทั่ว ๆ ไป แต่มิได้เรียนรู้เกี่ยวกับการวัดผลการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตรเล่ม 2 โดยเฉพาะ ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องกับการอบรม น่าจะได้จัดให้มีการอบรมครู ทางด้านการวัดและประเมินผลให้ทั่วถึง เพราะเป็นเรื่องสำคัญมาก

1.3 ผลจากการวิจัย พบว่า ครูกลุ่มที่เข้าร่วมการประชุม สัมมนา หรืออบรม เชิงปฏิบัติการ มีปัญหาไม่แตกต่างกันกับครูกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการในทุก ๆ ด้าน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูภาษาไทยส่วนใหญ่เรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก และมีประสบการณ์การสอนทางการสอนภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีขึ้นไป ประกอบกับคู่มือครูที่กรมวิชาการจัดทำขึ้น ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น วิธีสอนและกิจกรรมไว้อย่างละเอียด ทำให้ครูสามารถนำไปเป็นแนวทางประกอบการสอนได้เป็นอย่างดี

1.4 ปัญหาที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ระหว่างครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ด้านการเรียนการสอน เรื่อง เวลาที่จะใช้ในการเตรียมการสอน ซึ่งเมื่อทดสอบรายครูปรากฏว่ามีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 คือครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหามากกว่าครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีงานต้องปฏิบัติมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประสม นนทสุวรรณ (ประสม นนทสุวรรณ 2524 : 119 - 124) ที่พบว่า ครูประสบปัญหาการเตรียมการสอนเนื่องจากมีงานอื่นต้องปฏิบัติมาก

สำหรับปัญหาในค่านอื่น ๆ ระหว่างครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้นอกจากจะเป็นเพราะครูสอนภาษาไทยส่วนใหญ่เรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก และมีคู่มือที่ดีพอแล้ว อาจจะเป็นเพราะจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนของโรงเรียนทุกขนาด ไม่ว่าจะเป็นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง หรือขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนโดยเฉลี่ยชั้นเรียนละ 45 คนเป็นอย่างน้อย นอกจากนี้ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ยังต้องรับผิดชอบงานพิเศษนอกเหนือจากงานสอนคล้ายคลึงกัน จึงทำให้มีปัญหามาไม่แตกต่างกัน

2. รายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนและปัญหาการเรียนภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 คำนต่าง ๆ

2.1 ผลจากการวิจัย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย นักเรียนจำนวนมากศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ และนักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ 39.2) เรียนแผนการเรียนภาษา - คณิตศาสตร์นักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 มาก่อนเป็นบางครั้ง และส่วนมาก (ร้อยละ 48.47) ทอมว่า ครูใช้แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 โดยมอบหมายให้อ่านมาก่อน และครูใช้หนังสือเป็นหลักในการสอนอย่างเดียวนักเรียนส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า หนังสือเล่มนี้ ช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ครูสอนมากขึ้น และเป็นหนังสือที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับที่กอง เคลือบพานิชกุล (กอง เคลือบพานิชกุล 2516 : 3) กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของหนังสือแบบเรียนไว้ว่า หนังสือช่วยจัดลำดับและรวบรวมเนื้อหาในการเรียนการสอน ทั้งเป็นอุปกรณ์สำคัญที่ช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และเป็นคู่มือแนะนำการทำกิจกรรมเพิ่มเติมทั้งยังช่วยให้ครูและนักเรียนเข้าใจเนื้อหาของเรื่องเดียวกันได้ตรงกัน

2.2 ปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ของนักเรียน

- ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา ผลจากการวิจัย พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนมาก และปัญหาสองปัญหาแรกที่พบมากกว่าปัญาอื่น ๆ คือ ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาช่วยให้ให้นักเรียนมีพื้นฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ กับปัญหาด้านเนื้อหาวิชาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน สาเหตุของปัญหานี้อาจสืบเนื่องมาจาก กลวิธีการสอน

และความสามารถในการสอนของครู ประกอบกับเด็กไทยถูกเลี้ยงมาด้วยวิธีดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครอง ซึ่งมักจะช่วยเด็กคิดและตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ จึงทำให้เด็กไทยไม่ค่อยมีพื้นฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ และไม่สามารถนำความรู้จากเนื้อหาไปประยุกต์ได้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นนักเรียนเหล่านี้จึงเป็นภาระหนักของครูที่จะต้องดูแลเอาใจใส่ สนับสนุน ชี้แนะ และปลุกฝังให้นักเรียนมีพื้นฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น และรู้จักแยกแยะความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาไปประยุกต์ได้ในชีวิตประจำวันต่อไป

ปัญหารองลงมาอีกข้อคือ ปัญหาเนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้สำหรับเรื่องนี้ สุกัญญา โชติกพณิชย์ (สุกัญญา โชติกพณิชย์ 2518 : 115 - 118) ได้เสนอความคิดเห็นว่า เรื่องที่ล่าช้าสมควรตัดออก เพราะเด็กมักไม่เข้าใจ เรื่องที่เห็นว่ามีเหมาะสมกับวัยความสนใจ และความต้องการของนักเรียนให้คงไว้ คำอธิบายศัพท์ควรเพิ่มเติม อธิบายส่วนวนและไวยากรณ์ที่แทรกในเรื่องบ้าง กิจกรรมในแต่ละบทควรให้มีมากขึ้น

- ปัญหาด้านการเรียนการสอน ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาที่นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนมาก และสองปัญหาแรกที่พบมากกว่าปัญหาอื่น ๆ คือ ปัญหานักเรียนไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือ กับปัญหานักเรียนไม่ค่อยกล้า แสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ เหตุที่พบปัญหานี้มากกว่าปัญหาอื่น ๆ อาจสืบเนื่องมาจาก นักเรียนที่เรียนอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ต้องเดินทางไปกลับระหว่างโรงเรียนกับบ้านโดยรถประจำทาง ซึ่งต้องใช้เวลารอคอยและเวลาในการเดินทางมาก เป็นเหตุให้นักเรียนต้องใช้เวลาส่วนใหญ่มกไปในเรื่องเหล่านี้ จึงไม่ค่อยมีเวลาในการอ่านหนังสือ ส่วนปัญหาเรื่องนักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์นั้น อาจเป็นสาเหตุมาจาก

การเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่ค่อยให้เด็กได้หัดแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ ในเรื่องใด ๆ หากเด็กคนใดมีพฤติกรรมดังกล่าวมักจะถูกกล่าวหา ว่าก้าวร้าวไม่สามารวม ไม่รู้กาลเทศะ และประจบกับเมื่อมาเรียนหนังสือ ครูส่วนใหญ่ มักไม่ค่อยสนับสนุนให้เด็กวิพากษ์วิจารณ์แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เพราะครูไม่ค่อย มีเวลา และมุ่งแต่จะสอนให้จบหลักสูตร โดยยึดตำราเรียนและคู่มือเป็นหลัก จึงทำให้ ขาดการฝึกทักษะในเรื่องนี้ไป จนทำให้นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องหาเวลา และวิธีนี้จะกระตุ้น ให้เด็กมีความกล้าในการที่จะแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ เรื่องต่าง ๆ อย่าง มีเหตุผล

- ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลจากการวิจัย พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนมาก และ ปัญหาที่พบบ่อยกว่าปัญหาอื่น ๆ คือ ปัญหาครูจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการของ นักเรียน กับ ปัญหาครูจัดกิจกรรมเหมาะสมกับบทเรียน และปัญหาครูจัดกิจกรรม สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ครูจะต้องพยายาม หาทางแก้ไข และหาวิธีการที่จะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับบทเรียน สอดคล้อง กับความสนใจและความต้องการของนักเรียน โดยคำนึงถึงจุดประสงค์ และเนื้อหา ที่หลักสูตรกำหนดไว้

- ปัญหาด้านการเรียนการสอน ผลจากการวิจัย พบว่า นักเรียน ชายกับนักเรียนหญิง มีปัญหาอยู่ในระดับมากในเรื่อง การนำสื่อมวลชน เช่น วิทยู รายการทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ มาใช้ช่วยประกอบการสอน และความเพียงพอของอุปกรณ์การสอน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอน ไม่มีความรู้และความเข้าใจในวิธีการใช้อุปกรณ์เหล่านี้เพียงพอ และรวมทั้งยัง มีการขาดแคลนอุปกรณ์ต่าง ๆ จึงทำให้นักเรียนมีปัญหาเหล่านี้มาก ซึ่งเรื่องนี้

เป็นหน้าที่ของครูผู้ใช้อุปกรณ์จะต้องเป็นผู้แก้ไข โดยการศึกษาวิธีการใช้สื่อ และฝึกใช้สื่อให้มีประสิทธิภาพ ก่อนที่จะลงมือทำการสอน นอกจากนี้ปัญหาความไม่เพียงพอของอุปกรณ์การสอนนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำสื่อการสอนน่าจะมีการพิจารณาจัดตั้งศูนย์บริการสื่อการสอนส่วนกลาง และจัดหาสื่อชนิดต่าง ๆ ไว้ให้มากเพียงพอที่จะให้ผู้สอนในโรงเรียนต่าง ๆ มาหยิบยืมใช้ได้

- ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ผลจากการวิจัย พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีปัญหาในระดับมาก เรื่อง จำนวนครั้งในการสอนแต่ละเดือนมากกับการไม่แจ้งผลการเรียนทำให้นักเรียนไม่ทราบว่าตนเองมีความสามารถมากน้อยเพียงใด ซึ่งจากการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ พบว่านักเรียนที่มีปัญหาเหล่านี้ให้เหตุผลว่าเวลาสอบกระตุ้นจิตทำให้เตรียมตัวไม่ทัน และปัญหาครูไม่ค่อยแจ้งคะแนนภายหลังสอบ ทำให้ไม่ทราบจุดบกพร่องของตนเอง ดังนั้นครูจึงควรพิจารณาแก้ไขในเรื่องเหล่านี้ โดยการแจ้งผลสอบให้นักเรียนทราบทุกครั้ง

2.3 ผลจากการวิจัยปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันทุกด้านตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

- ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีปัญหาแตกต่างกันเรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่สัมพันธ์กับสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทร์จรา พลอยแก้ว (จันทร์จรา พลอยแก้ว 2526 : 166) ซึ่งศึกษา พบว่า นักเรียนชายและหญิงมีความสนใจในการเลือกอ่านหนังสือไม่เหมือนกัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่ออารมณ์เนื้อหาวิชากับสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบันไม่เหมือนกัน แต่ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยนั้น ครูเป็นตัวจักรที่สำคัญที่สุด ที่จะช่วยให้นักเรียนมองเห็นความแตกต่าง

และความคล้ายคลึงกัน ของสภาพสังคมในอดีตกับสภาพสังคมปัจจุบัน จึงจำเป็น
อย่างยิ่งที่ครูจะต้องหาวิธีช่วยให้เด็กรู้จักเชื่อมโยงเรื่องราวในหนังสือให้สัมพันธ์กับ
สภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน

- ปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนชายและหญิง
มีปัญหาแตกต่างกันเรื่อง ครูสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา การเชื่อมโยง
เนื้อหาแบบเรียนกับสภาพเหตุการณ์ปัจจุบัน ครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ
ขั้นตอนการสอนของครูสับสนทำให้เข้าใจยาก นักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียน
การสอนนักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ และนักเรียน
ไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลรัตน์ ทะปินตา
(อุบลรัตน์ ทะปินตา 2524 : 130) ที่พบว่า ครูส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับเวลา
สอนและงานพิเศษอื่น ๆ ทำให้ไม่มีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ

นอกจากนี้ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีปัญหาแตกต่างกันด้านการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง ครูจัดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ยาก
กิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายครูจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจ
ของนักเรียน ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทย ส่งเสริมความรู้สึกที่ดีของนักเรียน ทั้งนี้
อาจเป็นเพราะความสนใจของนักเรียนต่างเพศกัน และประกอบกับประสบการณ์การสอน
ของครูทำให้นักเรียนมีปัญหาเรื่องดังกล่าวแตกต่างกัน

สำหรับสื่อการเรียนการสอน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีปัญหา แยกต่าง
กันเรื่อง ครูใช้อุปกรณ์การสอน ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยาก อุปกรณ์การสอน
ทำให้นักเรียนไม่น่าสนใจ และปัญหาที่เกิดจากครูนำสื่อมวลชน เช่น วิทยู รายการ
โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์มาช่วยประกอบการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความสนใจ
ระหว่างเพศของนักเรียนแตกต่างกัน ความแตกต่างระหว่างบุคคล ภูมิหลังและประสบการณ์

ของนักเรียนและที่สำคัญคือ ครูต้องรู้จักสื่อและใช้สื่อเป็น ซึ่งตรงกับที่ประสม นนทสุวรรณ (ประสม นนทสุวรรณ 2524 : 199 - 124) วิจัยพบว่า นักเรียนต้องการให้ครูผู้สอน ใช้อุปกรณ์ให้มากที่สุด และใช้อุปกรณ์การสอนที่ทำให้บทเรียนน่าสนใจ เพื่อจะได้เข้าใจเนื้อหาวิชาง่ายขึ้น

ส่วนด้านการวัดและประเมินผลนั้น ปรากฏว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีปัญหาแตกต่างกัน เรื่องข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาที่ครูสอน การวัดผลของครู ใช้แบบทดสอบเพียงอย่างเดียว ข้อสอบวัดเฉพาะความจำจากเนื้อเรื่อง การประเมินผลของครูไม่ได้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอน นักเรียนไม่เข้าใจหลักเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนและการไม่แจ้งผลการเรียนทำให้นักเรียนไม่ทราบว่าตนเองมีความสามารถมากน้อยเพียงใด ที่เป็นเช่นนี้อาจกล่าวได้จากการตอบแบบสอบถามของครูว่า เพราะครูมีชั่วโมงสอนมาก มีเวลาในการประเมินผลน้อย และมีงานหน้าที่อื่นต้องปฏิบัติอีกมาก ซึ่ง สุนันท์ ศลโกสม (สุนันท์ ศลโกสม ม.ป.ป. : 6 - 7) กล่าวว่า การประเมินผลตามหลักสูตร จะต้องมีการประเมินผล 2 วิธีคือ ประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน สำหรับพัฒนาตัวนักเรียน ถ้านักเรียนคนใดเรียนดีก็หาทางส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น ถ้าคนใดยังมีข้อบกพร่อง ก็ต้องพยายามหาทางปรับปรุงแก้ไข และสนม ครูทเมือง (สนม ครูทเมือง 2523 : 307) ได้เสนอการวัดผลการเรียนการสอนภาษาไทย ไว้มากมายวิธีใดแก่ การซักถาม การสอบปากเปล่า การสัมภาษณ์ การสนทนา การสังเกต การบันทึก การใช้แบบสอบถาม และการอภิปราย เป็นต้น อันเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องศึกษาวิธีการวัดผลและจุดมุ่งหมายของการวัดผลให้ดีเสียก่อนที่จะทำการวัดผลทุกครั้ง

2.4 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ซึ่งมีปัญหาแตกต่างกัน ดังนี้

- ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา แตกต่างกันเรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้เรียน ยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ และเนื้อหาที่นำมาให้เรียน ไม่น่าสนใจซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ พัทรี สายสิทธิ์ (พัทรี สายสิทธิ์ 2524 : 121 - 122) ที่พบว่า นักเรียนเห็นว่า เนื้อหาในหนังสือเรียนทำให้ผู้เรียนเข้าใจยาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศวัยและประสบการณ์ของนักเรียน ซึ่งสนใจเรื่องราวต่าง ๆ แตกต่างกันไป ประกอบกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความพร้อมในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนแต่ละขนาดแตกต่างกัน ทำให้มองปัญหาแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งเมื่อทดสอบรายคู่แล้ว ปรากฏว่ามีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก เรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ ส่วนนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ และนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ

- ปัญหาด้านการเรียนการสอน มีปัญหาแตกต่างกันเรื่อง ครูมักสอนไม่ทันเวลา หรือไม่จบเนื้อหา ครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดอย่างมีเหตุผล นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น และนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือ อาจกล่าวได้ว่าที่เป็นเช่นนี้เพราะเนื้อหาในบทเรียนมีมาก ครูไม่มีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ เพราะมุ่งที่จะสอนให้จบเนื้อหาตามหลักสูตรอย่างเดียว จึงไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น จนในที่สุดทำให้เด็กไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ประกอบกับครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนต่างขนาดกันมีกลวิธีการสอนไม่เหมือนกัน รวมทั้งสภาพการเดินทางไปมาโรงเรียนของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครต้องใช้เวลาากจึงทำให้นักเรียนไม่ค่อยมีเวลาในการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน

การเรียนการสอนแตกต่างกันไป ซึ่งเมื่อทำการทดสอบรายคู่แล้วปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง ครูใช้วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ ครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น และนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาในการอ่านหนังสือส่วนนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่องครูมักสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา ครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ และครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันเรื่อง

ครูจัดกิจกรรมเหมาะสมกับบทเรียน ครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ครูจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทยส่งเสริมความรู้สึกที่ดีของนักเรียน กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เวลาในการจัดกิจกรรมมีไม่พอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา ความพร้อมของอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม และอาจเป็นเพราะวุฒิอายุ ประสบการณ์ ตลอดจนวิธีที่ครูผู้สอนนำมาใช้แตกต่างกัน จึงเป็นเหตุให้นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างขนาดมองปัญหาแตกต่างกัน ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้นักเรียนได้ว่าครูเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะต้องพยายามปรับปรุงแก้ไขวิธีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน และครูจะต้องเป็นตัวกลางในการที่จะชี้ทางให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมุ่งให้เห็นว่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งจากการทดสอบรายคู่ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหามากกว่า

นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง ครูจัดกิจกรรมเหมาะสมกับบทเรียน
ครูจัดกิจกรรมได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทย
ส่งเสริมความรู้สึกที่ดีของนักเรียน กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
และเวลาในทางจัดกิจกรรมมีไม่พอ ส่วนนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง
มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง ครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ
ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทยส่งเสริมความรู้สึก
ที่ดีของนักเรียน กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเวลา
ในการจัดกิจกรรมมีไม่พอ

- ปัญหาการสื่อการสอน แตกต่างกัน เรื่อง อุปกรณ์การสอน
ทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับทางวิจัยของประสม นนทสุวรรณ
(ประสม นนทสุวรรณ 2524 : 119 - 124) ที่พบว่า นักเรียนต้องการ
ให้ครูใช้อุปกรณ์สอนที่น่าสนใจ แต่ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในโรงเรียนแต่ละขนาดนั้น
มีความแตกต่างกันในด้านการจัดซื้ออุปกรณ์การสอนซึ่งจากการศึกษาที่ผ่านมา โรงเรียน
ขนาดใหญ่มักมีอุปกรณ์การเรียนการสอนทันสมัยและเพียงพอับความต้องการ จึงทำ
โรงเรียนแต่ละขนาดมีปัญหาแตกต่างกันไป ซึ่งเมื่อทำการทดสอบรายคู่แล้ว นักเรียน
ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหามากกว่าโรงเรียน
ขนาดใหญ่ เรื่อง อุปกรณ์การสอนทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ

ส่วนด้านการวัดและประเมินผล ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน
ที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน เรื่อง ครูมีเวลาในการทดสอบน้อย หลังการ
สอบแต่ละครั้งนักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน ดังที่ สนม ครูทเมือง
(สนม ครูทเมือง 2523 : 309) กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลประเมินผล

ไว้ว่า การให้นักเรียนทราบผลการเรียน ซึ่งได้จากการวัดผลนั้นจะช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนมากขึ้นตามลำดับ และการที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันไปมองปัญหาต่างกันอาจเป็นเพราะครูมีเวลาในการทดสอบ และมีความในหน้าที่อื่นที่ต้องรับผิดชอบแตกต่างกัน นอกจากนี้ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันยังไม่เข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผลได้ตรงกัน เพราะไม่มีการร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนที่ต่างขนาดกัน ให้กว้างขวางออกไปทุกเขต เท่าที่ทำกันอยู่ก็ทำเฉพาะในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน หรืออาจเป็นเพราะครูยังไม่เข้าใจเรื่อง การประเมินผลคือ พิชิต เพียรชอบ (สุจิต เพียรชอบ 2523 : 235) กล่าวไว้ว่า การประเมินผลการสอนภาษาไทย ต้องมีการประเมินผลทุกระยะ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทราบผลการเรียนของตนเป็นระยะ ๆ เป็นการทราบความก้าวหน้าและจุดบกพร่องของตนและปรับปรุงวิธีการเรียนของตนเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยปรับปรุงวิธีทดสอบและข้อทดสอบให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจากการทดสอบรายคู่ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ เรื่อง ครูมีเวลาในการทดสอบน้อย และนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก เรื่อง หลังการทดสอบแต่ละครั้งนักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน

2.5 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันดังนี้

ปัญหาค้นเนื้อหาวิชา แตกต่างกันเรื่อง เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ ซึ่งเมื่อทดสอบรายคู่แล้ว ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน

ต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนภาษา - คณิตศาสตร์ มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียนภาษา - สังคมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - คณิตศาสตร์ เป็นนักเรียนที่มีความถนัดทางด้านความเข้าใจ ส่วนนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - สังคมศึกษา มีความถนัดทางด้านความจำซึ่งอาจเป็นเหตุให้มองปัญหาแตกต่างกันออกไป

ปัญหาคำถามการเรียนการสอนแตกต่างกัน เรื่อง ครูสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา ขั้นตอนการสอนของครูสับสนทำให้เข้าใจยาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สถิตย์ ชนะชัย (สถิตย์ ชนะชัย 2524 : 121 - 123) ซึ่งกล่าวว่าเนื้อหาวิชาควรให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด ความยากง่ายของปัญหาควรเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน นอกจากนี้ ประสม นนทสุวรรณ (ประสม นนทสุวรรณ 2524 : 119 - 124) วิจัยพบว่า ครูไม่สามารถสอนให้มีความสัมพันธ์กันทั้งวิชาการรวมคือการใช้ภาษา และหลักภาษา ประกอบกับหนังสือชุดวรรณวิจักขณ์เล่ม 2 นี้ ต้องใช้ควบคู่กับหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนา เล่ม 2 ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าครูใช้แบบเรียนทั้งสองอย่างไม่มีระบบ จึงทำให้นักเรียนเกิดความสับสนขึ้นได้เพราะนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน ย่อมมีความถนัด ความสนใจและความสามารถแตกต่างกันออกไป จึงทำให้มองปัญหาแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อทำการทดสอบรายคู่แล้วปรากฏว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - คณิตศาสตร์ มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - สังคมศึกษา เรื่อง ครูสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา และขั้นตอนการสอนของครูสับสนทำให้เข้าใจยาก ส่วนนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - ฝรั่งเศส มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - สังคมศึกษา เรื่อง ครูสอนไม่จบเนื้อหา

ส่วนปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แผนการเรียนต่างกันไม่ทำให้ปัญหาของนักเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูส่วนใหญ่ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามคำแนะนำที่ระบุไว้ในคู่มือครูและกิจกรรมท้ายบทของหนังสือแบบเรียน จึงทำให้มีปัญหามาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับปัญหาค้นหาการเรียนการสอน คือ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน เรื่อง ครูใช้อุปกรณ์การสอนที่ทำให้ นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ยาก ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกันมีปัญหามาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - คณิตศาสตร์ มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - สังคมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและประสบการณ์ของเด็ก ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึง หลักจิตวิทยาเกี่ยวกับวัยรุ่น หลักความแตกต่างระหว่างบุคคล หลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้และหลักของความพร้อมมาประกอบในการใช้สื่อการเรียนการสอนด้วย

สำหรับปัญหาค้นหาการวัดและประเมินผลนั้น พบว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันในเรื่อง ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนด ข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน และนักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ปัญหานี้ อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนในแผนการเรียนต่างกันไม่มีความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลทางภาษาไทยเพียงพอ สำหรับเรื่องนี้ สุนันท์ สลโกสม (สุนันท์ สลโกสม ม.ป.ป. : 6 - 7) ได้กล่าวว่าครูจะต้องทราบหน้าที่การประเมินผลตามหลักสูตร ผู้สอนจำเป็นต้องสอนไปประเมินไป เพื่อจะช่วยให้เขาได้ผ่านเกณฑ์ หรือเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ดังนั้น ครูที่สอนภาษาไทย

ทุกคนควรที่จะศึกษาวิธีการประเมินผลที่ถูกต้อง เพื่อจะได้ออกข้อสอบได้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและสัมพันธ์กับเนื้อหาที่สอน อีกทั้งควรแจ้งเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนให้นักเรียนทราบด้วย ซึ่งเมื่อทำการทดสอบรายคู่ ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - คณิตศาสตร์ มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - สังคมศึกษา เรื่อง ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้ ข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน และ นักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน ส่วนนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - ฝรั่งเศส มีปัญหามากกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ภาษา - สังคมศึกษา เรื่อง ข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ควรหาวิธีส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งจะมีผลทำให้การสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้น
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ควรจะศึกษาหาความรู้ และติดตามความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษา ตลอดจนค้นหาเทคนิควิธีใหม่ ๆ มาใช้ประกอบการเรียนการสอนซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในการศึกษาวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น
3. ครูผู้สอนควรศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้เข้าใจอย่างแท้จริง เพื่อจะได้สอนได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ และควรจะใช้เทคนิควิธีสอน กิจกรรม และสื่อการเรียนการสอนที่สนุกสนานเร้าใจนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายตามต้องการ
4. ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้เด็กมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน

5. ในการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายวิชา ท. 503 ท. 504 นั้นมีหนังสือแบบเรียน 2 เล่ม ที่ต้องสอนให้สัมพันธ์กันคือ แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 และแบบเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนา เล่ม 2 ครูผู้สอนจึงควรเชื่อมโยงทักษะต่าง ๆ ให้สอดคล้องกัน

6. ครูควรศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลทางวิชาภาษาไทย ให้เข้าใจ ก่อนทำการประเมินผล และควรแจ้งผลการสอบให้นักเรียนทราบทุกครั้ง เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนของนักเรียน และการสอนของครูสืบไป

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหนังสือ

1. ก่อนที่จะนำหนังสือเรียน ออกเผยแพร่ควรจะมีการทดลองใช้เพื่อหาข้อผิดพลาดสำหรับจะได้ปรับปรุงแก้ไขก่อน โดยสำรวจความเห็นของครูและนักเรียน ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญก่อนปรับปรุงแก้ไข
2. ควรติดตามผลการใช้หนังสือแบบเรียนเล่มนี้ เพื่อศึกษาข้อดีข้อเสีย สำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้หนังสือแบบเรียนมีคุณภาพดีขึ้น
3. คู่มือครูนั้นควรจะมีการเพิ่มเติมรายละเอียดบางอย่าง เช่น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีสอน กิจกรรมและการประเมินผล รวมทั้งอธิบายศัพท์จาก เกร็ดความรู้ ตลอดจนภาพประกอบบทเรียนบางเรื่อง
4. ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายวิชา ท. 503 ท. 504 นั้น ไม่ควรแยกหนังสือแบบเรียนออกเป็น 2 เล่ม เพราะทำให้เกิดความสับสนยากแก่การนำไปปฏิบัติ ควรจะนำเนื้อหาในหนังสือวรรณวิจิตร เล่ม 2 กับหนังสือทักษะพัฒนา เล่ม 2 รวมเป็นเล่มเดียวกัน โดยพิจารณาให้เนื้อหาของหนังสือเรียนทั้ง 2 เล่ม สอดคล้องสัมพันธ์เป็นเรื่องเดียวกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จัดอบรมครูภาษาไทย

ควรจัดอบรมครูสอนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ทั่วถึงหรือหากไม่สามารถทำได้ ควรมีการร่วมมือกับผู้จัดทำคู่มือครู จัดทำคู่มือครูแจกให้ทั่วถึง โดยแสดงรายละเอียด รวมทั้งเทคนิค วิธีสอน การเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล แทรกไว้อย่างละเอียด

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้วิจัยต่อไป

1. ควรจะวิจัยปัญหา อุปสรรคและความต้องการของครูและนักเรียนที่ใช้แบบเรียนเล่มอื่น ๆ และวิชาอื่น ๆ ว่ามี ปัญหา อุปสรรคและความต้องการอย่างไร
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนที่แตกต่างกัน
3. ควรมีการวิจัย ปัญหา การใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่นอกเหนือจากเขตกรุงเทพมหานคร
4. ควรมีการวิจัยปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะพัฒนา เล่ม 2

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก้อ สวัสดิพาณิชย์ แนวการสอนภาษาไทย คู่มือภาษาไทย เอกสารนิเทศก์การศึกษา กรม
การฝึกหัดครู 2514, 1 หน้า
- กอง เกรือพานิชกุล การศึกษาเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหาในแบบเรียนวรรณคดีไทย
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 89 หน้า
อัครสำเนา
- กุลวดี เรืองเดช พฤติกรรมการสอนของครูจำนวนการเตรียมการสอน จำนวนใช้อุปกรณ์การสอน
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 64 หน้า
อัครสำเนา
- เชมชาติ อุ่นไสง การศึกษาการเรียนการสอนหนังสืออ่านนอกเวลาวิชาภาษาไทย ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปริญญาโท ศศ.บ.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523, 167 หน้า อัครสำเนา
- จันทร์จรรยา พลอยแก้ว การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาการอ่าน
และพิจารณาวรรณกรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2526, 216 หน้า อัครสำเนา
- จินตนา ไบกาชย์ "หนังสือเรียนที่ไม่ใช่แบบเรียน" ประชาศึกษา 28 : 20 มีนาคม 252
นวิลักษณ์ บุญยะกาญจน์ จิตวิทยาการอ่าน ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ มศว. มหาสารคาม
2525, 144 หน้า
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา เล่ม 1 หน่วยที่ 1 - 5 มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษา 2523, 298 หน้า
- _____ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และ สุภา สิ้นสกุล ระบบสื่อการสอน โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 237 หน้า

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ "การสอนภาษาไทยให้สนุก" จุลสารภาษาไทย 5 : 21 - 26,
2513

_____ คู่มือประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 วิชาภาษาไทย พระนคร กรมวิชาการ
หน้า 10 - 14, 2516

ดวงรัตน์ คูหะเจริญ การวิเคราะห์หนังสือเรียนวิชาภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 1 ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 295 หน้า
อัคราเนา

นวลทิพย์ รักษาทรัพย์ การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทย
ชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 244 หน้า

นุชรินทร์ พุ่มขาว การใช้สื่อการสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนราษฎร์
ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 100 หน้า

บุญถิ่น อัตถากร ข้อคิดเห็นในการสอนภาษาไทย คำปราชัยและคำบรรยายของนายบุญถิ่น
อัตถากร พ.ศ. 2502 - 2514, กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา 2514, หน้า 292

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ "ความผิดหวังในการศึกษา" จันทร์เกษม 97 : 33 พฤศจิกายน -
ธันวาคม 2513

_____ ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม กรุงเทพมหานคร : ชุมนุ่มส่งเสริมการใช้ภาษาไทย
2520, หน้า 4

ประคัมภ์ คัมภีรรมย์ การหนังสือชุดภาษาไทยของคุรุสภาในห้องสมุด โรงเรียนระดับมัธยม
ศึกษา ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ อ.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 227 หน้า

ประภาศรี สีหอำไพ วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา ภาควิชาสารัตถศาสตร์ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 391 หน้า

ประสงค์ ราชณัฐ ทัศนคติของครูต่อการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียน
รัฐบาล จังหวัดพระนครและธนบุรี ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2506, 223 หน้า

ประสม นนทสุวรรณ การศึกษากาเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือภาษาไทย
ชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 167 หน้า

ปิ่น มาลากุล วิชาครู เล่มเล็ก (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา 2520) หน้า 19

พัชรีย์ สายสิทธิ์ การศึกษากาเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียน
ภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ 2524, 167 หน้า

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 276 หน้า

หลักการวิจัยทางการศึกษา ภาควิชาวิจัยและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 286 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย กองวิจัยการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2524, 181 หน้า

ศรีโสภาส พูลบุญโญ การใช้หนังสือแบบเรียนสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของครู
สังคมศึกษา เขตการศึกษา 2 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2523, 113 หน้า

ศึกษาริการ, กระหวาง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กรมวิชาการ
2524, 372 หน้า

คู่มือครูภาษาไทย ชุดวรรณวิจักษ์ เล่ม 2 ท.503 ท.504 ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 (ม.5) กรมวิชาการ 2525, 123 หน้า

- สถิตย์ ชนะชัย การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทย ชุด
ทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขต
การศึกษา 11 วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 164 หน้า
- สนธิ เนียมสา การใช้หนังสือแบบเรียนสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของครูสังคมศึกษา
ในเขตการศึกษา 9 วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523, 112 หน้า
- สนม ครูทเมือง "การสอนภาษาไทย" เอกสารประกอบการสอน ภาควิชาภาษาไทย
และภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก 2523,
332 หน้า
- สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรรย์ วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช 2523, 277 หน้า
- สุนทรี่ เฉลิมพงศธร ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับวรรณกรรม
ร้อยกรองไทย วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 152 หน้า อักสำเนา
- สมพงษ์ พละสุรย์ "หลักสูตรกับหนังสือ" วิทยาสาร 29 : 29 ธันวาคม 2522
- สุกัญญา โชติภักดิ์ การวิเคราะห์แบบเรียนวิชาวรรณคดีไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์
ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 149 หน้า อักสำเนา
- สุนันท์ ศลโกสุม การประเมินผลการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร บบป. 374 หน้า
- อภิวัฒน์ ปรีชาประศาสตร์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2518 หมวดภาษาไทย วิทยานิพนธ์ คบ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519,
156 หน้า อักสำเนา
- อุบลรัตน์ ตะปิงคา การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุด
ทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขต
การศึกษา 7 วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 229 หน้า
อักสำเนา

- Best, John W. Research in Education. Englewood Cliffs,
New Jersey, Prentice-Hall Inc., 1959. 320 p.
- Harl R. Donald, The High School Curriculum. New York :
The Ronald Press Company, 1956). p. 162.
- Neal, Charles D. The Student teacher at work. Burgess
Publishing Co., 1966. p. 46.
- Robert E. Dekieffer. Audio - Visual Instruction. New York,
The Center for Applies Research in Education, Inc., 1965.
p. 3.
- Winner, B.J. Stratistical Principles in Experimental Design.
2nd. ed., New York, McGraw-Hill, 1971. 907 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียน

เกี่ยวกับ

นันทนาการในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

21 สิงหาคม 2527

เรื่อง ขออนุมัติโครงการในการออกแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ข้าพเจ้านิสิตปริญญาโทวิชาเอกการมัธยมศึกษา (การสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาปัญหาในการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์จะรวบรวมปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 เพื่อทราบปัญหาแต่ละด้านที่ท่านประสมอยู่ว่าเป็นปัญหามากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้เกี่ยวข้องในการปรับปรุงหนังสือเล่มนี้และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จได้ก็ด้วยความอนุเคราะห์จากท่าน เพราะท่านเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการวิจัยเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าจึงขอขอบคุณในการสละเวลาอนุเคราะห์ให้ความร่วมมือในการออกแบบสอบถามเป็นอย่างสูง และเพื่อให้งานวิจัยนี้สำเร็จสมบูรณ์ ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามได้เที่ยงตามความเป็นจริงของปัญหาที่ท่านพบให้ครบทุกข้อ เพื่อผลการวิจัยจะมีค่าและประโยชน์มากขึ้น ข้าพเจ้าขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววิลาวัณย์ อิ่มเอม)

นิสิตปริญญาโท มศว ประสานมิตร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถามโดยทั่วไปมี

12 ข้อ ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความ หรือเติมข้อความตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์

เล่ม 2 ในค่านต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาค่านเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผล ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อปัญหา ให้ตรงกับความเป็นจริงตามที่ท่านพบปัญหา มีทั้งหมด 60 ข้อ แบ่งเป็น

5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ถ้าท่านตอบว่ามากที่สุด แสดงว่า ท่านมีปัญหาค่านนั้นมากที่สุด

ถ้าท่านตอบว่ามาก แสดงว่า ท่านมีปัญหาค่านนั้นมาก

ถ้าท่านตอบว่าปานกลาง แสดงว่า ท่านมีปัญหาค่านนั้นปานกลาง

ถ้าท่านตอบว่าน้อย แสดงว่า ท่านมีปัญหาค่านนั้นน้อย

ถ้าท่านตอบว่าน้อยที่สุด แสดงว่า ท่านมีปัญหาค่านนั้นน้อยที่สุด

2. ทำปัญหาแต่ละข้อเป็นปัญหาปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ ที่ท่านพบ โปรดเติมข้อความตามปัญหาที่ท่านพบนั้น

3. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ โปรดตอบตามความเป็นจริง คำตอบดังกล่าวผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ และจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ท่านแต่ประการใด

4. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว โปรดนำส่งคืนผู้แจกแบบสอบถามเพื่อรวบรวมส่งคืนผู้วิจัยต่อไป

แบบสอบถามสำหรับครู

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อความ หรือเติมข้อความตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. ปัจจุบันท่านมีอายุ ปี

3. ปัจจุบันท่านสอนภาษาไทยอยู่ที่โรงเรียน

4. วุฒิทางการศึกษาชั้นสูงสุด

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

5. ระยะเวลาที่ท่านสอนภาษาไทย

☐ ต่ำกว่า 2 ปี

☐ 2 - 4 ปี

☐ 4 ปีขึ้นไป

6. ท่านสอนภาษาไทยสัปดาห์ละ

☐ น้อยกว่า 12 ชั่วโมง

☐ 12 - 15 ชั่วโมง

☐ 16 - 19 ชั่วโมง

☐ 20 - 23 ชั่วโมง

☐ 24 ชั่วโมงขึ้นไป

7. ท่านสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สัปดาห์ละ
- ☐ น้อยกว่า 8 ชั่วโมง
 - ☐ 8 - 16 ชั่วโมง
 - ☐ 16 ชั่วโมงขึ้นไป
8. ท่านเคยเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรม เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิทัศน์ หรือไม่
- ☐ เคย ☐ ไม่เคย
- ถ้าเคยมีจำนวน ครั้ง
9. ท่านสอนภาษาไทยเพราะเหตุใด (ตอบได้หลายข้อ)
- ☐ เรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก
 - ☐ ถนัดการสอนวิชาภาษาไทยมากกว่าวิชาอื่น ๆ
 - ☐ ควบความสมัครใจ
 - ☐ ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้สอน
 - ☐ ถูกขอรองให้สอน
 - ☐ สอนแทนชั่วคราว
 - ☐ สอนเพื่อให้ครบจำนวนชั่วโมงของการทำงาน
 - ☐ ถูกจัดให้สอนเพราะไม่มีครูอื่นสอน
 - ☐ สอนบรรจุได้หมวดวิชานี้
 - ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
10. ท่านไม่ชอบสอนวิชานี้เพราะเหตุใด
- ☐ ถูกจัดให้สอนเพราะไม่มีผู้อื่นสอน
 - ☐ เห็นว่าเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย
 - ☐ ต้องเตรียมการสอนมาก
 - ☐ ไม่ได้ศึกษาวิธีสอนเกี่ยวกับวิชานี้มาโดยตรง
 - ☐ เด็กไม่ค่อยเห็นความสำคัญ

- ☐ ไม่ประสบผลสำเร็จในการสอน
- ☐ ผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญของวิชานี้ (ขาดการสนับสนุน)
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

11. งานพิเศษอื่น ๆ ที่ท่านทำนอกเหนือจากการสอนคือ (ตอบได้หลายข้อ)

- ☐ งานวิชาการ
- ☐ งานธุรการ
- ☐ งานการเงิน
- ☐ งานปกครอง
- ☐ งานบริการ
- ☐ งานแนะแนว
- ☐ หัวหน้าหมวดวิชา
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

12. คู่มือการสอนหนังสือเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิภังค์ เล่ม 2 ซึ่งจัดทำโดยกรมวิชาการ มีลักษณะต่อไปนี้หรือไม่ (ตอบได้หลายข้อ)

- ☐ ให้ความรู้แก่ครูมาก
- ☐ สะดวกในการนำมาประกอบการสอน
- ☐ เหมาะสมกับความต้องการของครู
- ☐ ใช้ในการเตรียมการสอนได้ประมาณ 1 - 3 เรื่อง
- ☐ ใช้ในการเตรียมการสอนได้ประมาณ 4 - 6 เรื่อง
- ☐ ใช้ในการเตรียมการสอนได้ประมาณ 7 - 9 เรื่อง
- ☐ ใช้ในการเตรียมการสอนได้ทุกเรื่อง
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2

1. ปัญหาค้นเนื้อหาวิชา

ในการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักษ์ เล่ม 2
ท่านมีปัญหเกี่ยวกับเนื้อหาวิชามากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	การแบ่งน้ำหนักเนื้อหาได้เหมาะสมกับเวลา					
2	การเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมกับวัย ประสบการณ์ และวุฒิภาวะของนักเรียน					
3	เนื้อหาให้ความรู้และข้อเท็จจริงที่ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน					
4	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาไปประยุกต์ใช้ในวิถีประจำวันได้					
5	เนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และมีการคิดอย่างมีเหตุผล					
6	เนื้อหาช่วยส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้องและเจตคติที่ดีต่อสังคม					

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
7	เนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ					
8	คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในหนังสือเรียนเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียน					
9	อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

2. ปัญหาการเรียนการสอน

ในการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2
ท่านมีปัญหาคืออะไรบ้างน้อยเพียงใด

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	เวลาที่จะใช้ในการเตรียมการสอน					
2	ความรู้ความเข้าใจเรื่องที่สอน					
3	ความมั่นใจขณะทำการสอน					
4	การเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา					
5	การใช้เทคนิคการสอนวิธีต่าง ๆ					
6	การเชื่อมโยงเนื้อหาใหม่กับสภาพเหตุการณ์ปัจจุบัน					
7	การฝึกทักษะต่าง ๆ ให้กับเด็กตามวัตถุประสงค์					
8	จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์					
9	ความกล้าในการแสดงออกของเด็ก					
10	การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็ก					
11	ความมีทักษะในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ของเด็ก					
12	การมีความสนใจและการกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ของเด็ก					
13	การมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์และการรู้จักแสดงความคิดเห็น ของเด็ก					

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
14	การมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของเด็ก					
15	การมีความสนใจในวิชาภาษาไทยของเด็ก					
16	การมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยของเด็ก					
17	ความรวมมือจากหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย					
18	ความรวมมือจากครูสอนวิชาเดียวกัน					
19	อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

3. ปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ในการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2
ท่านมีปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม					
2	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม					
3	ความเป็นระเบียบของห้องเรียน					
4	การเลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน และเนื้อหาวิชา					
5	งบประมาณในการจัดกิจกรรม					
6	สถานที่สำหรับทำกิจกรรมส่งเสริมไม่ดีพอ					
7	การจัดกิจกรรมไม่ค่อยสอดคล้องกับความแตกต่าง ระหว่างบุคคล					
8	การจัดกิจกรรมไม่ค่อยตรงกับความสนใจของนักเรียน					
9	การจัดกิจกรรมส่งเสริมเจตคติที่ดีของนักเรียน					
10	กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
11	อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

4. ปัญหาการเรียนการสอน

ในการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2
ท่านมีปัญหาคำสอนต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	การมีสื่อการสอนให้เด็กใช้ได้เหมาะสมกับเนื้อหา					
2	การเลือกซื้อสื่อการสอน					
3	การใช้วัสดุในท้องถิ่นจัดทำสื่อการสอน					
4	การใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับประสบการณ์และวัยของนักเรียน					
5	การใช้สื่อการสอนช่วยพัฒนาความคิดของผู้เรียน					
6	การขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอน					
7	ความสอดคล้องของสื่อการสอนกับกิจกรรม					
8	วิธีการใช้สื่อการสอนให้ได้ผลตามความมุ่งหมาย					
9	การเก็บรักษาและซ่อมแซมสื่อการสอนที่ชำรุด					
10	ความเพียงพอของสื่อการสอน					
11	อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

5. ปัญหาการเรียนวัดและประเมินผล

ในการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2
ท่านมีปัญหาคือไปไหนมาไหนเพียงใด

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1	การสร้างข้อสอบได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
2	การสร้างข้อสอบให้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่สอน					
3	การสร้างข้อสอบให้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร					
4	การให้ความร่วมมือในการสร้างข้อสอบร่วมกันของครูภาษาไทย					
5	ความเข้าใจในเกณฑ์การตัดสิน และอนุมัติผลการเรียน					
6	การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน					
7	ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการประเมินผล					
8	ความเข้าใจในวิธีการประเมินผลประเภทต่าง ๆ					
9	ความเข้าใจในเครื่องมือการประเมินผล					
10	อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

21 สิงหาคม 2527.

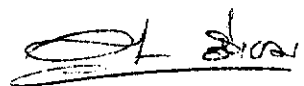
นักเรียนที่รัก

ข้าพเจ้าเป็นนิสิตปริญญาโทวิชาเอกการมัธยมศึกษา (การสอนภาษาไทย) มศว ประสานมิตร มีความประสงค์จะทำวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงหนังสือแบบเรียนเล่มนี้ ทั้งยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย

การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จได้ก็ต้องอาศัยความร่วมมือจากนักเรียน ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความร่วมมือนักเรียนช่วยตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ โดยไม่ต้องลงชื่อ เพียงแต่ขอให้ตอบทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะทุกข้อมีความสำคัญของการวิจัยครั้งนี้มาก

นักเรียนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการให้ข้อมูล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ ข้าพเจ้าจึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณ

(นางสาววิลาวัลย์ อีมเอม)

นิสิตปริญญาโท มศว ประสานมิตร

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อความหรือเติมข้อความตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ปัจจุบันท่านมีอายุ.....ปี
3. ปัจจุบันท่านศึกษาอยู่ในโรงเรียน.....
4. แผนการเรียนที่ท่านเรียน
 - ☐ ภาษา - ฝรั่งเศส
 - ☐ ภาษา - คณิตศาสตร์
 - ☐ ภาษา - สังคมศึกษา
5. ในการเรียนวิชาภาษาไทยท่านอ่านหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 มาก่อนหรือไม่
 - ☐ อ่านเสมอ ๆ
 - ☐ อ่านเป็นบางครั้ง
 - ☐ ไม่เคยอ่านเลย เพราะ.....
6. ครูภาษาไทยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 อย่างไร (ตอบได้หลายข้อ)
 - ☐ มอบหมายให้อ่านมาก่อน
 - ☐ ให้อ่านเมื่อครูสอนจบแล้ว
 - ☐ ให้อ่านตามครูและบันทึกสรุปเองในชั่วโมงเรียน
 - ☐ ให้อ่านในชั่วโมงเรียนและจดสรุปเองในชั่วโมงเรียน
 - ☐ ใช้หนังสือเรียนเป็นหลักในการเรียนการสอนอย่างเดียว

- ☐ ใช้หนังสือเป็นส่วนประกอบในการเรียนการสอนเท่านั้น
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7. หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ช่วยทำให้การเรียนการสอนวิชานี้เป็นอย่างไร (ตอบได้หลายข้อ)

- ☐ ช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ครูสอนมากขึ้น
- ☐ ช่วยให้มีความรู้ในการค้นคว้าเพิ่มเติม
- ☐ ทำให้ไม่ต้องจดบันทึก
- ☐ ทำให้มีแนวทางในการทำข้อสอบ
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตหรือไม่

- ☐ มีมาก
- ☐ มีประโยชน์พอสมควร
- ☐ มีประโยชน์น้อยมาก
- ☐ ไม่มีประโยชน์เลย

ตอนที่ 2

1. ปัญหาค่านเนื้อหาวิชา

ในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2
ท่านมีปัญหากับเนื้อหาวิชาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินกว่าที่จะเข้าใจได้					
2	เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ					
3	เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่สัมพันธ์กับสภาพความเป็นจริง ในสังคมปัจจุบัน					
4	เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน					
5	เนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
6	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และ มีการคิดอย่างมีเหตุผล					
7	เนื้อหาวิชาช่วยส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้องและ เจตคติที่ดีต่อสังคม					
8	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับ ปัญหาต่าง ๆ					
9	คำศัพท์และสำนวนภาษาที่ใช้ในหนังสือเรียนเหมาะสมกับ ความรู้ของนักเรียน					
10	อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

2. ปัญหาการเรียนการสอน

ในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2
 ท่านมีปัญหาคือไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	ครูใช้วิธีสอนที่ไม่น่าสนใจ					
2	ครูมักสอนไม่ทันเวลาหรือไม่จบเนื้อหา					
3	ครูเชื่อมโยงเนื้อหาในบทเรียนกับสภาพเหตุการณ์ปัจจุบัน					
4	ครูไม่ค่อยมีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ					
5	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล					
6	ขั้นตอนการสอนของครูสับสนทำให้เข้าใจยาก					
7	นักเรียนไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน					
8	นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ					
9	นักเรียนไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือ					
10	อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

3. ปัญหาคำถามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2 ท่านมี
ปัญหาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	ครูจัดกิจกรรมเหมาะสมกับบทเรียน					
2	ครูจัดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้หรือปฏิบัติได้ยาก					
3	ครูจัดกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย					
4	ครูจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน					
5	ครูจัดกิจกรรมใกล้เคียงกับความสนใจของนักเรียน					
6	ครูจัดกิจกรรมทางภาษาไทยส่งเสริมความรู้สึที่ดีของนักเรียน					
7	กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
8	เวลาในการจัดกิจกรรมมีไม่พอ					
9	สถานที่สำหรับช่วยส่งเสริมการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ					
10	อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

4. ปัญหาค้นสื่อการสอน

ในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิภังค์
เล่ม 2 ท่านมีปัญหาคือไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1	ครูเลือกใช้อุปกรณ์ได้เหมาะสมกับบทเรียน					
2	ครูใช้อุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยาก					
3	อุปกรณ์การสอนทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ					
4	ครูนำสื่อมวลชน เช่น วิทยู รายงานทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ มาใช้ช่วยประกอบการสอน					
5	ครูเลือกใช้อุปกรณ์ได้เหมาะสมกับกิจกรรม					
6	ความเพียงพอของอุปกรณ์การสอน					
7	อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

5. ปัญหาคำถามการวัดและประเมินผล

ในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2
ท่านมีปัญหาคำถามการวัดและประเมินผลต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนดไว้					
2	ข้อสอบไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่ครูสอน					
3	จำนวนครั้งในการสอบแต่ละเดือนน้อย					
4	จำนวนครั้งในการสอบแต่ละเดือนมาก					
5	เวลาที่ทำการทดสอบน้อย					
6	การสอบของครูใช้แบบทดสอบเพียงอย่างเดียว					
7	ข้อสอบวัดเฉพาะความจำจากเนื้อเรื่อง					
8	ข้อสอบวัดเฉพาะความเข้าใจจากเนื้อเรื่อง					
9	การประเมินผลของครูไม่ได้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอน					
10	นักเรียนไม่เข้าใจเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน					

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
11	นักเรียนต้องการให้ครูแจ้งผลการเรียน					
12	การไม่แจ้งผลการเรียนทำให้นักเรียนไม่ทราบว่า ตนเองมีความสามารถมากน้อยเพียงใด					
13	อื่น ๆ (โปรดระบุ)					

การศึกษานโยบายการไร้พรมแดนแบบเรียนภาษาไทยธุรกิจวิทย์ เล่ม 2
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
เรื่อง
วิชาวิทย์ ชั้นมัธยม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประชาราษฎร์
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาดุษฎีศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2528

การศึกษากครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายดังนี้ (1) เพื่อศึกษาปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของครูเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 โดยจำแนกตามประสบการณ์จากการอบรมสัมมนาหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ และขนาดของโรงเรียน (3) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 โดยจำแนกตาม เพศ แผนการเรียน และขนาดของโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษากครั้งนี้ คือ ครูสอนวิชาภาษาไทยที่ใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 61 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งพวก (Stratified Random Sampling) และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์ เล่ม 2 จำนวน 1,180 คน โดยวิธีสุ่มแบบแบ่งพวก (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามปัญหา 2 ฉบับ คือ ฉบับสำหรับครู และฉบับสำหรับนักเรียน เนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ ร้อยละ t-test และ F-test

ผลการศึกษาพบว่า

1. ร้อยละเกี่ยวกับครูสอนภาษาไทย พบว่า ร้อยละ 90.2 เป็นหญิง จบวุฒิปริญญาตรี โดยเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก ซึ่งส่วนมากสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ และเคยรวมอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการมาก่อน
2. ร้อยละเกี่ยวกับนักเรียนพบว่า ร้อยละ 57.8 เป็นหญิง ส่วนมากศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่ และเรียนแผนการเรียนภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ มากที่สุด
3. ปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยระหว่างครูกลุ่มที่เคยรวมอบรม กับกลุ่มที่ไม่เคยรวมอบรม มีปัญหาในการสอนไม่แตกต่างกัน

4. ปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยระหว่างครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียว คือ ด้านการเรียนการสอน

5. ปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีปัญหาทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกันมีปัญหาทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนต่างกัน มีปัญหาทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A STUDY OF PROBLEM IN USING THE MATTAYOM SUKSA V
LITERATURE WANNAVIJAK BOOK TWO IN SECENDARY
SCHOOLS UNDER THE DEPARTMENT OF GENERAL
EDUCATION IN BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT
BY
WILAWAN IM-AIM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1985

The purposes of this Study were : (1) to investigate the teachers and students' problems of using Mathayom Suksa V Literature Wannavijak Book Two, (2) to compare problems of using the above mentioned text book faced by teachers haveing or not having experience in trainings seminars and work shop together with teachers from schools of different sizes, (3) to compare the problems of using this book faced by the students of different sexes, from different programs of study and from schools of different sizes.

The samples of the study were 61 secondary school teachers who taught literature, Wannavijak Book Two and 1180 Mattayomsuksa II student in Bangkok they were scelected by using stratified Random Sampling technique. Two sets of questionnaires covering five areas of problems, manely contents area, teaching and learning area, instructional activity area, insttuctional materials area, and educational measurement and evaluation area were used to collet the data. One set of the questionnaires was for the teachers and another set was for the students percentage t-test F-test were employed to analyze the obtained data.

The results of the study as follow :

1. Ninety point two percent of the school teachers were females, graduated from colleges with the major in the Thai Language. Most of them taught in big schools and had experiences in participating in teaching training, seminars and workshops.

2. Fifty-seven point eight percent of students were females most of them subjects studied big schools and chose to study in the English-Mathematics program most of all.

3. The teaching problems of Thai mentioned by the teachers with and Thai without training experiences were not significantly different.

4. The teaching problems of Thai mentioned by the teachers in the schools of different sizes were significantly different in teaching and learning area only at the .05 level.

5. The teaching problems of Thai mentioned by male and female students were significantly different at the .05 level in all problem areas.

6. The teaching problems of Thai mentioned by the students in different sizes of schools were significantly different at the .05 level in all areas.

7. The teaching problems of Thai mentioned by the students studying in different programs were significantly different at the .05 level in all areas.